

Ahmet Baris Ay

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

22.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aa şşş kk

aşk
aramak ile
kaybetmek arasında sıkıştırılmış bir şeydir

tüm soluğunu
iki kişilik bir -şş- sesinde harcıyıp
tek hecede bitir

dilimiz damağımızı kilitler

20.07.2009

Ahmet Baris Ay

Abaküs

Ne kadar ihtiyacı var şiire
Hayatın hayat olması için

Ne kadar şiir yazmalı ki
Deniz deniz olsun
Rüzgar rüzgar
Toprak toprak

Bir yere varılır mı
Abaküs gibi
Gökteki yıldızları sayarak

03.01.2006

Ahmet Baris Ay

Acelesi Yok

Bir çay içip gideceğim
Başka bir masaya yanaşmak için□
Bir sandalyenin masadan çekilmesi gibi
İki masa arasında gerileceğim bir süre□
Direnecek ayaklarım□
Ama yine de durduramayacak
En sonunda kopacağım□
Bir başka çekim bu beni incelten □
Kalmak silinmiş gibi bütün sözlüklerden

Ellerimi seyre dalarım□
Bir nevi medet umuş bu
□Biri görse acır halime □
İzlerini sürerim kırık çizgilerimin□
Yarınların adreslerini sora sora□
Avucumun içinde yolumu şaşırır
Kaybolurum□
Ellerimi seyre dalarım
□Bana beni anlatırlar sanırım
Sorsalar□
Nereden nereye yolculuk □
Ağzımda ot biter söz diye□
Bozkırları duyarlar uçsuz bucaksız
Sessizliğin tiz sesini
Akşam ezanından hemen sonra uluyan
Meczup çakallar gibi

Çeviririm bakışlarımı□
Korkaklık topaç eylemiş boynumu□
Mevsimleri bulutlandırırım
Takvimlere bıyık yapan
Muzip bir çocuk oynar içimde
Doğanın yeteneksiz bir öğrencisiyim
Çirkinleştirmeye çalıştığım güzelleşir
Güzelleştirmeye çalıştığım çirkinleşir
Vaz geçerim en sonunda
Ey sevgili dünya
Benden bu kadar derim

Rüya gibi bir uyanıklığım var
Hayırdır inşallah
Bir nehir yosunlanır birden
□Alabalıklar dile gelir□
Tarihini anlatırlar tüm akışların□
Dağların denizlere gönderdiği selamı
□Çiçek bozuğu bir kayanın □
Nasıl olup da yuvarlak bir taş olduğunu
Döne döne yılların tornasında □
Derler ki Eyüp'tü sabreden□
Suydu sabrı var eden

Beklemek□

Zamanın kısır çiçeği □
Her Şeye d6nüşen □
Ama bir meyveye d6nüşemeyen □
Ölene dek tırtıl kalan bir tırtıl gibi □
Bir çift kanat çırpma sevdasıyla □
Hınçla beklemek □
En büyük aldanmak olsa gerek

Ahmet Baris Ay

Aç

Beş duyum var
Beşi de aç

Aç burunluyum
Aç kulaklıyım
Aç dilliyim
Aç tenliyim
Aç gözlüyüm

Kocaman açmışım gönlümü

Koklamaya
Duymaya
Tatmaya
Dokunmaya
Görmeye

Doyamıyorum

Ahmet Baris Ay

Açamamak (adagio)

Goncaydın
Bakakaldım
Bana mı açacaktın
Sevda vadeliyordu titreyen kirpiklerin
Belki de ben senin rüyalarında bile görmediğin bir gölgeydim

Bekledim

Yeter miydi açman
Yetmezdi
Yetemezdi bana
Yüz gül bahçesine renk verecek düşlerin

Bekledim

Sabır taşı değil
Sabır çatladı
Çatladım
Bir Peygamber tozdu
Göbeğimin tam ortasından
Kış ortasındaki Ağustoslar gibi sustum

Bekledim

İçi boş bir yumurta gibi
Sade kabuktandı yaralarımız
Sen miydin kanayan
Ben miydim kabuk bağlayan
Bağlandığımız bir öykümüz yoktu
Bıçak yoktu
Dizüstü düşmek yoktu
Aşk

Yoktu

Bekledim

Ham bir meyve gibi koptuk gittik vakitsiz
Dalımız yoktu
Kökümüz yoktu
Mevsim yoktu
Tutkularımızdan bir nesil türetecek çekirdeğimiz
Düşünce çatlayacağımız toprağımız
Yoktu

Bekledim

Bildiğimiz ne varsa unuttuk
Arif olduğumuz an
Nutkumuz tutulmuştu
Dudaklarımız
Bebeklerin gözlerinde

Emilmemiş sütün imgesiydi
Sustukça
Akmadı süt
Kansız bir katliamdı bu sükut

Bekledim

Bir yıldızdın belki de
Çoktan geçmiştin semalarımından
Bir dilek dahi tutamadan
Aklım tutuk
Dilim tutuk
Kalbim tutuk

Bekledim

Ahmet Baris Ay

Açık Çay

bütün o yaz akşamları
elinde bir bardak açık çaydır
akar boğazından günler
yudum yudum

dalar gidersen göğün alacakaranlıklarına
uyanınca avcunda bulacağın
yusuvarlak bir aydır

02.07.2009

Ahmet Baris Ay

Açlık ve Arzu

Bebek
Yüzünün ne şekle girdiğini bilmeden
Somurur anaşının memesinin uçlarını
Bin türlü açlığın kesiştiği bir noktayı bulmuştur

Açlık ve arzu
Her kumaşı kırıştırır
Lekeler

Ahmet Baris Ay

Ad

hırsızların da adları vardır
katillerin de
hırsız çalarak çalar
katil öldürerek öldürür
adını

02.05.2005

Ahmet Baris Ay

Ada Arkası

Falez üstlerinden
mavi gri ufuklara doğru uzar gider bakışlar

Güneş
Ansızın başlayan bir yağmur gibi yağdırır sarısını
yaprakların sarısına

Tellerine sürtünen bir keman yayı gibi gezer rüzgar saçlarda
Büyü sözcükleri söyler gibi
ezgiler üfleyerek kulaklara

İnsanı çekilmiş denizlerin
bir hüznü vardır hep

Bir hüznü vardır hep
insanı çekilmiş şehirlerin

Sesi duyulmadığı yerde insanın
Sesi duyulur yalnızlığın
Ahmet Baris Ay

Adam

bebekken bebekti ama
çocukken çocuk olamadı
sonunda bu yüzden
adamken adam olamadı

11.07.2007

Ahmet Baris Ay

Adın

Kulağıma adını fısıldamıştı bir dostum
Ancak şimdi hatırladım
Aradan gençliğim geçti
şakaklarımın yabani akları
Bir kitabını açtım
şararmış sayfalarında
İsmini bilmediğim
Kurumuş bir çiçek gibiydi adın
Kırmızısını soldurmuş ama küstürmemiş

Ahmet Baris Ay

Ağır Ağır

Önce bir renkti
Su verip koku aldı topraktan
Alnımı çaldı üç damla
Araladım gözlerimi
Seçemedim
Saksıdaki sardunyanın
Duvara vurmuş gölgesi zannettim

Sonra duvarlarımı boyadı
Bir orman oldu odam
Yırtıcı bir hayvan gibi saklandı kuytularda
Bıraktığı izlerinden varlığını bildim

Ayağına bastım o izlerle dans ederken
Çocukluğum gibi şehrim gibi terk etti
Nazım'ın bir dizesi gibi
Birden değil ağır ağır

Sevdiğim yerde takıldı plak
Döndüm döndüm döndüm
Yıllarca aradım feleğimin çemberlerinde
Sürüsünü kaybetmiş bir göçmen kuş gibi

Ahmet Baris Ay

Ağız

Beceriksizinden bir ressamım ben
Deniz çırılçıplak serilmiş karşımda
Bir elimde palet bir elimde fırça
Umurunda mıyım ki denizin
O Şimdi durgun sularında beni binlerce kez boğmakta

23.10.2010

Ahmet Baris Ay

Ağız kokan yalnızlık

Tuhaf tuhaf baktı bana
Bana dediysem
Ben değildim bahsettiğim bu ben
Sadece O'nun konuştuğu -ben- di

Kaşım ile gözümle
Elimle ayağımla
Sesimle nefesimle
Sadece konuşulmak içindim o an

Kralını dinleyen halktım
Ya da dert dinleyen bir ağaç

Yalnız sabahlarda
Yalnız gecelerde
Yalnız odalarda biriken onca söz
Bir şikayet
Bir anı
Ya da bir nasihat olarak çıkıyordu
Birer birer ağızdan

Lokmaların sofrada aç bir ağızı doldurduğu gibi
Dolduruyordu kelimeler ağızını

Dinlenmezdi bu sözler
Seyredilirdi
Ancak öyle anlaşılabilirdi

Yalnızlık anlatıyordu kendini
Ne olduğunu neye benzediğini
İhtiyar bir ağızdan

Ahmet Baris Ay

Ak

bebek
kanlı üzüm gibi
bir çift yanak
yumuşak ve yuvarlak

bir bardak sudaki dalgalardır
minik yüzünde
gülmek ve ağlamak

herşeyden çıkar anne karnını
gerisi merak

gün gelip
öpmeyi de öğrenecek
şimdi bir körün gezinen elleri gibi
meme arayan dudak

yerler soğuk
yerler taş toprak
bir süre beşiğinde sallanacak
nasırsız bir çift ayak

bebek
karnını öpen zamanı
saçlarından yakalamış
bir uçurtma gibi
bulutlara uçuracak

ömrü filizlenmiş ellerinde
parmak parmak

09.08.2009

Ahmet Baris Ay

Akıp Gitmelere Dair

Şimdi
Bir sözcük gibi
Gözlerimin gölgesinin düştüğü dizelerde

Alfabeden bu yana
Sonsuzluğu okuyorum

Sözcükler okyanusunda yüzüyorum
Okyanuslar gezegeninde

Anlamaya çalışıyorum

Gezegenler
Gez gez bitmez
Bir kuyruklu yıldız olmuş dolanıyorum kainatta

Bütün anladıklarım anlattıklarım
Yorum üstüne yorum

Konuşuyorum konuşuyorum konuşuyorum
Biri sıkılıp kalkıyor masadan
Bir ayağı eksiliyor masanın
Devriliyor

Olgun bir elmas düşüyor avuçlarımdan
Mariana Çukuru'na
Dibi bulunca gözlerim
Şiirden düzyazıya geçiyorum

Kalbim dümdüz bir çizgi oluyor ekranda

Ahmet Baris Ay

Akış

bir tepeden yuvarlanış herşey
bir dere yatağında akış
ömür dediğimiz
bir parça zamandır
kurulu bir saatte saklı kalmış

Ahmet Baris Ay

Akşam Vakti

Öyle bir akşamdı ki
Kınalı`ya yan yan bakan kıyısında Burgaz`ın
Ufuk çizgisini silmişti sis
ve bulutların sessizliği gibiydi deniz

Denize bakan tahtası eksik bank
boy farkıyla yürüyen çift
koşuşturan karabataklar
dalga ardındaki batık taka
bir loşluğun kara benekleriydi hep
sessizliğin kara benekleri

Kulaklarımla görüp
gözlerimle dinledim

14.12.2008

Ahmet Baris Ay

Akşamın Ölümü

bir damarın tansiyonu düşüyor birden
gözleri kararıyor akşamın
güneşin kaybolduğunu görünce
dökülüyor aşağılara en yukarda saklı gece

27.04.2009

Ahmet Baris Ay

Akşamın süzgeci

Kalamış'ta
parkta
bankta oturmuş bir ihtiyar
Haziran akşamı bir tablo gibi asılı önünde
ve ömrü bir madalyon gibi
boynunda

omzundan kolları akıyor
kollarından elleri
saatinin çarkına zincirli bilekleri

sevinç
süngerde su gibi emilmiş
bir sokak köpeğinin mahsun gözlerinde
bayatlamış ekmek gibi döküyor kırıntılarını
köşesinden kardeşçe bölündükçe

nedendir bilen var mı
nasıl olup da yine yepyeni doğacak yarın sabah
şimdi battığı gibi
her akşam mavi bir kaptan
altın suyuna batırılan güneş

umut neden hep yenidir bilen var mı

yaz akşamları eğildikçe güneş
hepimize ama hepimize
upuzun gölgeler bahşeder

ucundan şefkatli ellerin paslı bir mendil gibi tuttuğu gölgeler

delikli gecelere ırmaklar gibi dökülen gölgeler

01.06.2009

Ahmet Baris Ay

Aktör

Rolüne çalışan bir aktör gibi
insan olmaya çalışıyorum

Yüzbinlerce ölünün
bir tanesinin acısını duysam, neyse

Nedir bu taşıdığım bilmem ki göğsümde

02.02.2005

Ahmet Baris Ay

Akvaryum

bir yaşam var aramızda

yollarında yürüdüğüm şu ömür
belki de yuvarlak bir akvaryum

okyanusa atılmış iki tane kesme şekerdir olsa olsa
dudakların

26.09.209

Ahmet Baris Ay

Alfabebek

Her dilin en güzel şairi bebekler olmalı
Yeniden doğuyor her sözcük ağızlarında
Dil insanı öğreniyor yeniden
Kimmiş ki bu
Alfabebek

Kum tanesi gibi sesler
Bakla bakla ıslana
Yuvarlana tatlana
Dile dudağa dokuna

Henüz şa'mamış şair
Bir kulsa kulakların
Bir duysa dudakların
Yürecektir yüreğin

Konuşmayı sökmek değil
Bir örgüye bir ilmek bil
Öyememiş öykülere
Kundayıp sımsıkı sarıl

Ahmet Baris Ay

Almak

Almadan anlayamadım
almanın, vermek kadar olan büyüklüğünü

Bir eyvallah deyip de almak
Kibrimin törpüsü

07.05.2005

Ahmet Baris Ay

Amigo

Doğruların bile amigolarını sevmiyorum
Heyecan sadece tribünlerde ise
Ha ben namusluyum diye bağırarak
Ha o namussuz diye bağırarak
Ne işe yarar ki desibel rekorları kırmak
Yırtılan kalın perdeleri değil de karanlığın
Sadece ses telleri ise
Ahmet Baris Ay

Anla

Anla ki
Şair, şiir için gerekli

Aça aça papatyalar
Kirlaşacak baharın saçları
Her renk
Bir diğerk rengi kıskanacak
Bunlar hep aşka dahil

Anla ki
Herkesin şiir yazma özgürlüğü
Şiirin özgürlüğüdür

Umutsa
Özgürlüğün şiiri...

Ahmet Baris Ay

Anlamanın Hayatı

Unutulmuş kitap
Hicretin pencere pervazında
Kapağının son kapandığı
Evvel zaman içinde

Yılanlar gibi kıvrılmış içinde cümleler
Anlamları desenleri gibi sırtlarında
S harfi sesizliğe karışmış
Kaybolmuş
Bütün kıvrımlara doğru kıvrıla kıvrıla

Dönmek fitratta var
Bu yüzdendir yuvarlaktan gayrısı uymamış
Yabancıymış her sözcük
Her cisim her şekil yabancı
Bir anahtar mesela
Açmak bir çiçek gibi açılmazdan önce dillerde
Kapisizliğe mahkum edilmiş
Yalnızlığını bilemeden durmuş zindanında
Hiç ama hiç beklemeden
Zaten yalnızlık bir zamanlar yalnızlık bile değilmiş

Unutulmuş kitap
Hicretin pencere pervazında
Kapağının son kapandığı
Evvel zaman içinde

Yay çizmiş ay gökte her gece
O
Açılacağı bir dost beklemiş

Ahmet Baris Ay

Anlatıcı

Altın Boynuz'daydık
Yanık ufuklar üzerinde
Kavruk İstanbul tepeleri
Hizaya gelmiş yıldızlar gibi pencereler
Binlercesi
Göz gözeyiz hepsiyle
Birin in sıcaklığı diğerini tutmaz
Biliriz ki her birinin hikayesi ayrıdır
Caddeleriyle insanlarıyla
Kara bir kurt gibi uluyordu şehir

Anlatan
Bir nefes çekip de başlıyordu her cümlesine
Dinleyenlerden biri
Çakır'dı lakabı
Çakırdı gözleri
Keyfine katarak çakırlığını
Çay demliyordu
Bu yıldızlarını dökmüş gecede
Yudum yudum geçiyordu zaman

Dalgıçtı konuşan
Yıllarca dalmış
Kaya kaya avuçlamış Boğaz'ın lacivert dehlizini
Böcekleri çıkarıp çıkarıp zulasından
Elin Fransız'ına satmış yıllarca
Ekmek parası
Siroz parası
Balgamlı öksürük
Zührevi sivilce parası kazanmış
Ha'dan gelen Hu'ya gitmiş
Yarınlığı niyetine
Ellerinde nasırları birikmiş

Başını soktuğu eviydi
Beşik gibi sallayan ekmek teknesi
Tahta gıcirtısı içinde geçmiş bir ömür
Rüzgârın kendi kendine esmesini
Suyun kendi kendine çalkalanmasını
İskelede yalnız adımların kendi kendine yürümesini
Dinleye dinleye

Aşkın tuzunu kerteriz alıp
Suya gönül vermiş
İlk ne zaman görmüşler birbirlerini
Hangisi hangisinin aklını başından almış
Merak etmişler kuytularında sakladıklarını
Sadık bir dost gibi çağırılmışlar
O denizi deniz onu
Dudaklarında dinmemiş misinaların ısıkları

Tütüne başlamış

Şakalları çıkmış
Öğrenmiş de ne mal olduklarını
Küfretmiş insanlara tükürükler saça saça
Yine de bozmamış
Diplerde gizli bir mağaraya saklamış
Tutmuş çocukluğunu
Ne görüp de anlatsa
Göğsündeki heyecan hâlâ
Bir çocuk bir çocuğa nasıl anlatırsa

Utandım dinledikçe
Bizimki de hayat mı dedim
Bir ayda yaşadıklarını
On ömürde yaşayamazdım
Bir kez daha anladım
Kilitli kapılar ardında
Halı yatak televizyon konforunda
Böcekler gibi yaşamıştım
Kaderin öykücülüğü bir değil hepimize
Bazen milyonlara aynı hikaye
Bazen bir çulsuza
-ki çul neremizi örtmeye yetti ki-
Binbir gece masalları düşer

Anlatan
Yaşayıp yaşayıp anlatmak için doğanlardandı
Kıskanarak dinledik hepimiz
Bin ikinci gece boyunca

Ahmet Baris Ay

Anlayamazsın

Saniyelerin gözleri vardır
Bir göz kırpmasından bir göz kırpmasına
Anlarla yaşarsın
İçinde yaşadığın okyanustur zaman
Kumsalına çıkmadan anlayamazsın

Yıllar ise ködür
Boş bir evin camları gibi
Işıkları sönük
Boş boş bakar hayata
Yıllar da anlar da birden geçer
Ne olup bittiğini anlayamazsın

Ahmet Baris Ay

Anlayış

Bir anlayışın patlamasından
Tınlıyor yüregim
Gördüğümde şu an
Deniz de var
Dağ da var
Bulut da

Sabahın yedisine kurulmuş zaman

Bir memeye benziyor
Kalem tutan elim
Şiir damlar kalemimin ucundan
Aç ağız açık
Bir bebek gibi bekleyen
Saman sarısı kağıda

24.11.2008

Ahmet Baris Ay

Antenim

Görüntün de gitti
Antenimi çevirdi poyrazın
Bir kiremit kırdın
Kaçarken damdan
Artık damlar üzerime
Seni hatırlamanın yağmurları

Ahmet Baris Ay

Aradığım

Bir lamba yanacaktı karanlık bir sokakta
Bir tarafı gölgede kalacaktı yüzünün
Daima
Zaten bir gezegen bıkdı gündüzden
Gece olmasa

Sonu gelip de o yazılar akmasa
O müzik duyulmasa
En güzel film bile sıkardı
En rahat sinema koltuklarında
Aradığım sadece sen değildin
Yokluğundu aynı zamanda

Sonsuzluğa uzun uzun baktım
Görebildiğim sadece anlardı
Birkaç saniye birkaç hatıra
Gözlerim hiç alışamadı karanlığa

Ahmet Baris Ay

Aralıksız

Gülü sevsem dikene düşman dersiniz
Beyaz giysem siyaha küsmüş
Ekmek yesem komünist olurum
Peynir katsam baron
El sallasam
Ellerim şekilden şekle girer de gözlerinizde

Bir merhabası okunmaz olur...

Ahmet Baris Ay

Arsa

Buralar çok değerlenecek, dedi

Avucunun altındaydı göğsünün tam ortası

Ahmet Baris Ay

Artık Şiir

O büyük nehirler akıyor artık
Kılcal bir mevsimdeyiz
Dağılmış pazar yeri
Eve giden yollarda içbükey kalabalıklar

Koca bir göl kaybolmuş
Bırakarak büyük çukurunu ardında
Bölünmüş bölünmüş de damlalara
Her çiçeğe bir iki damla düşmüş

Aynı lokmayı çiğniyoruz
Aynı meyve ısırılmış
Kovulmamış, kaçmışız cennetten
Benim dilimde başka tat
Onun dilinde başka tat kalmış

Duyulmuş olan unutulmuş
Yapılmış olan bozulmuş
Bambaşka bir resim çıkar
Şimdi tekrar birleşse parçalar

Değişmiş
Değişmeyen tek şey
Artık hepimiz
Ünlü bir şiirin ünsüz harfleriyiz

Ahmet Baris Ay

Asal Sayılı Son Perde

Hangimiz arkasında duracak tuvalin
Hangimiz önünde
Hangimiz bir dizenin peşinde
Yırtıp yırtıp atacak defter sayfalarını
Hangimiz dokunacak piyanonun ördekbaşı tuşuna
Biliyorsun değil mi
Seninle ahşap bir yaz akşamını yontacağız
Yongasıdır ömrümün boşa geçen yıllar
Yongasıdır ömrünün
Sen
Penceresine Boğaz manzarası asmış olan
Benim gördüğümün renk körü
Gökkuşağının toprak altında kalan kısmında
İkimize de her zaman yer bulunacak
Sessizlik
Okyanustan sızan bir dere gibi akınca
Bir avuç su alıp kaynaklarımızdan
Yüzümüzü yıkayacağız
Bütün yazları atlatacağız
Buhar olup silinmek istesek de
Islak imzalarımız kuruyamayacak

Ahmet Baris Ay

Asya ile Temmuz

Karamsar bir Şey geliyor aklıma
Bir neslin t¼kenmesinin akşamında mıyız

Artık Asya ile Temmuz için mi üzülr¼z
Bizzat balıĝın kendisi için mi aĝlarız
Bilemeyeceĝim...

Bildiĝim
Aĝzımda bir çuval k¼f¼rle kollarımı iki yana sarkıttıĝım

11 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Aşk

İstemek her şeyden önce varmış da
İsteyelim diye yarılmışız gibi istiyoruz
Bir eyleme yaratılmış insan
Öyle kurumuş şekline doğru

Hep istiyoruz
Olmayacak şeyi değil
Olmayan şeyi
İstemek çünkü yalnızlığın işlevsiz uzvu

Dilimiz dönmeseydi
O çamurdan heykele
Putlaştırmasaydık
Belki de bu kadar peşinden koşmazdık

Ahmet Baris Ay

Aşk Ortamı - Memed ile Seyran

Vuslat var mı?
Yok

Umut var mı?
Yok

Toprak ve bulut gibi gerilmişler birbirlerine

Bir damla yağmur var mı?
Yok

Kupkuru ortalık

İki gözün çatmasına bakar herşey

23 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Aşka Manifesto

Hala ortalık
"Ya benimsin ya toprak" kokuyor
İri damlalar sonrası

Dudaktan edadan endamdan
Bir tek atıp
Kozasını örüyor o uğurlu böcek
Her beneği ayrı bir renk

İncecik bir tele bağlı her şey

Oysa zaman
Başımızın etrafında uçuşup
Bir berber makası gibi öten
Çok kesici bir madde
Hep paslandıran ama hiç paslanmayan

Dayanır mı o incecik tel bu keskin nefese

Açıklarda buluyor kendini
Kumsala baş koyup mışıl mışıl uykuya dalmış kayık

Gecenin ölüsünü bulunca uyandığında
Ağlıyor aşk

1 Aralık 2013

Ahmet Baris Ay

Aşkın Bittiği An

Görmeye duymaya unutulur gider
Yük boşalır bedenden sancısı diner
Ne yokluğu duyulur ne bir hafiflik
Dinginlik içinde aşk biter

Ayrı kala kala ayrılık biter
İlk başladığı anın öncesine döner
Bırakıldığı yerden başlar yeniden
Aşkın olmadığı günler

Elektrik gelir mumlar söner
Kaybolur duvarda danseden gölgeler
Şehrin göbeğindeki sinemada
Ormanları gösteren film biter

31.01.2009

Ahmet Baris Ay

Aşkın Parmaklıkları

Dinmiyor çağrısı gözlerinin
Ne kadar susuyorsun oysa
Tek tek yıldızlara bakıyorum
Burçlar karalıyorum gecelere
Dönüp dolaşıp aynı aya varıyorum

Yaylam sise muhtaç
Açmam için yüzünün peçesini
Senin elin akışkan
Benim elim durağan bir çukur
Dolmaya aç

Ağmıyorsun
Bir tortusun kursağımda
Ya da bir çizgi avucumun duasında

Sen varsan ben hayaletim
Ben varsam...

Kapılar gıcırıyor karanlıkta

Ahmet Baris Ay

Atalet

Kıpırtısız hava
Ağaçlar civıltısız
Deniz dalgayı unutmuş
Kayalar gibi susmuş

Güneş en tepede bir buluta takılmış kalmış

Ayaklarımın altında saklanmış gölgem
Gölgeni ellerinden tutup çekerek
Son karanlığına

Yaşam durmuş tüm şehirde
İssız çöllerden sessiz caddeler
Çocuklarla küsmüş arka bahçeler

Her şeye bulaşmış
Terk edişin

Günler
Son gecenin otoparkına park etmiş
Son kez çarpılmış da kapanmış
Bütün kapılar

Gözlerimiz
Çarpa çarpa birbirlerine
Çukurunda durmuşlar yan yana
Mavi yeşil bilyeler gibi

Ahmet Baris Ay

Avucunuzun Bilinmeyen İçi

Yürüdüğümüz yer dümdüz aslında
Korkularımıza sorsak uçurum
Hayallerimize sorsak dağ
Elimizden tutup bizi gezdiriyor cüceler

Yalnızlığımıza kalsa
Tek bir kenarı var tüm masaların
Tenhalık gökten sis gibi inmiş aşağılara
Birer birer sökülmüş şehirlerinden
Köşeleri çoktan dönülmüş sokaklar

Ne zaman bir mutluluğu hatırlasak
Beneklerini saçlarımıza dökerek
Aklımızdan uçup gidiyor kelebekler

3 Haziran 2019

Odessa

Ahmet Baris Ay

Ayak

Ne ayaksın sen diye sordular hep
Ben de bilmiyorum ne ayağım ben
Bildiğim tek Şey
Doğduğumdan bu yana
Hep ayak olduğum
Kendimi yürümek
Başkasını taşımak için

Ahmet Baris Ay

Ayakkabı

Bir çift ayakkabı aldım
Kumaş pantolon altına giyinmek için
Hani şu kösele tabanlı olanlardan
Topuğuna bastıkça küt küt ses çıkaranların
En siyahlarından

Giyince farkettim ki
Ben ben olalı hiç böyle ayakkabı giymemişim
On yaş büyük geldi bana
Yürürken aşağıya bakınca
Ayaklarım beni gezdiriyor zannettim

Dedim ki kendi kendime
Ayağımda bu ayakkabılar
Bende de bu kafa olduktan sonra
Çok geçmez ayaklarım ayaklanıp başıma geçer

12.05.2007

Ahmet Baris Ay

Ayna

Aynanın yüzeyi gibi şimdiki zaman
Yıldızlı bir gökyüzü yansımış
Sen bakınca bebek
Zamanın açmış açmamış çiçekleri
Biriniz geçmiş
Biriniz gelecek

Ahmet Baris Ay

Aynı

Sonuçta aynı maviyi göreceğiz
Başımızı yukarıya kaldırdığımızda
Belki de en güzeli olarak seçtiğimiz bulut
Aynı bulut olacak

Olabilir

Gün olur bir caddenin
Bir kenarında sen
Diğerinde ben
Yürüyeceğiz dakikalarca birbirimizden habersiz

Aynı filmi seyredeceğiz
Akşam eve yorgun döndüğümüzde

Muhtemelen tamamen unuttuğumuzu sandığımızda birbirimizi
Birbirimizi göreceğiz rüyalarımızda
Aynı gecelerde birden uyanıp
Aynı anıları hatırlayacağız

Geçen yıllar
İkimizi de aynı yaş yaşlandıracak

Yıllar sonra görürsek birbirimizi
Şaşırır mıyız
Sevinir miyiz
Aynı yıllar öncesinde olduğu gibi

23.03.2001

Ahmet Baris Ay

Ayrılık

Sanki dünya
Bizi ayırmak için büyük
Koca coğrafya serilmiş aramıza
Kıtalarıyla okyanuslarıyla

Gökyüzünü biçen kör bir testereye benziyor
Sıra sıra dizilmiş dağlar
Sanki birer gardiyan
Eteklerinde gezen kurtlar

24.11.2008

Ahmet Baris Ay

Ayrıntılar

Çarşıda bir kebabçıda
Duvarda asılı eski bir resim
Beşiktaş'ın maça çıkan ilk onbiri
Samet, Ziya, Mehmet Ekşi falan
Rıza daha çocuk
Sararmış resim
Ucundan da yırtılmış
Duvardaki badana kabarmış
Soğan kokusu sinmiş her yere
Laħmacun dumanından camlar yağlanmış
Limon çekirdekleri saçılmış masalara
Kürdanlar hazır kıta beklemekte
Pul biberin yanında
Malum o maydanoz elbet dişlere yapışacak
Ve ne kadar ince kıyılrsa da
Etin siniri, damarı kalacak
Yan masada dört tane çay bardağı
Az önce içilmiş de gidilmiş
Dibi kalmış gibi muhabbetin bardaklarda
Tavşan kanınının son yudumu
Pide ustası aranıyor, yazıyor kapıda
Çıkmadan az önce
Hayata ferahlık versin diye
Karanfile ve kolonyaya bulanmış dünya

Karanlığa alışır gibi gözlerim
Özledikçe duruluyor hatıralarım

Ahmet Baris Ay

Babam

Baba derdim değil mi sana
Konuşmayı ilk söktüğümde bu yana
Artık aklımda
İçin için söylenen
Sökülmüş bir cümlesin
Kelimelerim saçılmış dört bir yana
Demek buymuş anlaşılan baba olduktan sonra

Ahmet Baris Ay

Bahar Akşamı Tasfiri

akşam çöktü yine
çaybahçesinin üzerine
gün bahar akşamına doğru kızarmış
masalardaki gevezelikleri süpürüyor rüzgar
taşıyıp taşıyıp döküyor
açık denizlerin
ve yüksek göklerin sessizlik yığınlarına

kalabalık bir masanın sosyalliği
sırtlarını ve profillerini fırlatıyor
bir çay bardağını parmağının ucunda tutan masaya

caddelerdeki bitişik binaların
arka cephelerinin kurumlu çirkinliği
bir dereye boşalan lağım gibi
akıyor akşamın mayıs duruluğuna

ağaçların altları
daha bir sıkı sarılıyorlar
buğulu loşluklarına
ve yaklaşan gecenin serinliğine karşı
bir ceket gibi asılı sarı pencereler
evlerin duvarlarında

lak lak yapılan her masa
sigara dumanına karışmış
mevzuların tüttüğü bir baca

uykuya dalmadan hemen önce
günün yorgunluğu işenirken yatakta
acaba hangi anla bakışılacak
hangi söz çınlayacak kulaklarda

11,05,2009

Ahmet Baris Ay

Bahçem

Daha baba olmadım
Dudaklarının arasından doğmuş
İki harfim sadece
Kim bilir ne anlatmak istemiştin
Ba ba ba diye söylenirken
Üzerime alındım hemen

Daha baba olmadım
Aynaya bakıyorum da
Neyim var ki kendime baba diyecek
Sakalımda ve şakaklarımda aklar
Gözlerimin kenarında çizgiler
Ellerimde küçük ellerinin yeri
Her nefes aldığımda kokladığım
Göğsümün ortasında bir gül
Umutlarım, heyecanım, korkularım...

Varlık içinde yokluk mu bu yaşadığım

Daha baba olmadım
Olamam da
O küçük bahçeme
İki kürek toprak sallamadan oğlum

Ahmet Baris Ay

Balıkçı

göle oltasını atmış
bekliyor balıkçı

bekliyor
bekliyor
bekliyor

sanki zaman çok

bekliyor
bekliyor
bekliyor

gölde balık yok...

Ahmet Baris Ay

Bant

Hayat hep canlı yayında

Ben kaydediyorum kuş seslerini
Çiğ yağmış toprağın kokusunu
Çıplak ayağımın üşümesini
Bu soğuk sabahın erken saatinde

Siz banttan dinliyorsunuz

Ben var mıyım ki anlatayım
Siz var mısınız ki anlayasınız

Hepimiz
Hokus pokus yokuz

Ahmet Baris Ay

Basit

mutluluk basittir, çok basittir aslında

bazen
yazın öğle sıcağında
bir ağaç gölgesinde rastgeldiğiniz
denizden uçup gelmiş serin bir esintidir

bazen
hayatın gürültü patırtısının bir anlık susması
ve rüzgarın karanlıktaki fosfor gibi parlamasıdır

bazen
poyrazın süpürdüğü pusların ardından
karşı uzak kıyıdaki evlerin boncuk boncuk belirmesidir

ansızın eski bir dosta rastlamak
ve çene çalarak yıllarca öncesine gitmektir

bir aşkın ömrü içinde
yaptığınız bir espriye sevgilinin gülmesidir

bir kilo papaz eriği tek başına yemektir

dinen ağrılar, doyurulan açlıklardır

mutluluk
kar taneleridir
tatil hayalinde bir çocuğun eline düşüp de eriyen

17.05.2009

Ahmet Baris Ay

Başarı Hikayeleri

Ben ki
Neler neler hayal ettim
Hiçbirini başaramadım
Tembellik mi
Yeteneksizlik mi
Bahtsızlık mı
Tutku yoksunluğu mu
Ne istediğini bilememek mi
Ne yazayım öz geçmişime bilemedim
Belki de yorgan altı sıcaklığından
Soğuk bir kış odasına uyanmaktı yaşamak
Ve ayaklarım üşümek için yaratılmıştı
Yerler hep taşı
Çırılçıplak
Üşendim kalkmaya

Ben ki
Bekleyip durdum beşinci mevsimi
Birinci cemre kapılara düştü
Açılmadılar
İkincisi telefonlara
Çalmadılar
Üçüncü cemre düşmedi bir türlü
Bir tek satır yazmadılar
Otomatik cevapların arasında sıkışıp kaldım
Hevesim kaçtı yoksun kala kala
Beklemiyorum daha fazla
Artık lütfen aramayın

Ben ki
İnsan ırkının uçsuz bucaksız kumsalındanım
Bir okyanus kurcalayıp durdu beni
Fırtınalardan selam gönderdi
Çürümüş yosunlarını üzerime tükürdü
An geldi
En sevdiğimden öğrendim
Korktum dalgaların köpüğünden
Köpüklerdeki beyazın ikiyüzlülüğünden
Sıfatıyla boğan derinlerden
Sudan
Sudan sebeplerle gelen ölümden
Bir midyeye yem olup inci inci gömülürken
Hiç ulaşamayacağım o boyuna
Beni kolye yapıp asacak kaderimden

Benim hiç dev aynam olmadı ki
Kendimi bildim bileli bir taneyim
Annesinin bir tanesi
Sımsıkı bir zıbından çıkmış
Kaybettiğim bir eşyayı odamda arar gibi
Ömrümde rahatlığımı arayan
Ama bir türlü bulamayan

Bulsam bile bulduğum an çöpe atacak bir deli

Ben ki
Dağlardan göç etmiş atalarım
En eski göç henüz niyet edilmeden önce
Böyle okudum tarihimi
Bir yandan baksanız da hala bir dağım
Sıradan bir dağ
Doruklarım
Dağcıların çivili botlarıyla çiğnenmiş
Çürümüş muz kabuklarıyla
Protein barlarının kağıtlarıyla kirlenmiş
Daha da yukarılarda
Daireler çiziyor alıcı kuşlar
Bir girdabi tüylü kanatlarıyla döndürüyorlar
Dünya böyle dönüyor olmalı
Gözlerimi alamıyorum
Tüylerinde farz ettiğim hareli renklerinden

Ben ki
Hep bir rüyadan bir rüyaya uyanıyorum
Bir tek övgü işitsem
Bir tek tatlı söz
Ütülenir hemen kırıışıklarım
Aynada bir süre kendime bakıp
Sokaklara çıkasım gelir
Zamanı o ana mıhlayasım
Bir tekerleme gibi yaşadığım anı tekrarlarım
Ama zaman
İki göz kırpması arasında ne kadar uzayabilir ki
Önce bir soru sorarlar
Arayıp dururum cevabı
Tam cevap verecekken
Başlarını benim hiç göremediğim bir yere çevirirler
Bana boş duvarda bir resim aramak kalır
Bakar bakar bulamam
Mobbing yaparlar besbelli
İstifa edemem
Kafam dünyanın karışıklığına karışır

Ben ki
Meydanlardan caddelere
Caddelerden sokaklara
Sokaklardan odalara
En sonunda da yorganımın altına kadar kaçırım

Korkularımdan hiç kimsenin tanımadığı özneler yaratırım

Ahmet Baris Ay

Başka

Uzaktan bakmanın hiç dinmez sancısı

Göklere yıldız olur
Elimi uzattığım

Kaçırılmış trenlerin sonsuz vagonu vardır

16.10.2010

Ahmet Baris Ay

Başka Bir Ben

Olmak için doğduğum ben değilim ben
Başka bir ben kurulmuş
Saniye saniye tükenen ömrümün üzerine
Başka bir ben
Saniye saniye ömrümü tüketen

24.11.2008

Ahmet Baris Ay

Başkaları

Sahnesinde durduğum kadar
Koltuklarında da oturuyorum ömrümün

Oynarken yalnızım
Bu bomboş tiyatroya salonunda
Ne yaparsam yapayım bir oyun olamıyor bu yüzden

Seyrederken insanları
Sokakların, caddelerin, meydanların localarından
Bir başkasının kalabalığıym
Oysa istifa etmiştim
Her türlü kalabalıktan

Biliyorum benim
Her gece uyumadan önce
Başucuma koymak için yalnızlığı
Avucumda ovalayıp ahşap bir eşya gibi parlatan

Ahmet Baris Ay

Bavul

Çok kendindesin
İstiklal caddesi kadar kalabalık gözlerin
Yer bulamıyorum
Uçsuz bucaksız tenhalığım nasıl sığınsın sana
Hayır öyle bir dileğim de yok
Sen yerini seven bir çiçek gibi sevdin
Yaprak vermenden belli
Yüzünü döndüğüne
Kal olduğun yerde
Kal aynalara daldığında
Kal güzelliğinin anlattığı masallarda
Hiç bozma
Hoşça kal

Zaten ben
Mesafelerden yarattım seni
Barlarında gezdiğin şehirlerin varoşlarından
Seni dinlemeyi hayal edip
Esnafla iki bin çift laf etmelerimden

Gitmeler sergisiydi bana açtığın ömrün
En uzağa gitmesini ben satın aldım
Topladığın her bavul
Sana ayrı yolculuktu
Bana ayrı
Nereye varsan
Ayrılıktı

Ahmet Baris Ay

Baykuş

Karanlığın uzak dallarında gizlenen

Bir baykuşun sesiyim

Yüzümü görürseniz sesimi duyamazsınız

Sesimi duyarsanız yüzümü göremezsiniz

Ahmet Baris Ay

Bazen

Yine avare yürüyorum
Caddelerde
Vitrin camlarına yüzümü çizdiriyorum
Aklımda hala daha çok genç olmalıyım ki
Oldukça yaşlı bir adam
Camlardan merakla bakan

Bir sürü insan
Renk renk
Giysileri
Denk geliyoruz işte ömrümüzde
Bazen birer paragraf
Bazen birer cümle
Okuyorum öykülerinden
Hatta bazen sadece bir kelime
Ya da sadece bir harf

Göle düşen yağmurun halkaları gibiyiz
Teğet geçip gidiyoruz ömürlerimizden

Bir yüzde başka bir yüz arıyoruz sanki
Kutbunu arayan bir pusula misali gözlerimiz
Bazen
Benzetiyoruz
Bir tık büyüyor kalbimiz

Katlanıp katlanıp kısalıyor
Tutup tutup nefesimizi
Dalıp dalıp geçmişlerden çıkılan zaman

Bir ömür boyu hiç durmadan çarpıp duran
Boğulan çocuk gibi çırpınıyor
Boğuluyoruz
Bazen

Ahmet Baris Ay

Bebek

bir bebeğin ilk bakışı
hayata

bebeğe ilk bakışı annenin
hayatta

parlak ışığa bakmaktan
gözde kalan kör nokta

beyaz sayfalar üzerinde gezinen
sesi kısık nota
yankılanıyor
kainatta

nga
nga

08.08.2009

Ahmet Baris Ay

Beklememek

gelmesini beklediğim bir an var
umutsuzca beklediğim
geleceğine dair hiç bir işaret olmayan
hatta gelmeyeceğini bildiğim bir an

ister elbet bir gün gelecek olsun
ister hiç bir zaman gelmeyecek
ne farkeder
yapabildiğim tek şey beklemek

20.11.2006

Ahmet Baris Ay

Ben

Dün istifa ettim kendimden
Artık ne karar verirsem vereyim
Beni bağlamaz

Ahmet Baris Ay

Ben Böyle Dünyanın.com

Fabrika ayarları böyle

Kapanan bir kavanozun kapağı gibi döner
Geçmiş sıkıca kapatılarak bir daha açılmamacasına

Mutluluk
Sandıkta kaybeden marjinal bir partidir hep

Akşam vakti bir avarenin
Tenha sokalarda adımlarına denk
Ağıraksak çalar bu filmin kavruk müziği

Hızlanmaz ki neşelensin

Ulaşamayana ulaşamamaktan ötürü
Fermante olmuş günler
Ekşi bir nektar gibi yudum yudum içilir

Buruş buruş yüzlerde
Üzerine Mart karı yağmış erik çiçekleri gibi açan gülümsemeler
Dışarıdan bakanın içini burar

Hayatın grisine bir parça renk düşer kimileri
Bir fakir sokağından saatte yüz kilometre hızla geçen kıpkırmızı bir Ferrari
Dikiz aynasında yaralı çocuk dizleri

Ardından hemen egzoz dumanı
Şehir bulutları
Mahallenin eskimiş kedileri

Ve içine dolduracak hiçbirşey olmayan
Bomboş günler

Avuçlar gibi
Herkesine bir çift dağıtılmış

Ahmet Baris Ay

Ben kimim

mavi gökler gibi mavidir hayallerim
mavi gökler gibi asılı yukarılarda
görürüm çocuk ellerimden kaçan uçurtmalarımı
başımı her yukarı kaldırdığımda

şimdi bir odada
dört duvar arasında sıkışmış sevinçlerim
soyulmuş bir portakal gibi
dilim dilim bölünmeye hazır

gördüğüm her güzeli
ayrı bir renge batırıp çıkarırım
renklerini renklere versinler diye

kıraçlarda ardıç gölgeleridir benim yerim

25.06.2009

Ahmet Baris Ay

Benim İstediyim

Ufuklarından dalıp kumsalından çıkacağım bir deniz
Sırtımı gövdesine yaslayıp yapraklarıyla fısıldaşacağım bir ağaç

Günahlarımı saklayacağım
Gecelerden bir avuç karanlık çalmış hırsız bir mağara

Yıldızlı bir gece
Dilekler tutup tutup gönlümü kaydırmam için

Yüzümü yıkayacağım soğuk bir pınar
Gözlerimi uykumdan arındıracak

Kararsız bir sapak
Her gün yürüdüğüm yollardan çatallanacak

Bu yüzden sana gelmek istiyorum

21.10.2010

Ahmet Baris Ay

Beyaz Kuş

Buluttaki şavk mısın
Gözümdeki ak mısın
Doruklara ağmış kar mısın
Çıktığın yükseklerden süzülerek
Acının yataklarında akar mısın

Ahmet Baris Ay

Bi ara güler

Ne garip fotoğrafçı şu Ara Güler
Kimin resmini çekse
O değil resimdeki

Herkesin suratından
Kendisini bulup çıkarıyor
Eski kitapların arasından
Kurutulmuş ve unutulmuş
Gül yaprağı çıkarır gibi

Cebi
Bir çocuğun misket dolu cebi
İçinde şıkır şıkır gözler
Çıkarıp rastgele iki tanesini
Yerleştiriyor yüzlerin kara oyuklarına

Bütün ölümler artık ebediyen diri

25.01.2010

Ahmet Baris Ay

Biçimsiz

Duvar yazıları hep bu okuduklarım
Okuyorum okuyorum bitmiyor duvar
Bir dert var ki yazılmış
Benim de bir derdim var
Ben de okunuyorum
Bir tuğla çıkarsam duvardan
Bir kelimesi silinse cümlemin
Ne görebilirim anlamın deliğinden
Deliliğimden
Bak işte şimdi denen o şey
Sırtımı duvarına yasladığım hücrem
Aklım
Gönlüm
Beş duyum
Beni hapsetmiş
Ne geçmişe kaçabiliyorum ne de geleceğe
Yön değiştirsem
Sana gelsem
Zamanın okunu kalbime saplasam
Duvarlardan kurtulup
İki yüzünde iki bahçe
Kendim bir duvar olsam
Üzerime yazılardan bihaber
Lalelere sümbüllere bakıp bakıp dalsam
Dert olsam dertsiz olsam
Ölüm için ölmüş olsam
Paslansa o hasatın orağı
Yabancılaşsa
Postmodern sanata dahil bir heykel gibi
Biçimsiz bir orak olsa ölüm
Ölesiye var olsam

Ahmet Baris Ay

Bilemediğim Haddim

Ben insanım
Gururum olsun benim
Kırılabilirim
Tutkularım olsun
Peşinden çılgınca sürüklenebilirim

Korkularım olsun benim
Karanlıktan, kaybolmaktan, kaybetmekten
Ölmekten korkayım
Zayıflıklarım olsun
Çocuk gibi kanabileyim safça
Ağlayabileyim hıçkırığa hıçkırığa

Sakarlıklarım olsun benim
Ufak tefek kusurlarım
Ne bileyim, alıngan olayım mesela
Burnumun üstünde bir benim olsun ya da

Aşık olayım
Aşık olmalıyım hatta
Denize, toprağa, buluta
İlk gördüğüm an beni yüreğimden yakalayana
Onaltımda, otuzumda, altmışımda
Çıldırasıya arzulamalıyım onu

İnsanım ben binbir kusurlu

26 Ağustos 2012

Ahmet Baris Ay

Bilemedim

Ne diyeyim bilemedim

Sadece ne diyeyim bilemediğimi bil istedim

Ahmet Baris Ay

Bilge - 2

Hayvanlar da bizim gibi
Hep bir telaş içindeler
Bir açlık, bir arayış
Üzerinden mevsimler geçen ovalar gibi
Daima açık avuçları
Durmayı bilmiyor elleri ayakları

Ağaçlardır durup dinleyen
Suyun toprağın tarihini okuyan
Işığı yapraklarıyla süzen
Rüzgarı dallarında dillendiren
Kuruyup da yeşeren
Ev olup gölge veren

En bilgemiz onlar olmalı
Kökleri kök
Dalları dal verip ilerleyen
Karanlık ve aydınlığı
Bir gövdede birleştiren

Ahmet Baris Ay

Bilinç Akışı

Aynı bardağı düşürüp düşürüp kırıyorum
Fayans kanıyor sanki
Hayır
Uysallaşmayacağım
İçimde bir çıban gibi öfkem
Annemin beni büyüttüğü gibi büyütüyorum
Söylesene Google amca
Habis midir tüm öfkeler

Şu mutfağın haline bak
Tencere kapağına yansıyan traşsız yüzüme
Yağlı bulaşıklara
Dibi tutmuş makarna tenceresine
Tıkanmış lavaboya
Her gece ama her gece
Yan komşudan gelen sifon sesine kaç kat daha katlanacağım
Kiremitler bile gözükmüyor
Kumrular duyulmuyor sabahları
Perdeler hiç çekilmiyor
Duvardan beter bu pencereler

Aşık olunası gözlere sahip olanların
Dizi seyredecekleri bir kanepenin rahatlığı peşinde popoları da var
Aşık olacıklara ise bol terfili bir kariyer
Birkaç kare de abdominal yetiyor
Böyle çatılmış evlilik çatıları
Masalarda pizza kartonları
Çöplerde avokado kabukları
Magnetler dolusu gezilmiş öğrenilmiş Dünya
Zaten babalar kızlarını tatil alışverişlerine vermişler

Gazete kağıdı üzerinde yenen bir öğle yemeği
Ne kadar romantik olabilirdi
Üçüncü sayfada otobüsler şarampole devrilirken
Ve bir kadın binbir gece bıçaklanmaya devam ederken
Replik gibi ezberlenmiş inlemeler
Blok blok binaların yatak odalarında merdiven altı sevişmeler
Tıkaya tıklaya olacaksa
Mutluluk daha fazla paylaşılmasın artık yeter

Rakibin serçe parmağı çarpınca
Yüzünü iki eliyle kapatması bir futbolcunun
Yere atlayıp acı içinde kıvrınması
İnsanın kendisinden utanmasının
Canlı yayınıydı

Ahmet Baris Ay

Bilinçaltı

Neresinden kaçmalı bu günlerin
Her şafağının göğü
Bir aşüftenin sevişmeye çağırın yatağı

Bulutların ardına gizlenmiş şehvet
Çocuğa ve erkeğe bölecek
Tam ortasından çıplaklığını

Dünya aynı dünya
Ufkuna kadar onun çıplaklığı
Göğsünü çatalına kadar gösterip
Saklıyor yuvarlaklığı

Ahmet Baris Ay

Bilinmezliğin Türküsü

Bir güzele aşık olunca
Biz neyi seviyoruz?
O gözler o dudaklar o endam falan
Yeter mi onca yürek çarpışına

Hangi notayı tınlatıyor hangi nota

Bir şey var ki
Bütün sevgililer O'nun attığı bir ağ

Bir şey var ki
Peygamber yapıyor bizi
Her aşık olduğumuzda

Bir şey var ki
Saklı sureti sonsuzlukta

Sevgiliden kanatlanın göklere
Vuslata erdikten sonra

18.10.2010

Ahmet Baris Ay

Bilmediğim Nohut

Hiç çiğ nohut görmedim
Çiçeği ne renk açar bilmem
Geçen bir filmde duydum
Köyün genç kızları
Nohut toplamaktan bahsediyorlardı
Taze yemişini yemekten
Leziz leziz

Taze nohutun tadını bilmem

Bildiğim kuru olanıdır
Hani herkesin bildiği şu sert nohut
Feci gaz yapar yemeği
İşte bi o nohutu bilirim marketlerden
Hep bir kiloluk poşetleri içinde

Kavrulmamış lelebi

Bana
No su çatık kaşlarını
Hu su gaz yapmasını
Te si ise sertliğini çağrıştırmıştır hep

Meğer ne narin şeymiş şu nohut
Allah iyiliğini versin onun

Umarım şu dünyadan
Taze nohut yemeden göçmem

Ahmet Baris Ay

Bir Ağrının İhbarı

Karanlıkta parladı metal plakalar
Kimyası meçhul
Gümüş renginde ama gümüş değildi
Hamur gibi ince açılmıştı
Yumuşak
Bilinemedi kimdi
Çelik olay anında bir giyotindi
Ve Paris'te olduğunu
Kopardığı kellelerden kanıtıyor
Demir zaten olamaz
Paslanıyor
Zamanla arası bozuk
Altın yargıç kürsüsündeydi hep
Bronz ise ezeli mağlupların boynunda ezelden beri
Bir üçgenin en kararlı köşesinde yani

Kılıcıyla tüfeğiyle
Makinedeki çarklarıyla
Dikenli telleriyle
Bütün metaller yoruldu
İnsan yorulmadı

Ahmet Baris Ay

Bir Astronotun Gözünden

Dışarısı çok karanlık
Yetmiyor yıldızlar aydınlatmaya
Boş bir odada
Uykusuz geçen sonsuz bir gece gibi zaman

Siz
Sessizce
Bir bebek gibi uyuyorsunuz
Nefesinizden bulutlar ebrulanıyor
Mevsimler hareleniyor

Ayağınız kış
Yanaklarınız pembe pembe bahar
Alnınız ateş gibi yaz
Bir parmağınız ağzınızda
Isırılıyorsunuz
Bir damla kan var yastığınızda

Kim bilir neler görüyorsunuz
Masmavi rüyanızda

Ahmet Baris Ay

Bir avuç gökte mavi yok

uçaktan bulutlara atlama sevdası benimki
bulut bir umut
ya tutarsa
yağmur yağarsa
duvarından karanlığa dalarsa
bütün sisleri dilim dilim doğrayan yarasa

tutmaz ama tutamaz
elimi uçurumlara bırakmış pamuktan eldir o
avuçlarında saklı mağaralar
kuytularında kırat kırat elmaslar
evet o
parmak uçları uyuşuk
o yalancı o yalan o tozpempe pamuk

zamanı sende durduracağım sanmıştım
aktı gitti
beni yosun tutmuş yaşlı bir taş bildi
boynunda taşıdı seni katlayıp katlayıp
sen ki bana hiç katlanamayan kağıttan kayık

peruk takmış bir gece
gözlerini bir kapadın gözlerime
yıldızlar yıldızlar yıldızlar

yüzüm ayın karanlık yüzü
denizin turkuazlığı gülüşün
gözlerinde poyrazın serptiği pırıltılar

hala aynı evrendeyiz ya
ona da şükür

06.10.2010

Ahmet Baris Ay

Bir Aynanın Söyledikleri

Çirkindi

Bütün çirkinler gibi
Çirkinliğin anahtar deliğinden bakıyordu

Yüzü eski bir kapıyı andırıyordu
Dışarıdan kendine
Kendinden dışarıya kapalı

Kirpiklerinde
Açılmamış kapıların ağıları
Konuşmadan konuşmaya kullanıyordu ağzını

Aştan aşka akıtıyordu yanaklarına
İçi soğutulurken içinden çalınanı

Tek bir kambur cümlesini işitmedim
Tek bir yalan iç çekişini
Sipsivri topukları üzerinde
Gururunun parkesine basa basa topraklıyordu
Hüznünden neşesine taşırdıklarını

Kaşlarının arasında iki çizikti öfke
Bazen derin bazen silik
Korkuları ağrıyordu karnında

Ne dik durabiliyordu
Ne düşüyordu
Eğik bir kule gibi inatçı
Kaybettiği savaşların sonunda

09 Ağustos 2011 / Antalya

Ahmet Baris Ay

Bir Bir

Bu duyduğum
Bir yas
Eğer lacivertse ölüm
Göğün en açık mavisi bu gördüğüm

Zaman ise bir kördüğüm
Makarasından sökülmüş bir film şeridi
Bebek ellerim ergen kollarımda
Çocuk başımda ihtiyar hayallerim

Neye baksam
Değişik
Çocuklar küpe yapmıyor kirazlardan
Mandalina dilimleri küsmüşler
Yanyana dizilmez olmuşlar
Papaz kaçmış eriklerden
Mevsimler meyve tutmaz olmuş

Mutlu muyum
Çekirdeği olmayan bir yemiş gibi
Adı, rengi, parakende fiyatı hep yerinde
Ama tadı değil
Çekirdeği çekirdek değil
Çoktan kovulmuş topraktan ağaçlardan

Hatırladığım bir divan
İhtiyarlığın o fakir tahtı
Biraz yalnızlık
Biraz da yaz güneşi
Öyle bir an
Öğleden sonrası akşam üstü arası

Okuyordum
Genç kadın bir şairi
Zaten hep gençti hep kadındı şiir
Mutlu sesler geliyordu sokaktan
Güneş hece hece girmişti uzandığım odaya
Kopmuş gelmiş ta oralardan
Aceleci
Ama ısıttığı, ısıdığı
Hep bir hece eksik anlamından

Neredeyim bilmiyorum
Üç vakit uzaktayım bir dağdan
Üç vakit uzakta kıyından
Ve mümkün olduğunca uzak
Ahtapot kolları gibi dolanmış otobanlardan

Zaten coğrafya dediğin
Onun çektiği cefa bir yorum
Şunun çektiği sefa bir yorum
Kiminin yolu çevre yolu

Kiminin ki şose
Kiminin ki patika

Sokaklardı benim kaybolduğum
Giriş bir şehir
Çıkış başka bir şehir
Çarptığım bin bir kapıyı ardımda bırakmış
Baştan çıkmıştım

İşte şimdi duyduğum bu yas
Getiriyor tüm unuttuğum şehirleri hatırıma
Unuttuğum yüzleri
Bir bir

Ahmet Baris Ay

Bir Dilek

benim göremeyeceğim güzel günleri
yaşayacak güzel çocuk

madem ki benim hayallerimi sen yaşayacaksın
izin ver sade bir kerecik
senin aşkınla seveyim
aklınla düşüneyim
neşenle güleyim

öyle bir nefes al ki
ciğerlerimde ben hissedeyim

03.02.2006

Ahmet Baris Ay

Bir Mayıs Güneşi

Hemen yanımda
Çıglık çıglığa yeşil
Çiçek açmamış daha
Üzerinde bir Mayıs güneşi
Çimenlere yapraklara bürünmüş
Haykırıyor milyonlarca

Ekmeğin tüten baharı
Yenilmez bıçağın uğuldayan kışına

Ahmet Baris Ay

Bir neşeye ağrıdı

bir neşeye ağrıdı
bir kumsalın sabah ferahlığına
güneşe konmuş ak bir buluttu
gökleri okşayan bir el kadar küçük

çiçeğin avcunda yalnızlık
yeni doğan güne solmaktı
akmaktı yaprağın tozunda
köklerin kılcallığında bölünmektı
dal dal karanlığa

bir tünelin yatay oyuğunun
bir kuyunun dikey oyuğuna
kavuşamamasından bu dünyada
kuytuların ışığa olan hasreti

04.09.2009

Ahmet Baris Ay

Bir ozan daha öldü

bir ozan daha öldü
yine başbaşa kaldık
batan bir gemiden arta kalan yağlar gibi
su üstünde yüzen mısralarla

şimdi bir rüzgar eser
titrer her harfi şiirlerin
kaparsın sımsıkı kitapları
uçup gitmesin diye şiirler
gölgeleri gibi takip ederek ölü ozanları

bir ozan daha öldü
hemen hissedildi
eksilen kişinin
omuzlara bıraktığı ağırlığı

30.06.2009

Ahmet Baris Ay

Bir Sandalye

Bir sandalye, der şair
Sandalyelik baş konsolosluğuna ithafen
Tüm bireyleri üzerine alınır
Sandalye halkının
Atölyeden yeni çıkmışlar
Bir zenginin salonunda masa başı çalışanlar
Dört ayağını basacak bir zemin bulamayıp da
Bir ayağıyla katlanmış kartona basanlar
Dört ayağı olmayanlar
Oturtma engelliler
Ömrünün son demini
Bodrumda, odunlukta, arka bahçede geçirenler
Kurtlanmışlar, paslanmışlar, küflenmişler
Var olabilme mücadelesi içinde
Tekmil sandalyeler

Bir sandalye, der şair
Bir, sözcüğü bir seri katil olur
Sayıların dininden saparak
Korku saçar
Sandalye ülkesinde
Parmağıyla hangi sandalyeyi gösterse
O sandalye ölür
Son ifadelerinin fotoğraflarını yıkar
Karanlık banyosunda
Maktül
Hafızaların hatırlama ufuğunda kaybolur
Ruhu
Platon'un bahsettiği
O sandalye idesinin
Karadeliği tarafından yutulur
Bir daha asla hapsediği şiiirden çıkamaz

Ahmet Baris Ay

Bir Sırrı Gizlemek

Gözlerim gözlerindir
Beraberce seyrediyoruz hayatı
Yalnız mıyım ben şimdi

İçimde sakladığım her şey
En korkusuz itirafımdır...

Ahmet Baris Ay

Birden

Birden kaybolunca bu parmaklıklar
Nerede olduğumu unutacağım
Ne hapisliğimi hatırlayacağım
Ne de anlamını özgürlüğün

Ahmet Baris Ay

Birey

İnsan yan yana daha güçlü
Ama daha az insan
Yalnızlığı
İnsanı insan yapan

Ahmet Baris Ay

Bireysel

Tekillik vardır
Olmuşun tam ortasında
Bir dudağın diğer dudağa ilk kez değdiği
Mutluluğa teğet bir nokta
Zaten var olan olur
Ezberlenen
Yeni doğan bebek
İnsan neslinin
Sinüs dalgalarında yüzer

Oysa olmayışta
Sürekli bir yükselme vardır
Yalnızlık eşittir sensizlik kare
Bir insanlık bir din doğar içimde
Bir tanrı bir inanan
İlk vahiyin indiğinden bu yana
Dualarım yankılanır
Göğsümün kubbesinde

Ahmet Baris Ay

Bitmemiş Şiir

bir tanrının çöküşüne titrer
ihtiyar ellerde parmaklar
erdemler anlatılamamış ki
gözlerdeki dağa taş
bir kavime tanrı olamayan
bir sürüye çoban olmuş

çalkantılı sulara hiç durmayışı ışığın
şehirlerin gecelerinde parıldaması tane tane
girmesi çatlaklarından sızıp
toprağın en dibine
dünyaya burnunu sokmasındandır hep adaletin

ipinde çit çit dönen tespih boncukları değilse
vakit nedir saat nedir
nedir
sabah öğlen ve akşam

bin okçunun oklarına hedefiz hepimiz
arka sokaktan vakitsiz gelen çocuk çığılıkları gibi
sancılar tanırım ben
göğsümüzün ortasını hedef alan

03.10.2009

Ahmet Baris Ay

Boğaz Çetesi

Yazmayayım diyorum kendimi tutamıyorum
Bu kadar da mavi olunmaz ki
Şirin mi sandın kendini
Yelkenin vapurun kuyruğunda
Otuz iki dişinle pis pis sırtıyorsun
Uyuz
Hay senin poyrazına lodosuna

Gideceğim diye di mi bütün bunlar

Güneş zaten senin çete arkadaşın
Erguvan desen dili bir pabuç
Çınar'ı da kendinize benzetmişsiniz
Şapan olmuş kuş saçıyor üstüme
Kafamı gözümü yardımınız
Ne diyeyim
Boğaz'ınızda kalsın
Lüferiniz istavritiniz

Ahmet Baris Ay

Boş

Şiir yazılmış bitmiş

Artık ne söylesem boş

Ahmet Baris Ay

Boş Bir Hayal

Olmaz
Boşuna ümitlenme
İzin vermezler
Yaşanmaz bu dünyada hayallerinde yaşanan

Yaşatmazlar

Bu kadar inandığın insan
Nihayetinde insan
İp üzerinde emekleyen
Daha cambaz olmadan

İlk korkusu iter aşağılara
Çekimli dev bir kütle gibi çeker nefret
Her bireyi soğuk bir taş olan o gezegen
Her aşkı çığılığıyla birlikte yutar

Bir gün gelir
Tanımlanamayan vasıtalarıyla
Bizi tanımaya gelirlerse evrendaşlarımız
Yunus'un DNA'sı bulacaklar toprağı incelediklerinde

Nefes nefes sözcüklerle dizilmiş dizeler
En güçlü halkası en zayıf halkı olan zincirler

17 Ocak Salı - 2012

Ahmet Baris Ay

Boşluğa Seviyorum

Ne mi
Raylar döşenmiş zamana
Öylesine raylar işte
Nereden geldiğimi bilmeden
Bekliyorum şimdinin bomboş istasyonunda
Ne tren var
Ne de gidilecek bir yer
Sadece yalnızlıktan yalnızlığa parlayan yıldızlar

An gelir
Tanrı bile çıkabilir karşıma
O kadar yoksun ki sen

Kim mi
Ben boşluğa seviyorum

Ahmet Baris Ay

Boşluk

Ben çok mu benziyorum ki babama
Oğlum benzesin bana
Bir tuhaf ağaç bu
Meyve değiştiriyor her dalında

Emdiğim süt anamdan olsa da
Aldığım nefes şehirlerden yollardan
Döktüğüm yaş hasretten sevdadan
Umudum sancılı yarınlardan

Aklım ilk fikirden bu yana
Erse de delirse de hep bir başına
Aynı kaçılmaz o ecel gibi
Yalnızlık kaderdir var oluşta

Ahmet Baris Ay

Boşlukları Boyamak

Anılarımdan seni yaratsalar
Ne kadar tamamlardı seni
Eksik kalanları da tanımak isterdim
Tanıması en güzel insan

9 Şubat 2019, Kiev

Ahmet Baris Ay

Bozburun

limanda yükselip alçalan deniz
nasıl dokunursa
teknelerin sandalların bordasına

nasıl eserse rüzgar öğleyin
düşürmeden
şapkalar hep başlarda

nasıl uyursa sokak kedisi
bir tekerlek kuytusunda

öyle sesiz ve heyecansız konuşmalısın
Bozburun`da

ipekten bir hırkadır burada huzur
sesini çatallaştırıp da yırtma

17.03.2007

Bozburun / Muğla

Ahmet Baris Ay

Bozuk Ömür

Hep yalnızlığımı bozdurdum
Çok kenarlı masaların sohbetli geometrisini,
Çın çın öten kadehleri,
Kutupların usturasına penguenler gibi tek yürek direnmeyi,
Baharın ilk kıvılcımıyla dudak dudak açan toprakları,
Terli ellerdeki parmak parmak düğümleri,
Sarılmaların kuş tüyü yastıklarını,
Gözbebeklerindeki kapkara delikleri,
Yepyeni bir damla katabilmek için suya
Büyük derenin küçük dereyi kana kana içmesini...

Ben ömrümün ahşap eşyaların üzerinde kare kare birikmesini,
Son anındaki yekpareliğini,
Mezarımda beni bekleyen kurtçuklara bozdurdum...

22 Nisan 2019

Selanik

Ahmet Baris Ay

Bozukluk

Havada dönen bir bozukluk gibi
Fırlatmışlar hayata
İki yüzüm var ikisi de bozuk
Ya işçiyim ya da işsiz

Ahmet Baris Ay

Bu Yüzden

İçimde ölü bir tohum var
Farkına bile varılmamış
Hiç sulanmamış
Kurudukça ufalmış bu yüzden
O tohumdan doğacaktım ben
Yeşil bir boynum uzayacaktı
Yaşamaya meraklı
Bir yılanın ayakları gibi
Gövdemin altında saklı kaldı
Belki de bu yüzden hep bu sürüntü
Ne zaman bir yere varmak istersem
Yanlış dalları aşlamışlar bana
Bu yüzden yavan oldu hep yemişlerim
Kısırdı tohumlarım hep bu yüzden

Ahmet Baris Ay

Bulamaç

Bakıp geçmelerle olmaz
Baka kalmalarla olur
Seçmece olmaz
Aramaca olur
Araya araya bulmaca
Ya da hiç bulamamaca
En çok da
Kaybedip
Bir daha bulamamaca
En sonunda
Karışıp gitmek
Dünyanın bulamacına
Üç harfli bir kelime
Üç harfi de çıkmış olsa da
Çözülmez bir bulmaca

Ahmet Baris Ay

Bulaşık

İçime bulaşmışsın
Neyi sevmeye kalksam sen
Neye karşı çıksam
Öfkelensem
Haykırısam
Ana avrat küfretsem
Hep sen

Gözyaşımındaki tuzsun
Akşam vakti uzayan gölgem

Ahmet Baris Ay

Burnum

Daha kolay olabilirdi hayat
Daha önce anlasaydım seni
Kokladım, nefes aldım sade
Meğer başka işlere de yararmışsın

Aşağılarda dolaştırdım durdum hep
Seni de süründürdüm, kendimi de...

Ahmet Baris Ay

Büyücü

Yanında yaşadığı sudan görürüm ben
insanın içini
İşte böyle kapkara gördüm ben
İstanbul şehrinin
insanının içini

02.06.2005

Ahmet Baris Ay

Büyük İnsanlar

Evlerin sokakların sessizliği düşer payıma
İnsan sesleriye hep başkalarına
Tavladaki zar tıkırtısına
Kulaklarımı diker dinlerim

Saatler saat saat geçer
Günler gün gün
Ne o saat gelir
Ne de o gün

Her anımda başka bir anı beklerim

Beni en çok dinleyenlerdir
Gök, deniz, şehir ve rüzgar

Sonra toprak
Sonra çiçekler ağaçlar
Sonra kediler köpekler martılar

Sonra çocuklar

Sonra sonra sonra büyümüş insanlar

20.10.2010

Ahmet Baris Ay

Büyülü Gerçeklik

Uyandığımda
Çoktan uyanmıştı kuşlar
Balo verilen bir salonun kapısını açar gibi
Ağır ağır açtım gözlerimi
İnandıklarımı göremedim
Sanki ters yüz edilmiş bir ressam
Fırçasını resme batırıp paletini boyuyor
Renkleri yaratıyordu
Sözlerini bilmediğim bir şarkı işittim
Bilsem de eşlik edemezdim pes sesimle
Öttükçe her kuş
Notalar kabuklarını kırıp
Havaya saçılıyor
Gökyüzünü duyuyorlardı ilk defa
İki bulut arasında geçen uzun bir es olarak

Doğuştan leylek iziyle Do
Resmin renklerinden rasgele seçilen Re
Bir soru sorarmış gibi bakan Mi
Bir fasılı fısıldayan Fa
Devirmek için devşirilen Sol
Lal olmuş lalelerden La
Siyahların en siliği Si

Maviyi görünce çarpıldılar hepsi
Güneş major akorlar bastı bu aşka
Her bir nota ayrı bir şarkıya kondular
Ama işte "ama" kostümünde âma bir saatçi
Çama atılan bir taş gibi girdi
Öykünün cümlesinin ortasına
Sevinç daha fazla yaşanamazdı ki
Sanki bir çocuk
Göl sanıp da camdaki yansımayı
Fırlatmıştı taşı
Dört bir yana saçıldı göl kırıkları

Yayı boşaldı sabahın
Minör bir rüzgar esti
Bir dal kırdı en incesinden
İspinoz yuvası düştü ağaçtan
Bir süre poz verir gibi dondu doğa
Düşenleri, düşürenleri
Düşmenin gelmişine geçmişine sövenleri
Aynı kareye sığdırdı
En yüksekte uçan alıcı kuş
Koydu tozlu albümüne

Yerdeki ezilmiş papatyaları görünce
Dayanamadı
Sol kanadını kaldırıp
Haykırdı ana ispinoz
Çılgılığı mevsimin cıvıltılarına karıştı

Sonra
Sonra işte hayat devam etmeye devam etti
Ahmet Baris Ay

Cahil

Gerçekten de var mısın haşmetli gerçek
Sonsuz şeritli bir yol mudur şu koca evren
Nereden nereye
Niye
Bir cevap bin bir soruya gebe
Gel de hak verme cahile
Ahmet Baris Ay

Can Sıkıntısı

umutlar hep seraplardı
sadece uzak iken vardılar
yaklaştım
hiç yokmuş gibi yok oldular
gerisi mutluluktan arınmış bir gülmekti
bir espriye kulak misafiri olur gibi

nerede deniz gösterirdi kendisini
ben oraya bakakalırdım
nerede hayatın تنها bir köşesi
ben tek başıma ordaydım
anların demli çayını içtim
güzel uzaklara bakarak

sabahları
karabatakların suya çarpan kanatları
akşamları
arkamda yürüyen bir köpeğin tırnakları
sadece yalnızken duyulurlar
yalnızken duyulduğu gibi
bir de
güzel manzaralar
hiç değişmeden dururlar önünde
saatlerce
günlerce

artık bilirsin ki
en güzel yerler bile
hatta hiç gitmediklerin bile
bir can sıkıntısı taşırlar içlerinde
en çok da öğle saatlerinde

koca dünya
geciken otobüsünün durağı olabilir
sen güneş altında
egzoslu caddelerde bekle diye

ya kirli uykulara daldığın
ya da bir rüyadan uyandığın günlerdir
üç boyutlu bir örümcek ağı gibi
seni içine hapseden günler
sabahlarından tutup onları
bir turp gibi rendellersin

çok eskide kalmış boş günler
suyunu bırakmış çöpler gibi kokarlar
ve sen bugünden yarına
iskelesinden ayrılan bir vapura atlar gibi sığarsın
uçtuğun yer liman olur
kaçtığın yer vapur
can sıkıntısı
durmadan ağrıyan bir ur

09.05.2009

Ahmet Baris Ay

Canı Sıkılan Tanrı

Olabilir de
Olmayabilir de
Mesele etmemeli bunları

Yelkovan ve akrep doğmadan çok önce
Henüz yıldızların delinmediği zifiri bir karanlıkta
Tanrı ritmi yaratmış
Can sıkıntısından
Sonra bu ritme bir yürek tasarlamış
Zamanın bir nabzı olsun istemiş
Yeknesak atıp durmuş yürek sonsuzlukta
Dinleye durmuş yaradan
Can sıkıntısından
Dinlemiş dinlemiş dinlemiş
Bakmış böyle olmayacak
Hızlandırmış ritmi
Heyecan böyle yaratılmış
Tamamen can sıkıntısından

Sonra yine bir gün
Yine canı sıkılan Tanrı
Sözcükleri toplamış bir çuvala doldurmuş
İşitilmiş işitilmemiş
Dişe dudağa dile damağa
Dokunmuş dokunmamış bütün sözcükleri
Sonra
Üç tanesini rastgele seçmiş
Bir dilin memelerin kanata kanata emen
Üç küçük sözcük

Biri aramış durmuş durmadan
Biri şehvet vermiş doymadan
Biri korku salmış korkmadan
Canı sürekli sıkılıp duran tanrı
Havanda ezip bir macun yapmış
Bu candan canandan yakılmış üç sözcüğü
Bir yanık macun ki
Yapışkan mı yapışkan
Tutan kalırmış

Aşk koymuş adını
Bambaşka bir rayihası varmış aşkın
Duyulunca aşk
Tüm dillerin çarpıntıları kıskanır olmuş
Bu arada unutmadan söyleyelim
Tanrı Türkçe konuşurmuş
Can sıkıntısından

Aradan zaman geçmiş
Hepimizin Tanrı'sı
Bağlamak istemiş bir organın iki ucunu
Her zamanki gibi can sıkıntısından

Ama kararsız kalmış
Aşk mı çıksın heyecandan
Yoksa heyecan mı aşktan
Unutmuş tanrılığını
Zar atmış karara varmak için
Sonsuza dek yuvarlanmış zar durmadan
Baka baka yuvarlanan zara
Uykuya dalmış
Uykusu uyanıklığı bir olan

İşte
O gün bu gün
Ne zaman bir kalp çarpsa heyecandan
O gün bugündür
O an bu andır
Zaman yalandır

İster inanın ister inanmayın...

Ahmet Baris Ay

Can'ımı Okuyan

Sen ki bakmadan görürdün
Okudun göremedin
Yansıtan yerlerimde göründü yüzün

Ahmet Baris Ay

Cehalet

Ne biliyorum ki konuşuyorum
işte bunu bilmiyorum
okyanusun derinkilerindeki
çirkin balıklardan yükselen kabarcıklar gibi bildiklerim
ve okyanus gibi bütün bilmediklerim
O kadar çok susasım geliyor ki
yarım dünya dolusu geceyi
bir kibritle aydınlatmaya çalıştığımda

Kaderim bu benim
sustukça korkak
konuştukça cahilim

20.11.2005

Ahmet Baris Ay

Cesaretsiz

Ne zaman çekip gitmeye karar versem
Memleketimde henüz kalkılmamış bir yatak sıcaklığı

Namlusu sırtıma çevrili
Anamın gözlerinde birer mermi her gözyaşı

Gideceğim yerde
Çaresizlik
Bir elin parmaksızlığı
Kollarından ayrılmış bedeninin yalnızlığı

Sanki bir yerimi çarpmışım da
Acıya yetişecek ellerim bağlı

Ayrılıklar bazen bir ömrü ikiye böler
Bir ölüm yerleşir ömrün tam ortasına
Yaş dolusu günleri anılara gömer
Bir ömre diri diri edilen veda

Ahmet Baris Ay

Cevap

İyi insan mutludur
Üzgün olabilir
Büyük acılar da çekebilir hayatında
Ama mutludur
Işık gibidir mutluluk
Sabittir hızı
Mutlu muyum diye sor kendine
Ne kadar iyi bir insanmışsın
Öğrenirsin

Ahmet Baris Ay

Cevapsız

Duyulayım diye çıkardığım bütün sesler
Boş bir evde ısrarla çalan kıpkırmızı telefon

Ahmet Baris Ay

Ceza

bir güzeli sevmek kolay
yar olur hayaliyle
ama ötesi
zor

söylesene
zor değil mi
insanın insanı sevmesi
iki yüreğin köklerinden birleşmesi

sen
ekşirken yüzün
kendi yüzünü unutursun
başkasında görürsün bir hilkat garibesi

bir elinde odun
diğer elin zaten yumruğun
ki boşluğu tutkuyla avuçlamaktır yumruk
topuklarında öfkenle asfaltı çatırdatırsın
gözlerin ölü gözlerinden soluk

tükürük tükürük saçılırken ağzından kinin
farkında mısın sen

rezilsin
çirkinsin
iğrençsin

Ahmet Baris Ay

Cimri

Yalnızlık en fazla erik yerken güzeldir

04.05.2007

Ahmet Baris Ay

Cin.net

Daaaannn!
Dan Dan Daaaannn!
Üç ölü beş yaralı
Öfkeliyim, öfkелisin, öfkeli

Tutsa boğazından
Siksa son damlasına kadar
Rahatlayacak - mış
Mermi manyağı yaparmış, manyak

O kadar kolay
Parmak ve tetiğın dayanılmaz hafifliğı
Sıksın yeter zehrini şeltoks sıkır gibi
Namlunun ucunda duman olur tüter
Gurur övünç kibir ve daha neler neler

Ben de öfkeliyim ama
Veba salgını gibi yayılmış ateş
Isırıla ısırıla geçmiş bu vampirlik
Bir gazete kağıdı olsaydı dünya
Ekvatorundan tutar yırtardım

Yırt yırt yırt... artık ne kadar sürerse öfkem!

02 Ağustos 2012

Ahmet Baris Ay

Cinayet-i Kadın

Elleriyle bastıra bastıra
Gizli bir ur arar gibi
Bir kusur bulmuş kupkusur
Kurtlar üşüşmüş düşüncelerin kuytusuna
Ulumaya başlamış erkeğin dolunayına
Öfkesinin hallacı olmuş şüpheleri
Aşıları da eksik olduğundan
Kudurmuş kafatasının karanlığında

Seviyorum diyor
Oysa zehrinin reçetesidir
Yumruğunun enkazı altında kalmış avucundaki
Çatık kaşlarının arasında kupkuru odunlar
Hiç mutasyon geçirmemiş bir kötülüğü var
Mağarasının duvarlarına
Boş boş baktığıyla kalmış
Çağlar boyunca

Bir tetiğin bilinci var mıdır
Barutun ya da kurşunun
Öyle sıkılmış ki kendini
Öyle kurulmuş ki öldürmeye
Öyle kurumuş ki
Namlunun tüten ucundan
Daha çok görüyor değil
İşediği cinayeti

Ahmet Baris Ay

Çarpışma

Kainat
Hangi yöne baksam sonsuz

Şükretmenin sonu yok
Hep daha kötüsü var
Daha ağırlısı
Daha sefili

Kıskanmanın da sonu yok
Hep daha mutlusu var
Daha şanslısı
Daha güzeli

Fakirlik dipsiz bir kuyu
Zenginlik göz alabildiğine

Kaybede kaybede düşen ile
Kazana kazana yükselen
Sonsuz bir rayda
Birbirlerine doğru hızla ilerleyen
İki frensiz tren

Ahmet Baris Ay

Çarşı

Mağaza camlarına yansıyor suratlar
Suratlarda yırtık bayraklar gibi sallanan
Böcek çeşitliliğinde bakışlar

Ah şu tek tük ağaçlar
Dallarında dalsızlık
Yapraklarında yeşil sendromu damar tıkanıklığı
Köklerinin çıkmaz sokakları olmuş
Betonun avcunda bırakılmış bir avuç toprak

Trafik
Her gün açılıp kapanan çelikten bir kilit
Korna üstüne korna arabalardan
Düğüm üstüne düğüm
Sokak sütüne sokak
Stres küfür yorgunluk
Akşamından yırtılmış gün
Daha bu sabah ki o taptaze günün şu haline bak

Anayola yakın manzaralı kombili depreme dayanıklı
Ve pahalı
Çok ama çok pahalı binalardan oluşan
Dört tarafı demir parmaklıklı
Siteler
Bir dairesi ömrünün onlarca yılı eder

Kutu kutu kutu kutu kutu kutu odalar
Odalar
Salonlar
Salonlarda plazma televizyonlar
Kanepeler koltuk ve helezonik bir dizi
Konforun insanı kışından tacizi

Prezervatiflere dökülüp israf ediliyor sevişmeler her gece
Çekirdeksiz meyve gibi kısır sevismeler

Ah şu günler
Kartonlardan çıkan beyaz köpükler gibi
Duvarlara sürtüp sürtüp kar yağdırırım geliyor
Masa sehpa altlarındaki kabloları düşündükçe
Çok ama çok canım sıkılıyor

Pencerem kapalı perde çekili
Sesi sızıyor şehrin odalardan içeri
Cadde sesi, silah sesi
Duvarları aşır gelen bağırtıların öfkesi

Kumandayla hepsinin sesi kisilmis sanki

Saatlere takvimlere ihtiyaç duymadan
Geçiyor vakit
Hissediyorum hücrelerim yavaş yavaş eskiyor

Günün tozu sessizce
Halılarda birikiyor

13.03.2010

Ahmet Baris Ay

Çat Pat

Kelimeler dil için neyse
parmakları teller için oydu
aşk için yüreği o

Parmaklarıyla ana dilini
diliyle çat pat Türkçe`yi konuşuyordu.

28.02.2005

Ahmet Baris Ay

Çatışma

İçini boyayan bir renksin
Tasarlanmış boşlukların

Dalga boyu gibisin ışığın
Renk senin sayende
Ama gören benim gözlerim
Mavi mor kırmızı
Karışmışsınız

Onlardansın
Hepiniz geometrik desenisiniz
Bir yılanın sırtında kıvrılan insanların

Ötekileştirmiyorum
Yanlış yere işlenen nakış benim
Mutsuzluğun logosu
Bensiz halkalanmış halayınız
Tek bir dans hareketi çıkmaz
İssızda yaşayandan

Odandaki bir eşya gibi seyrederim seni
Çıtım çıkar
Ö kadar

Ahmet Baris Ay

Çatlak

Duvardaki çatlakta
Bir ot bitmiş görürsen şaşırma
Heryerde yaşam vardı zaten
Biz üzerini betonla örttük

Senin gördüğün
İki taş aralığı

16.10.2004

Ahmet Baris Ay

Çeker

tan çeker geceleri
güneşin doğuşunu
bulutları yağmur dere
deniz çeker

yalnızken kalabalık
kalabalıkta yalnızlık
sessizlikte ses
seste sessizlik çeker

huzurda sıkıntı
sıkıntıda huzur
ağlayışta gülüş
gülüşte ağlayış çeker

arayışta buluş
buluşta arayış
açlıkta tokluk
toklukta açlık çeker

dağda şehir
şehirde dağ
özlemde vuslat
vuslatta özem çeker

duruşta hareket
harekette duruş
aşkta nefret
nefrette aşk çeker

zaman çeker bugünü yarınlara

az bir para geçse ele
yoksulluk çeker

milyarları çeker kendine
yaşamın çilesi

elbet birgün düşer beden
mezar çeker hayattan
bir vakum gibi

yer çeker

11.27.2008

Ahmet Baris Ay

Çerçeve

Zaman
Gönlün en geniş çerçevesi

Kuyu suyunda yansıyan aydan
Basamak basamak inilen karanlık

Her türlü sessizliğin çölü
Müzesi

Yıldızın uzayı

Ahmet Baris Ay

Çeşitleme

senin senliğin sadece sende yok
ama en çok sende var

29.03.2009

Ahmet Baris Ay

Çeviri

Bir şiiri başka bir dile çevirmek gibi
Yalnız yaşamak
Yaşadığın şehirde
İmkansız şey
Gördüğümü duyduğumu anladığımı
Gördüğüne duyduğuna anladığına çevirmek

Ahmet Baris Ay

Çıglık

Bir seyahat acentesi önünde Marco Polo
Hemen yanında da bir hediye dükkanı
Dünyanın en güzel şehirleri magnet olmuşlar
O da bakakalmış Çin malı dünyalara

13 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Çıkarma

Umuttan zamanı çıkardım
Akli karıştı
Umuttan akli çıkardım
Hiç değişmeden kaldı

Ahmet Baris Ay

Çıkmayan

Bulmak
Zamanın içinde saklı delik
Bitmeyen arayışların yitik çocuğu
Fezanın teyelleri görünen ters yüzü
Suyun kabı olmayan şekli
Akışların uykusuz yatağı

Bir ağıt olmuş nakşedilmiş gözlere
Bir söz olmuş dökülmüş dizelere
Bir turnanın gölden çıkardığı son ayağı olmuş
Bir sağanağın yere düşen ilk damlası
Bir o olmuş bir bu olmuş
Utanmamış korkmamış Allah olmuş

Bahar olmuş açmaya sabırsız
Güz olmuş dökülmeye
Alıcı alıcı bakmış alamamış
Dolanmış ardında bıraktığı düğüm olmuş
Göklerden yere düşmüş
Bir kuş gibi susmuş
Akıtmış kanını birkaç damlacık
Bitmiş alıp alacağı nefesi
Bitmemiş ıslattığı toprağından

Ahmet Baris Ay

Çıplak

Çıplak yürümeye utanır sokaklarda

Tek şey bu

Utanabildiği

Ahmet Baris Ay

Çiçeklerin Cenneti

Zaten iyi bilirdik onları
Zaten cennetti tozdukları
Koparıldı da soldu da öldü

Tekrar açacakmış orada
Sonsuza dek

Dağ taş altın iken yurdunda
Boynuna altın takılan kişi
Demez mi ki
"Lazım değil, kalsın"

Dünyasından koparıldıktan sonra
Çiçek ceneti ne yapsın

23 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Çitlenmiş Çekirdekler

Henüz kalkılmış bir koltuk sıcaklığına oturmak istiyorum
Gülen yüzlere bakmak
Kulak vermek en güzel sohbetlere
Benim anlatacak pek anım yok
Söz bana gelse de
Konuşamam
Gözlerden sıkılırım
Sustuğuma bakmayın ama
En az sizler kadar hayattayım
Başlayacak sözüm olmadığından
Dinlemekte ustayım

Dillerinizde mayalanan öykülerinizden
Birkaç fotoğraf alsam kafi
Bir zaman sonra
Gözlerim bir yerlere daldı mı
Ahşap konsollarım da var
Gümüş çerçevelerim de
Hiç unutmamak için hazırlıklıyım

Yalnız başına olacak şey değil bunlar
Komşu lazım eş dost lazım
Paylaştıkça çoğalır demek eksik biraz
Paylaşmadan var olamaz ki
İnsan insan dokunuyor hatıralar

Kaynasın kazanlar
Kurulsun kedilerin yalandığı sofralar
Doysun karınlar gelsin keyifler
Noktasız cümlelerle virgül virgül pişen mutluluklardan
Elbet benim de payıma bir çukur gamze düşer

Anlatacak bir öyküm yoksa da
Her ömür gibi bir öyküdür benim de ömrüm
Ön bahçelerde güller sümbüller mi var
Ben arka bahçedeki akşam sefasına gönül vermişim
Yalnızlığın bir köşesinde kendi kendine büyüyen
Baharlara loş gölgeler ören
Kara tohumlarını sevinçle ayıkladığım o akşamların o sefalarına
Aşktan falan da geçtim çoktan
Varsın arkadaş gibi sevsinler beni
O göz göze gelinmez güzeller

Akşamları ne çok severim bilseniz
Kırpiller dolanır otlar arasında
Yarasalar döner durur
Hava koyulaştıkça
Kambur bir küfeci gibi çöker gün
Güneş bir yorgunluk sigarası yakar damlarda
Olgunlarından bir turuncu seçer
Camlardan yansıtıyor yansıtıyor
Alnıma düşürür

Giderayak kapı önünde yapılan sohbetler gibi tatlanır zaman
Konu konuyu açar
Herkes birbirinin çilingiri olur
Yıldızlı gecelere hazırlanır pencereler
Kolay mı
Koca bir gün vedalaşıyordur
Maarif takviminden yırtılan o yaprak
Anneannemin dediği gibi
Hep ömrümüzden
Gitmesin diye sımsıkı tutasım gelir
Tutamam
Tutamadıkça şişer içimde boşluk
Şişer şişer şişer
Bundan mıdır acep sıkıntıdan patlamak

Gözlerim
Bir çocuğun küçük ellerinde
Ağzına kadar dolu iki bardak

Yan odaları vardır mutlu günlerin
Lambaları yanmayan
Bir bebek uyur
Bir köşeye misafir olmuş montlar paltolar
Kapı altından ışık sızar
Duvarlardan kahkahalar

Pencereler
Sarı kareler çizer gecelere
Kaldırımında kırılmamış bir bira şişesi
Çitlenmiş çekirdekler hala ıslak
Uzaklaşmış olamazlar
Konu daha kapanmamış olmalı

Nefes aldıkça
Bitmez mevzular...

Ahmet Baris Ay

Çivi Ağacı

Camın kırılma korkusu var içimde
Bu taşlı bu yerçekimli dünyada korkudan türemiş yürek
Kaçmış saklanmış kuytusuna
Bekliyor sonunu tir tir titreyerek

Nefesin buğusuyla cama yazılır can
Ölüm ise kupkuru bir şey
Nihayi duruş
Ebedi ve edebi sessizlik
Işığın da karanlığın da olmadığı yer

Uzak ulaşılabilen içindir
Uzak değil
Ötesi

...

Ahmet Baris Ay

Çocuk Elma

İki ayrı dünya
Kuyuya sarkıtılmış ipin iki ucunda
Aydınlık
Karanlıktan bakan gözlerde
Bambaşka kamaşır

Bir elma mesela
Tüm elmalığıyla
Sadece
Bir çocuk ağaçtan koparınca tadılır
Böylece
Ağaca tırmanmanın da
Ağaçtan düşmenin de tadı
Elmayı ısırmaya katılır

Toprak
Küçük ellerine dualar yazar
Toprakça
Çocuk bahçelerde oynadıkça

Ahmet Baris Ay

Çocukluğum

çocukluğum

her geçen gün
bir gün daha uzağım senden
içimde senden kalma bir boşluk var
kulaklarımda unutulmuş seslerden yankılar
ömürümce arayıp arayıp bulamadığım bensin sen

bilmediğim sokaklardan korkmayı özledim
boş arsadaki kuyunun korkunç hikayelerini
şimdi boşboğaz bir ışık kaçırmış
karanlıkların sonsuzluğa sahip gizemini

anladım ki
çocuk ölmüş
insan büyüdüğü zaman

anladım ki
kazdığım mezarımın toprağıymış
bahçelerde oynarken tırnağımda biriken kir

04.04.2009

Ahmet Baris Ay

Çoğul Annem

Öyle annem vardır
Büyük gözlüklerin ardından bakar Dünya'ya
Miyop bakışlarında hep sevaptır
Arka bahçeme gömüp gömüp sakladığım günahlar
Görmese de duymasa da
Ayaklarıma bağlı teneke kutular gibi
Her adımımı ihbar eder pişmanlıklar

Öyle annem vardır
Nesli tükenmiş bir gülüşü
Hamur gibi açar dudaklarında ipince
Dualar üfleyip ardından
Süt kokutur nefesimi
Güzün her döküldüğüne
Baharın her açtığına
Tutanak tutar

Öyle annem vardır
Saçlarını yaşlılık değil
Allı morlu hüznü ağartır tel tel
Telefonla her aradığında
Yeniden icat eder sesini Graham Bell

Bir derdini üzerime rendelerken
Yabancılaşır ana dilim
Dilim damağımda emekler
Yüzümü ıslatarak içimi soğutur
Kolonya gibi uçucu sesi

Öyle annem vardır
Bir sokak ötesi bile
Gurbetlerin en rutubetlisi olabilir
Balkonlardan sepet sarkıtıp
Okunmuş gazete ve banılmış ekmek yollar
Balık gibi avlar beni ömrün sokaklarından

Öyle annem vardır
Yarının kefesini hafifletmek için sanki
Nefesini daraltır
Pencere önünden uçar
Uğur böceği benekleriyle burnumun ucuna konar
Ardında terlik pabuç yarası bırakır

Öyle annem vardır
Annem öyle vardır

Ahmet Baris Ay

Çölde Kaybolmuş Fil

Sihhat ve sancılardan oluşan bir deseni var hayatın

Sonsuz bir ebru gibi serilmiş önümüze
Suya yazılmış kaderimiz
Bazen of çekeriz bazen oh çekeriz
Tesbih taneleri çıt çıt eder dudaklarımızda

Yolculuk mutluluğa mı
Yoksa kayıp mı olduk
Yoksa aynı şey mi
Kayıp olmak ve mutlu olmak

Bir kuğu olup içinde süzöldüğümüz bu aksak ritim
Ardımızda bıraktığımız kaybolan izimiz
Üzerinden sular akan kör taşlar
Bacaklarımızda canın giderek artan ağırlığı

Güneş batıyor diye mi
Yollar gibi uzuyor gölgemiz

Ateşimiz çıkmış
Patıkada yürürken vitrin camlarına yansıyoruz
Kaldırımında yürürken bir kurt izliyor bizi uzaklardan
Taze çimenlerin kokusunu takip ediyor sürü
Çobanlıktan istifa etmiş çoban

Ey bizi en tepeden seyreden
Söylesene
Yolumuz yol mu

Söylesene
Umut var mı
Umut diye bir şey var mı

Ahmet Baris Ay

Çöp

Yazıp yazıp çöpe atıyorum
Domates kabuklarıyla
Çikolata kağıtlarıyla tanışsın sözlerim
Şinekler uçusun üzerinde
Sonra taşınıp kamyonlarla
Başka çöplerle tanışmaya gitsinler
Şehrin çöplüğüne
Martılarla farelerle dertleşiyorum

Ben ki bir heykel olsaydım
Müzemden kaçıp
Koparıldığım dağım dönmek isterdim
Doruklara tekrar bir kaya olamasam da
Kırılır zamanın çekiciyle
Deresine kum olurdu dağın
Akmayı öğrenirdim

Ahmet Baris Ay

Çünkü Ben

Çünkü ben sende senin görmediğin bir şeyi görüyorum
Ki bir çiçek açsa alnında eksilir senden
Gökkuşağının yedi rengi değil benim aradığım
Ne de karlı bir orman sessizliği, gözlerinde
Bir elin bir elde sıcaklığı belki
Bir gecenin ağarırken susuşu belki de

Baharın ilk ılık günü gibi olmalı gülüşün
Yarıdan soğuk dünden sıcak
Damla damla düşmeli sevincin
Gamzelerinden

Bulutsuz yağın bir sağanak gibi
Aşkın şaşırtmalı

Papatyalar tozmalı nefesinden

Yoksa sen bir sis misin
Düşlerimi uykularımdan gizleyen
Bütün olmadıklarını yüreğime çarpıyorum
Saçlarının izlerinden yürürken

22.06.2010

Ahmet Baris Ay

Dağ

Bir dağ görünürdü şehrin pencerelerinden
Kuzeyde en arkada
Yaşamı boyunca şairin
Yaşamlar boyunca

Gül dala küstü
Yaprak yoruldu
Kum taşıdı dere
Tepelerden denizlere
Kurudu kemikler mezarlarda
Küflendi karardı taşlar

Çiğ düşürdü
Bulut devirdi
Kavim göçürdü
Tırnaklandı yamaçları pençe pençe
Bana mısın demedi...

Ahmet Baris Ay

Dağılış

Yıkanmış halı kokusundan
Dokuyorum yüzünü
Bu kış hallerine aşınayım
Donmuş bir nehir gibi Anadolu'da
Dipten dipten akmana
Ben senden geçtim de
Sen keşke hiç geçmeseydin

Kalsaydı
Herkes odasında
Yastıklarda başlar eksiksiz
Annem babam abim
Anneannem
Sokakları boşaltmış arkadaşlarım

Kim uykusunda düşlerde
Kim uyanık düşüncelerde
Bilmezdim
Küçüktüm daha
Rutubetli gözlerimle
Şükrederdim yutkunarak
Sevdiklerim yanımda diye

Caddelerin sildiği yıldızlar
Boşu boşuna uzak değillerdi
Açıkta kalmış yerlerimden bilirdim
Dünya boğulmuştu
Soğuk bir kaplumbağa denizinde yüzerken
Hep dalgalıydı sular
Hep karanlık

O çıktı dikenli tellerin ardından
Birdenbire
Boşluğuma geldi gözleri
İki büklüm oldum
Hatırımda kalan
Bir sancıydı bıçak gibi saplanan
Sonra bir başkası
Bir başkası daha
Onlar da çıktılar hep girdikleri gibi
Ömrümü hiç okumayacakları romanlara böldüler
Yüzümde kalan
Hatırlanan bir acı ne kadar acıtırsa

Dizlerimdeki yara
Kabuk bağlar iyileşirdi
Soyardım bir kez daha kanardı
Yine iyileşirdi
Düşmek ellerimden çok daha hızlı büyüdü
Boy attı dertlerim hüznlerim
Düştüğüm her gözde ayrı bir dünya kaybettim

Sabâ makamındaydı korkularım
Her sabah bir minareden bana seslenirlerdi
Sen döndürdükçe bir hokkabaz gibi
Portakalsı eşyalarını
Korktuklarım değişti
Korkularım değişmedi

Çok iyi tanırırsın beni
Yalnızlığın içindenim
Sokakların, parkların
Mavilerin martıların düşlerin
Ama köylünüm senin
Şehrine insem
Çarşını gezsem
Sinemana gitsem
Kirli sakallı bir yabancıyım sana
Orada bir nefes var uzakta
Kime sorsan gösterir
Demedin benim için
Yolumu hep gizledin

Ahmet Baris Ay

Dar Açı

Fotoğraflarında
Güzel çıktığı açıdan bakıyor hayata

Ahmet Baris Ay

Davetsiz

Fırtınalı denizdeki bir fener gibi açık bilinci
Şimşeklerin ışığı olmasa da
Farkında tepesinde birikmiş kara bulutların
Ama yine de şaşkın
Bunca ömrün suyu
Düşman mı oldu artık
Hiç de dostça çarpmıyor
Köpük saça saça çağlayan dalgalar

Diplerin bu koyu çekimine can mı dayanır
Beyaz martılar değil
Bir balyoz kanat çırpıyor şimdi
Zaten geçen yıllardan
Mendireğin derin çatlakları var
Zaten biliyordu şimdi de biliyor
Elbet yıkılacak bu duvar

Ne kadar belkense de ölüm
Sabırsızca gelir
Ansızın
Ve ne vakit uğrarsa
Hiç de hoş gelmediğinden
Kapıyı yumruklaya yumruklaya çalar

Kapı hiç açılmaz, kapıyı kırar

Ahmet Baris Ay

Defterimin Sayfaları

Kareli defterimde
Kökünden sökülmüş bir kareyim
Bir girip bir çıkıyorum hesabımdan
Çizgili defterimde
Şilinmiş bir cümleyim
İzi kalmış ama okunamayan
Silikliğimden tanırırsınız beni
Çizgisiz defterimde
Ölmeyen o çizgiyim
Ne yazarsanız üzerime eğrilir
Noktanıza varamadan dışıma çıkarsınız
İhtiyar parmaklarla çalınan bir Chopin noktrünü
Boş bir peynir tenekesini
Avare adımlarla tekmeler
Müzik defterimin sayfalarında

Bulutlardan toprağa
Bir tanburun telleri gibi gerilmişim
Zaman denen o meftun
Her gece içip içip
Çalıyor beni ömrümden
Her şarkısı için
Alnıma bir çizik atıyor
Andante batıyor güneş batıdan
Sek yudumluyorum
Çarpıyor
Gavur işi olmalı
Müziğin her kilidime uyan anahtarı
Ama bende efkar
Kürdilihicazkar makamında
Kilitliyim
Onu gördüğümde bu yana deyip
Şairleşesim geliyor
Leş gibi

Çizgili çizgisiz bütün sayfalarımın gemiler yapıyorum
Uçaklar yapıyorum
Kurbağalar yapıyorum
Yüzemiyorlar
Uçamıyorlar
Zıplayamıyorlar
Bir kelime taş gibi oturmuş böğrümde
Mürekkebi kurumayan
Kapkara

Ahmet Baris Ay

Değerli İnsanı Anma Günü

Teker teker girdiler içeri
Yüzlerini ahşap askılara astılar yüzlerinde
Birbirinden güzel kulakları vardı herbirinin
Çıkarıp mahfazalardan kafalarına taktılar
Bir sağa bir sola

O boyuna konuşuyordu
Sanki yıllarca süren arayıştan sonra bulmuştu ağzını

Herkes ellerinde bez
Sessizliğin tozunu alıyordu
Hışırdayan poşetler gibiydi herkes

09.04.2010

Ahmet Baris Ay

Değerli Taş

Kolyenin ucuna takılınca taş
Mücevher oluyor
Elmas düşünce yüzükten
Çakıl taşlarına karışıyor
Oradan da seke seke yakamozlara
Öyle bir kuyumcudayız ki
Sarrafın tırnaklarında altın boyası
Ve hiç çıkmıyor poz vermiş gözlerden
Mutluluğun foyası

Derenin sürüklediğine gitmek en iyisi
Törpüleyerek tırmalayan yerlerini
Yosun tutmak
Üzerine basanın ayağını kaydırmak
Gizlenmek yaşamın bin türlü örtüsüyle
Küçük balıklar saklamak altında
Suyun şarkılarını söyleyerek
Denize varmak
Damlaların tek yürek olduğu yere

Ahmet Baris Ay

Değil

Kilidinde döner bir anahtar gibisin
Ellerime sürtünürken bedenim
Açıyor musun
Kilitliyor musun belli değil

Öyle bir çağrısı var ki göğsünün

İkna oldun
Sevdiğine değil
Sevdiğine de değil
İsteddiğine
Öyle kıvrıldın yılan gibi
Sevişmeye

Bir sevdayı kuruyorsun belki de
Aıştırıyorsun zehrine
Farkında değilsin
Umurunda da değil

Ahmet Baris Ay

Değişen Şey

Mevsim aynı mevsim
Akşam aynı akşam
Güneş aynı güneş
Yine ortancalar açmış
Ama artık yoksun

Ahmet Baris Ay

Deli

Öyle bir sözlüğü var ki var oluşumun
Kelimelerimi anlatacak duygu bulamıyorum
Ah bu deli ruhum
Bedenimin toprağına köklerini salmış
Sinir sistemimin yalancısıyım
Beynim
Buruşturup çöpe attığım uçsuz bucaksız kâğıt
Üzerine bitiremediğim şiirlerimi yazdım
Söylesene toprakta bitecek olan
Kendi gıyabımda var mıyım
Bana sorsalar
Bir işkembe çorbacısı gibi
Günün en kör saatlerinde bile açıktır bilincim
Ey bir put gibi taştan yüreğı olan tanrım
Aklım sana doğru
Başımdaki huniden yükseklerle akıyor
Derinliğı bundan mıdır gök yüzünün

Ahmet Baris Ay

Delil

Dikkat
KonuŖtuđun her Ŗey
Amaçsız kalmıŖ bir ip gibi
Döner döner düğümlenir
Düz sayfaya yazılan uzun cümle eğrilir
Eskiler
Aklının dibini gösterir derler
Dilin öyle bir organın
Ne söylesen aleyhinde bir delil

Ahmet Baris Ay

Denge

Greyfurt tadan bir çocuk nasıl
Tatlıyı ararsa ekşiler arasında
Islak bir patikada nasıl yürürse
Çamura batma korkusuyla
Nasıl nar ayıklarsa bir tanecik bile
Düşürmeden cennet rüyasında

Bir cambaz ayağının ipe olan öyküsüydü işte
Tüm arayışlarım, bekleyişlerim
Çekmeleri vardı bu dünyanın ve
Yoktu sırtımda kanatlarım

Kalbimin bütün bıçkın çarpıntıları hep
Üzerinde yürüdüğüm ipe
Boynuma dolanmasın diye

Ahmet Baris Ay

Denge - 2

Sen dağın heybetine tutkun
Meydan okumasına zamana
Uzayan gölgesine
Köyler kasabalar sığdırmasına

Ben kabuğun dengesine
Zamanı gelinceye dek
Kırılmaya direnmesine
Ölmekten güçlü doğmaktan zayıf

Ahmet Baris Ay

Denklaşör

Sana hayran hayran bakarken
Gözümü her kırpmamla
Yeni bir fotoğrafını çekiyorum
O tatlı gülüşlerinle
Kalbimin albümündesin
Benim güzel oğlum

Ahmet Baris Ay

Depresyon

Bir motorun silindirindeki kuytuluk var içimde
Dünyamı kırk mumluk bir ampul loşlaştırmış
Ağrılı bir şimdinin içine tıkılmışım

En son gülüşümden yola çıkmış
Saatlerce yol almışım tenha bir otobanda
Kış akşamlarının bulutlu doğu ufukları var aklımda

21.01.2009

Ahmet Baris Ay

Devr-i Alem

O kadar çok şey dönüyor ki
Sade bu dünya değil dönen
Ya da gökteki erguvansılar
Başka başka şeyler de dönüyor

Umudum mesala
Umutsuzluğa dönüp duruyor
Cevaplar sorulara
Vuslat ayrılığa
Ölüm hayata...
Zikreden parmakların tespih taneleri gibi her şey
Bir o bir o bir o bir o...
Her gece sevgili gözlerde
Gölgeler ve ışık aynı ayı resmedip duruyor.

Tahterevallinin iki ucunda birer deli
Bir aşağı bir yukarı

Sevişmek bile iki misketin bir cepte yuvarlanması gibi...

1 Temmuz 2019

Ahmet Baris Ay

Devrim Şehitleri

Hani hiç inanmadınız ya
Dünyadan öte
Cennete cehenneme

Vuruldunuz ya
İki canlıyken
İçinizde bir cenin gibi büyüyen umudunuzla

Eksik olsun
Katilleriniz için cehennem ama
Size yine de bir cennet lazım
Kurutmamanız için dünyada yeşerttiğiniz aşkı

Hep türkülere tamamlandılar
Son çığlıklarınızın yankıları

Ahmet Baris Ay

DıŖarısı

Çorbanın kasede bitmesi gibi biter

Elinde kaşığın
Doymamış açlığınla başbaŖa kalırsın

Kaldırsan gözlerini
Bir çift göz ararasan
senin gözlerin gibi birşeyler arayan
Göklere meraklı bebekler gibi bakan
Görürsün
insanın kibri
asılıdır hep yüzlerde
Kıvrılıp gülüŖlere yerleşmiş aynı yalan

Elinde
Bir tek şehrin vardır
Parklarıyla, caddeleriyle kıyılarıyla
sırtını dönmüş bir şehir

Kaldırım kaldırım yürür
Dostça uzattığı elini ararsın

Ararsın elbet bir yerde saklıdır diye
Ararsın yılmadan usanmadan
Ararsın hiç bulamayacağını bilsen bile

Kapılardır en sonunda önüne çıkacak
Bir aşkı yalnızlıktan ayıran kapılar
Geleceği bugünün sıkıntısından
Rahatlığı bir yorgunluktan ayıran kapılar

Onları içerilere tıkıştırıp
seni dışarılara iteleyen kapılar

Böyle sürükler işte seni peşinden
Var deyip deyip var etmek istediğın umut
Böyle sürüklenirsin tırnaklı sürüngenler gibi

Ellerin çatal dilin
ayakların gövden olup

Ahmet Baris Ay

Dijital

Seksenlerin bilgisayar oyunları gibi
Piksel piksel oldu hayat
Üç soru sorsam
Duyduğum
Kutu kutu
Otomatik cevaplar
Egonun avatarı olmuş
Çıkılan en güzel fotoğraflar

Ahmet Baris Ay

Diken

Onu gördüğüm zaman
yastığımda akrep görmüş gibi oluyorum
uykusuz geçen bir gecede
uyanıp da ışıkları açınca

kana kana içtiğim kuyu suyunda
bir ceset yüzüyormuş gibi...

24.11.2008

Ahmet Baris Ay

Dikiş

Kendisinde durduğu gibi durmaz
Bir insanın yanında bir insan
Güneş bir dikiş iğnesi gibi
Batar çıkar batar çıkar
Ayrılık kolay değil bu yüzden
Anlıyorum ne zaman sökölürsem

Ahmet Baris Ay

Dilek

Mutluluk dadansa dudaklarına
Papatyalar bitse
Gülsen gülsen gülsen
Neşen hiç bitmese

Ahmet Baris Ay

Dinazor

baharı müjdeleyen taze yaprakları
kırılan bir taştan çıkan fosil zannedenler
bir hamamböceği yürüyor
gözlerinizin akında
öyle boş
öyle cahil
öyle çirkin bakışlarınız

29.06.2009

Ahmet Baris Ay

Dinlemezsin ki

Ah anam
Canım anam
Gidiyorum ama hep aklımdasın
Hep aklımda olacaksın desem
Şükür telefon var
Şeni arayacağım sık sık
Yüzümü göstereceğim
Sesimi duyuracağım
Kaybolmuş mektuplar çağında değiliz artık desem
Fırsat buldukça atlayıp geleceğim
Arayı hiç uzatmayacağım
Özlemene fırsat vermeyeceğim
Göreceksin
Hiç ayrı değilmişiz gibi olacak desem
Böyle daha bir çuval söz edip
Tüm aklımı önüne sersem
Sersem, sersem

Sersem

Bilirim bir sersem olurum gözlerinde
Beni seyreder seyreder
Gözlerimdeki bebeği duyarsın
Ama beni
Hiç dinlemezsin ki

Ahmet Baris Ay

Diriliş

Taş kırılrsa
Kağıt yansa
Shift delete tuşlarına basılrsa
Unutulrsa

Tozdan
Işıktan
Elektrikten
Fikirten

Yeniden doğar mı şiirlerim

Ahmet Baris Ay

Distopyaşk

Tekdüzeliiğin çeşitliliği artmış
Gönüller kalabalık
Böcekler gibi görüyorlar artık
Göz göz
Sağdan say
Aslı ve Ferhat ve Mecnun ve şirin ve Kerem ve Zühre ve Leyla ve Tahir ve...
Kafalar karışık
Bir yere gidince gözler başka bir yeri arıyor
Daha göremeden
Başka bir lokma daha tadamadan
Başka bir şarkı daha duyamadan
Başka bir aşk daha sevemededen
Kalp kutucuklara bölünmüş
Beğencez geçcez beğencez geçcez beğencez geçcez
şanıyorlar ki gelecek
Ölümcül beğenilmek salgını
Ekrandan parmaklara dokunarak geçiyor
Sürdürülemiyor bakışlar
Tüketiliyor
Geri dönüştürülemiyor
Göğüslerde çöplük büyüdükçe büyüyor

Ahmet Baris Ay

Dize

Şairin dizeleri bir pencerenin buğulu camına parmakla yazılmış gibidir

Bize içeriği ve dışarıyı gösterir

Ahmet Baris Ay

Doyumsuz

Her yeri birden gezmek istiyor
Her Şeyi birden görmek istiyor
Her aÇı birden tatmak istiyor
Her güzeli birden sevmek istiyor

Bu yüzden

Gezemiyor
Gremiyor
Tadamıyor
Sevemiyor

Hiçbir Şarkıyı başından sonuna dek dinleyemiyor

Ahmet Baris Ay

Döküm

Her yer yokluğunla dolunca beliriyor varlığın
Kum kalıba dökülen eriyik metal gibi

Ahmet Baris Ay

Döngü

Öylece kalakaldım doyamadım bak
Maya

Hafızam bir anahtar deliğinden gösterir
Karanlık odalarla dolu kapalı bir otel
Kilitli kapılar ardında kilitli hatıralar
Geceleri sarı pencereleri parlayan trenler gibi
Geçip gider ömrümden yalnızlıklar

Küçüktüm
Gözlerim ellerime geçse
Taş diye suya atardım
Körü körüne meraklıydım
Yadırgardı yerini yüreğim kafesinde
Atmak istediği yerlere kanatlanırdı

Ağlarına takılırdı
Kökuların renklerin yaprakların
Televizyondan gelen seslerin
Sıkılınca ıslıkla çaldığım şarkıların

O
Güzel başını iki yana çevirdikçe
İki kulakta iki küpe durmadan sallanırdı

Hatırlarım
Taştan bir ev bahçeli
İkinci katında ayça bir güneş
Dizlerimde yara kabukları
Sol bacağımda bir köpek ısırığı ile
Ayakta dururdum kaldırımında
Bakardım ikinci katın camlarının yansımasına

Bir kere görebildim yüzünü
Sonra bir araya hiç gelmediler
Tesbih taneleri olup hayalimde dönen
O dudaklar o yanaklar o gözler

Hala bakarım ara sıra
Aklımda sınıksız sorularla
Koca bir ömür aynı yürekle yaşanır mı
Bir pencere her sabah aynı bahçeye açılır mı

Güneş battıktan sonra gökyüzü aydınlanır
Çiğlik dindikten sonra kulakta yankılanır
Böyle böyle fısıldar anlaşılmaz sırrını
Yokluktan var eden o vahit varlık

Ahmet Baris Ay

Döngü - 2

Bahar bakışı baktı sana
Cemrelerini düşürdü
Havana suyuna toprağına
Kızardı yanakların terledi avuçların

Yaz bakışı baktı sana
Su çok güzel gelsene dedi
Soyundun çimdin kulaç attın
Uyudun yıldızlı kumsalında

Güz bakışı baktı sana
Hüzün vardı gözlerinde
Sanki uzaklara göç etmek için
Halkalar çiziyordu gökte

Kış bakışı baktı sana
Bulutlarını ağdırdı son bir kez
Bir köy oldun Anadolu'da
Yolların hep kar altında

Ahmet Baris Ay

Dudağımın Hafızası

Ellerim içinden geçti
Bir hayalet gibiydi
Dokunamadım
Çok dokundu bana

Bir pencerenin kalın perdesiydi göz kapakları
Ben gecenin bir تنها sokağında yürüyordum

Bana verdiği bir hiçlikti
Sıfırla çarptığı sonsuzluğu
Çarpıntısı göğsümde yankılanan
Unutulmuş bir rüyaydı

Biz mavi ile tanıştık gözlerinde
O bizi yalnız bıraktı
Yüreği yüreğime
Yıldızlardan ıraktı

16 Ekim 2010

Ahmet Baris Ay

Dudak Ağacı

En yüksek dalında en olgun yemişlerin
Utanırım uzanmaya
Rüzgarlı mı acaba güneşli mi oralar
Bilemem ki
Daima gölgendeyim
Sen gelme sakın
Aşağısı çok serin

Ahmet Baris Ay

Duraklar

İneceğim durağa yaklaştıkça kararıyor hava
Yarasalar karışıyor akşama
Yeni yüzler bulaşmış kabuslarıma
Daha önce hiç görmediğim
Bir daha da hiç görmeyeceğim yabancı yüzler
Böyle ne çok yüz girdi hayatıma
Kimlik için vesikalık fotoğraf çeken
Bir fotoğrafçının arşivi gibi hafızam
Gözler açık
Yüz hafif yana çevrili
Ama iki kulak da görülecek
Zaten kulaklar duymak için değil ki
Maksat objektifimde görünsünler
Oysa ne kadar da subjektifim
Çok uzaklarındayım bulunduğum yerin
Öyle açılmışım ki kendimden
Haykırsam sesimi ölümlere duyurabilirim
Orada bile birileri var
Köpekbalıklarını seçer gibi yüzgeçlerinden tanıyorum
Yüzleri geçiyor gözlerimden
Konuşuyorlar benimle
Konuşuyorum onlarla
Konuşuyoruz
Ne diyorlar
Beni beğendiler mi
Bir daha arayacaklar mı
Bir soru soruyorum
Anlamıyorlar
Değiştirip başka bir soru soruyorum
Cevabı daha kolay olan
Cevabını bildiğim
Cevabını onlardan duymayı hiç merak etmediğim
Cevaplıyorlar hemen
İlgilenmiş gibi bakıyorum gözlerine
İlgilenmişler gibi bakıyorlar gözlerime
Dinlemiyorum bile
Dinlemediğimi biliyorlar
Her şey gözlerimiz son kez ayrılana kadar
Sonra benim zembereğim ayrı
Onların zehri ayrı boşalıyor
Hele o gözleri yok mu
Nasıl da kırıyorlar gözümden gözlerine kayarken
Acaba gördükleriyle gördüğümü toplasak bir evren eder mi
Hiç duydunuz mu
String teorisi diye bir şey varmış
Bazı şeyler durmadan kıpraşıyormuş

Karga besliyorum bir süredir
Günün leşini gözleyen kargalar
Bir kere ekmek atmıştım
Karganın biri havada kaptı
Var olamamış

Öylesine bir karga
Oysa ben bir karga yesin diye atmamıştım
Açlığımı bastıracak bir lokma ekmeğe muhtaçtım
Ekmek atmak istemiştım sadece
Çünkü açken atılan bir dilim ekmek
Bir fırın ekmekten daha doyurucu
Gönlümü doyurmak istemiştım
Denk geldi bir kargaya
Bir lokmada yuttu
Şimdi bütün karga milleti ellerime bakıyor
Artık atmamazlık da edemem
Düşman olurlar bana
Elim mahkum karga beslemeye
Bunu anlamış olmalılar ki dadandılar
Zeki hayvanlar bu kargalar
Böyle böyle düştüm işte bir alt liginize
Zaten düşe düşe aşağılara geçiyor vakit
Can sıkıntım ağrıyor
Durduğum yerde durmamam lazımmış
Biletim yanlıışmış
Bunu söyleyenin yüzündeki tuğlaları tek tek saydım
Üzerinde bir kelime yazısı olmayan bir duvardı
Dibine sarhoşlar işemişti
Neyse lafı uzatmayayım
Ben
Senin sen olduğun gibi
Ben olan ben
Doğduğumdan beri yaşadığım her güne
Bir tane düşen
Bütün benlerimin toplamı olan ben
Yani ben
Varacağım yere göre değil de
Fiyatına göre almıştım biletimi
Param nereye yeterse
Sahi ben nereye varacaktım
En ucuz biletle bile olsa elbet bir yere gidilir
Oraya gitmek kaderimde var olmalı
Kaderime göre yolculuk etmek benim fitratımda var
Zaten fitratım cüzdanımdaki kadar
Önce yola çıktım
Sonra yoldan çıktım
Yoldan yola yolculuk eden
Kaçak bir yolcu oldum
Vuracağı yeri bilmek bi yana
Yolda olduğunu bile bilmeyen bir yolcuyum
Yol da benim yolcu da benim aslında
Kendi kendimin üzerinde adresler arıyorum
Kaybola kaybola geziniyorum
Dur durak bilmeden
Yarınlara doğru

Maksat ömür geçsin

Ahmet Baris Ay

Duvar

tek umudum sonsuzlukta
bir türküdeki ağıtın
sonsuzluğa boşalmasında
tınlamasında içindeki hüznün
doğduğu yerden
milyonlarca ışık yılı uzakta

korkuyorum
tavana değerse diye, kaldırmaya ellerimi
ya biterse dünya
ya düşerlerse teker teker yıldızlar
kara izlerini bırakarak artlarında
ya yankılarıyla taklit ederlerse kendilerini
göğe doğru avaz avaz haykırışlarım

bazen öyle duyuyorum ki
aydınlatmıyoruz
karartıyoruz biz boşluğa yerleşmiş geceyi
çekerek önümüzden ipek perdeleri

karanlık odalar
büyüyen gözlerimizdeki
sonsuz geceler de olabilir
ilk yanan mum
bize gölgeli duvarları gösterebilir

11.04.2009

Ahmet Baris Ay

Dünya

Aynı uzaydaki gibi
Parmağınla itsen giderdim sonsuzluğa
Tutunacak bir düş yoktu
Bir uydu gibi
Avare dolandım geceleri göklerde
Yıldızları karaladım
Bakmadın ki hiç düşeyim
Çekiyordu değil mi bu Dünya

Çocukluğum aklım oldu
Kuzeye göçmüş bir kara mülteci
Tırnaklarında kir birikmiş
Bambaşka bir dil konuştuğu
Ne söylese kaş çatıldı
Tüfekler sürgülendi duruşlarına
Vuruldum duvar diplerinde
Yetimdi değil mi bu Dünya

Zaten yalnızlık bana içkin
Çağırıp durdu her çağda
Ben çağırmışım dendi
Bir görecelik varmış aramızda
Bir yansıma
Giden miyim varılan mı
Hangi gerçek yaşanır ki aynalarda
Yalandı değil mi bu Dünya

Ne yana dönsem
Bana açılmış o soğuk kucak
Gözümü kaçırdığım
Başımı çevirdiğim
Beni seyrediyor doya doya
Biliyor
Onun çocuğuyum
Bu yankısız bu kısır boşlukta
Yapayalnız değil mi bu Dünya

Çiçeğine açtığım
Güneşine doğduğum
Rüzgarına estiğim
Kokusuna tozduğum
Ekmeğimi mavisine bandırıp
Tadına doyamadığım
Dönerken başımı da alıp döndüren
Güzeldi değil mi bu Dünya

Öldürüyor beni zaman
Antenler devriliyor damlarda
En heyecanlı yerinde
Birden görüntü gidiyor
Haber edin
Azat eylesin Azrail

Bekliyor cesedim
Çukurunun ağızında
Böcekleniyor nefesim
Ölümlü değil mi bu Dünya

Bitince bu gösteri
Alkışsız eğileceğiz hepimiz
Çok güldük çok ağladık
Güldürdük mü ağlattık mı bilmeden
Oyun muydu yaşadığımız
Dekor muydu bu odalar bu sokaklar
Işıklar mı sönecek birazdan
Şakaydı değil mi bu Dünya

Ahmet Baris Ay

Dünya'nın Tapusu

Güzel bebeğim
Gözünü açıp da gördüğün an
Bütün gökyüzü
Küçük elini uzatıp da dokunduğun an
Bu koca dünyanın tümü
Sana aittir

Tapu falan geçmez...

Ahmet Baris Ay

Düşmanımız Kindir Bizim

kin
içimde öfkeli ve sakin

köprüden sarkan bir bedende
korkulukları sıkması gibi parmakların
sımsıkı tutuluyor
içimde kin

açsam elimi
düşeceğim beyaz bulutlara

sonra

ya bulutlar tutar beni
ya çekiç gibi bir beton

11.03.2009

Ahmet Baris Ay

Efkar

Gülerek gecen ender günlerin
bitmez tükenmez zor günlere karışmış kokusunu duyuyorum havada

Efkarlandım
mazide kalan güzel bir günü hatırlayınca

12.01.2006

Ahmet Baris Ay

Eksi Bir

Şiirde durduğu gibi durmaz
Bulanır bir çarşaf kırışırken
Dibinden çatlamış her taşıyıcı gibi boşalır azar azar
Sadece sağırlar görebilir bunu

Zamanın kontrollü lekeleriyiz
Hep bir sözcük eksiğiz
Ne kadar çok yaşarsak da bitmiyor
Eksik kalıyor anlam

Üşeniyorum artık biliyor musun
Yaşlandım belki de bütün büyük kediler gibi
Dağ bile eskidi artık
Kadının sevdiğinin leopar deseninde bir tadı kaldı
Bir nesil kör göre göre tükendi
Avucumun içindeki çizgilerde nehir ölüleri
Himalaya ütülendi sanki

Ahmet Baris Ay

Ellerimdeki Akım

Ŗu durmadan dönen dünya
Kim bilir kaç tur bindirmiŖtir bana

Neyi kovalıyordum ben
Ne içindi bu yarış
Ödül neydi
UnutmuŖum çoktan
Durduğum yerde göklerin tenhaliğına dalmıŖım

Bir pazar yerinden arta kalan göpler gibi
Kafamda hayaller fikirler
YutulmuŖ onca bağırtı çağırtı yankılanmadan
Zaten hangi çığlığı avcunda tutabilmiŖ ki
Her gece gökleri dibine çökerten bu meydan

Yıl dediğin
Üç yüz altmıŖ beŖ günün çektiği bir halay
Döner durur spiraller çizerek yıldızlar
Bir günü de el vermez ki
Ben de döneyim güneŖin etrafında
Ellerimde tarihin akıŖını hissedeyim

Gözlerin karanlığa alıştığı gibi alışmıŖım yalnızlığa
Ŗekiller belirmiŖ yavaŖ yavaŖ
BoŖluklara baka baka

31.10.2010

Ahmet Baris Ay

Ellerimin Sabahıdır Ellerin Ellerimde

ellerimin sabahıdır ellerin ellerimde

bir tohumun yağmurlu mevsimi bekleyişi benimkisi
sabırla kurak toprağında

dizlerimin mavi yeşil düşüdür
geceleri yakamoz yakamoz ışıldayan başın

şimdi her akşam
ufkun berisinde bir bataklığa batıyor güneş

gündüzleri iki tane çöl taşıyorum
uçsuz bucaksız avuçlarımda

03.04.2009

Ahmet Baris Ay

Elma

Olgun bir elmayı dalından koparmak gibi
Kollarımın ötesinde
En yukarıda
Ne çok şey düğümlenmiş Adem ile Havva'da
Elma
El ma
Bir olumsuzluk saklı adında
Elini uzatmış o
Tutayım mı tutmayayım mı
Söyle bana

Ahmet Baris Ay

Elma Şekeri

Büyük sözleri sevmiyorum
Ne anlamı varmış ki şu dünyanın
Aşkmış
Şiirden soğuttu beni
Her metaforun altında ayrı bir sevgili

Bir çocuğun elma şekerini sevdiği gibi
Sevemem ben artık

Ahmet Baris Ay

En Eski Zaman

Ne Hititler
Ne neandertaller
Ne de çok eskiden sönmüş galaksiler

En eski tarih
Hatırlayamadığım ocukluğumdur...

Ahmet Baris Ay

En Güzel Resmin

Dalmışsın
Gözlerin kapanmış yol yorgunluğundan

Durgun bir gl gibi
Dibine ckmş cmurun
Işığa doymuş içindeki renkli balıkların

Belki binlerce fotoğrafın vardır telefonunda
Ama en güzel resmin
Trende
Pencere kenarında
Öğleden sonrasının kanvası zerine
Kaçın gzn dudağın
Hiç kimsenin telefonunda olmayan

İşte yine haklı çıktı ozan

Ahmet Baris Ay

Erik ve Kiraz

Ancak ölsem yemem derdim
Bir Mayıs ayı boyunca
Uzakta hasret kaldım
Özlemek de varmış dedim

Belki hayata daha fazla anlam katamadığımdan
Etiinde baharın tadını bulduğumdan
Ömrüm gibidir bende biraz
Papaz erik ile Napolyon kiraz

Ahmet Baris Ay

Eskiz

Kirpiklerimle
Dudaklarının kenarını çiziyorum

-Zaten bende sen çizik çizik-

Güldürüyorum yüzünü
Keyif benim değil mi

Ağlatmıyor musun sen
Senin olduğunda...

Ahmet Baris Ay

Eş Zamanlı

Upuzun günlerinizde
Gelirsem aklınıza eğer
Sadece bir an için

Biliniz ki o zaman
Birbirimizi düşünüyordur
O an için

22.12.2000

Ahmet Baris Ay

Eşik

Acı eşiği çok düşüktür aşığın
Bir kıymık batmasının ıglığını
Aşil'in mızrağı gibi
Göğün kalbine doğru fırlatır
Ulaşmaz bile eşiklerime

Nasır bağlamıştır bazı ufuklar bilmezsin
Güneşi koyu bataklığına batırır da batırır
Doğurmaz asla

Gözlerini kaçırsın sokağımdan
İç çekişini
Gördüğümle duyduğumda baş başa kalırım

Bir radyo kanalı ararken geçer gibi hızla
Bir cızırtı olarak duyarsın şarkımı

Seninle frekansımız tutmaz

Ahmet Baris Ay

Etobur

Ben masumca bir lokma et yemek istemiştim
Açtım
Ben küçücük bir adam
Küçük bir lokma
Açtım

Ben
Bilmiyordum
Ağzımın bir canavarın ağzı olduğunu
Bilmiyordum
Çatalımın bıçağımın ruhsatsız olduğunu
Bilmiyordum
Çiğnerken
Dev çarklar döndürdüğümü

Ahmet Baris Ay

Ezgi

Binlerce ağlayan günün önünde
gülen bir gün
kalın siyah bir kumaş üzerindeki
ak bir tül gibi
örtemiyor ardındaki karayı

Henüz gülüş olamıyor ağlayış

Mutluluk
hüznün rutubetinde bekleye bekleye biten bir mantarmış

25.01.2009

Ahmet Baris Ay

Ezilenler

'Mutluluklar paylaşarak çoğalır' diyenler
hiç düşünmüşler midir diye sordum kendi kendime
dün akşam çimlere uzanırken
altımda ezilenleri

05.05.2005

Ahmet Baris Ay

Fakir Hastanesi

tek bir vücuttur halk
fakir hastanelerinde
tek bir yüreği dinler doktorlar
stetoskoplarını gezdirip
ovalar gibi geniş göğüslerde

bekleme odalarında duvarlar
hasta bir devi
baharın serin kırlarından ayırırlar
bekleme odalarında dev
ömrünün bodrum katında mahpustur
bekleme odalarında hava
bir fahişenin sarkmış göğüsleridir
tenin tene değmesinden kirli kirli ter birikir

siz orada bir pencere bulur da
gökyüzüne bakarsanız
uzayı sınırlayan duvarları görürsünüz
mavi sisin ardında
bir de aralandı mı doktor odasının kapısı
kim bilir
belki ölümün alacakaranlık rüzgarı eser

sağlığın uçup gittiği pencereden
yaşama sevinci de
umut da uçar gider

29.06.2009

Ahmet Baris Ay

Fal

Aslında ne kadar da kelimesiz bu hayat
Cümlesiz hikayesiz
Şekilsiz hep
Odamdaki eşyalar
Tarifsiz
Sana duyduklarım
Zamanın kipleri falan da yok
Kahve falına bakar gibi okumazsak

Ahmet Baris Ay

Fareler

İlk gülüşünden fazla sürmez
İlk kapıyı çarpman
Sustuğun hep pas
Sözünün parlağına kanmam

Şana döndüğümle bana döndüğün
İki biblo porselen
Bakmalardan değmelere doğru
Kırarız birbirimizi

Benim yakam kirlenir
Senin rimelin akar
İkimizin mutfağını toplasak
Bütün fareleri yutar

Ahmet Baris Ay

Farkındalık

Kolay sorularından başlıyorum
Bu sonu olmayan sınava
El yordamıyla bulduğum
Her düğmeye bassam da
Hep bir lamba daha var
Yanmayan
Bu karanlık yolda

Ahmet Baris Ay

Floransa

Ben gidiyorum
Sen sokaklarını daraltmaya devam et

Ne kadar susarsan sus
Yine senin sesindir
Yüksek tavanlardaki yankılar
Nefesindir
Tozları havalandıran rüzgâr

Gerçek olamayacak kadar güzeldin
Uykuya dalarak geçtim kapılarından
Akşam vakti baştan çıkarak
İlk kez günaha girdiğim
Bir rüya olarak hatırlayacağım hep seni

İçini meydanların gibi ferah tut
Yüreği taş taş örülmüş şehir

22.04.2010

Ahmet Baris Ay

Flüt Çalan Çocuk

Yanlış notaya basma korkunla çal
Şenin yaptığın müzik değil
Ötesi
Başka bir sanatın icracısısın sen

O yanlış nota
Çalsan da çalmasan da
Bırak dahil olsun müziğe
Parmakların müziğe seni öğretsin
Seni ezberlesin o beste
□Unut kulağına ilaç diye verilen öğütleri
Hatırla yağmuru, rüzgarı, nota bilmez kuşları
Ezbere söylediğin ağıtları
Müziği kaybet ki bulasın
Yeniden doğar o beste sende
Yeter ki sen
Tutma çocukluğunu

Ahmet Baris Ay

Fotoğraf

En başta kapatılmıştı telefon suratına
Sen ise bir roman dolusu konuştun

şehit adı verilmiş üç ağağlık parkıyla
İçi varoştu mahallenin dışı otoban
Sandın ki
Yaşamaya gelmişti sokağına
Kedilerin vardı yokuşların
Bakkalın bile vardı
Gofret ile gazoz almaya
Henüz yanmamış ahşap bir binaydı umutların

Bir fotoğraf sanatçısı gibi geçti
Pencereden baktığınla kaldın
Bir serginin duvarına asıldı fotoğrafın

Ahmet Baris Ay

Fransa Bayrağı

Sahildeki en güzel çakıl taşı
En kızıl sabahta
En erken
En meraklı yürüyüşün ucunda

Gözlerim var seçen
Ellerim var tutan
Kulaklarım
Uyuyan deniz faslında
Mutlu muyum neyim

Bir çocuk yürek lazım
Eşigi aşabilmem için
Hatırası olmayandır çocuk
Gelecek diye bildiği
Ak yelkenli kıpkırmızı bir gemi
Ufalmiş da dizilmiş masmavi ufukta

Bu yüzden severim ben Fransa bayrağını

Ahmet Baris Ay

Fukara

Nefes almasına doğdu
Yürek yanmasına sevdi
Karın tokluğuna çalıştı
Toprak olmasına öldü

Ahmet Baris Ay

Gazze Kentsel Dönüşüm Projesi

Çevreye verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür dileriz
Bize göre kısa sürecek zaman gibi
Acı da ahlak da göreceli
Biraz görün biraz görmeyin
Biraz duyun biraz duymayın
Her şey çok güzel olacak
Göreceksiniz
Gaza gelmeyin bu kadar
Acımaz kesilmiş baştaki yara
Unutacaksınız
Siz de biliyorsunuz
Betonun da asfaltın da hafızası olmaz

Söz
Güzel diziler belgeseller çekip
Bol bol özür dileyeceğiz

Ahmet Baris Ay

Geceler

Omurgam paslanıyor gün gün
Gökyüzünde durduğu gibi durmuyor oksijen

Susuzluktan ölürken su sesi duyuyorum
Yerler ıslanıyor plastik hortumlarla
Dizlerimde kirli su damlaları
Dünyanın tozunu kokluyorum

Sabahın ilk ışıklarında kuş sesleri
İnsan uykusu karışmış doğaya
Yastıklara serili yüzler
Çapaklı ve kapalı gözler
Benimse ayaklarım suya değiyor
Birden göğsüm çimleniyor

Bir duyusu eksik hayatın
Ağaç varsa ispinoz ötmüyor
Vazo varsa nergis tütmüyor
Sevişmeden silinmiş dokunuşlar
Gözlerimi kaparsam ama
Seslerin ahengi yeter
Yepyeni bir kainat yaratmaya

Davetli olmadığım bir hayata
Kapı aralığından bakıyorum
Bir şey beni çağırıyor olmalı
Bir gece yatağımdan kalktım
Arifin susuşuna kulak verdim
Terk ettim oda sıcaklığını
Çıktığım kapıları aralık bırakarak

İnsansızdı ortalık
Köpek sürüleri geçti sokaklardan
Evlerin açık pencerelerine havladılar
Kedilerin pençelerine
Lambadan gelen elektrik sesine
O kadar korkmuştum oysa
Bir bana havlamadılar
Dışarısı bu saatte çok güzel gelsenize
Demedim
Sokak hayvanlarının gözünden
Tüm insanları ötekileştirdim

Gölgesiz bir güneş saatiyim geceler için
Gece kendi gölgem gibi ayaklarımın altında
Tüm sesleriyle yayılmış coğrafyaya
Ben ise sürekli bir şeyleri seyrediyorum
Biri biriyle gırtlak gırtlığa
Biri biriyle dudak dudığa
Biri biriyle soluk soluğa
Ben hep seyrediyorum
Seslere yüzler eşliyorum

Duvarlar arkasında

Kayadaki oyuklara tutunan bir dağcı gibiyim
Yerçekimi gerçek mi
Yoksa sadece bir fiilin çekimi mi
Ayırt edemiyorum
Uçmalar mı düşmeler mi açılacak avuçlarımda
Merakla bekliyorum
Uç uca vermiş kabuslarla düşler
Tutunabilmem
Belki de benim ölüm kalım meselem

Ellerim
Sevişmelerden kesilmiş
Ritmeye ve imgelere sürgün edilmişler
Bir dişi bir erkek iki sözcük seçiyorum
Türkçeyi başka bir çağda yeniden başlatmak için
Kağıttan yapacağım gemilerini
Bastıra bastıra yazıyorum
Tek bir harf çıkmıyor kalemimden
Yüzmüyor gemi

Ellerim
Günahkar bir kadını cennete doğru itiyorlar
Akıntıya inat
Dokunduğum yerleri çıplak bir kadın
Bir tek dalı ucundan tutuşunca
Koca bir orman yanıyor

Gökyüzünde geyik çığlıkları

Ahmet Baris Ay

Gecikme

Çocukluğum
Yeni doğan kardeşi bildi
Kıskandı
Seni tanıdığım yaşlarımı

Ahmet Baris Ay

Gereksiz Bir İsyân

Termometrede yükselen civaya inat
Yer daha bir çekiyor

Elimi çekiyor ayağımı çekiyor
Kollarımı bacaklarımı
Başımı çekiyor

Yüreğim
Kuyuya düşen bir taş gibi
Islak karanlıktan ürküyor

Onca çekimin tek muhatabı
Taakatim
Solduğum yosun tutmuş şu hava
Kanımı damarlarımdan çekiyor

Sen yine de gitme can
Kırışmasın bu ceket bu pantolon
Nefesinle buğulansın
Herşeyi ardından gördüğüm cam

Ahmet Baris Ay

Gerilim

O
Sen olsan ne yazar
Zamanın toprağına boşalır bu gerilim
Elinden elime
Oradan çıplak ayaklarıma

Yarın hep nôtürdür

Oysa ne çok isterdim
Fırçamı gözlerine batırıp batırıp
Boyamayı bütün boşluklarını
Bu bomboşluğun

Ahmet Baris Ay

Geveze

Hep varlar
Dudaklarında sigara
Cenaze namazı ardından
Konuşmaya gelmişler dünyaya
Meraklı pencereler gibi gözleri
Her türlü acının geveze seyircileri

Ahmet Baris Ay

Gezmek Özlemi

Bütün dünya benim evim mi?

O zaman niçin ben
kaldırımında çizgilere basmadan yürür gibi
yürüyorum dünyamın üzerinde?

Gece neden hep gecem oluyor
odamın perdelerinde?

Düzlüğünde taş sektirmediğim
daha ne çok deniz var
kıyısında çömelip de?

16.10.2004

Ahmet Baris Ay

Gizem

Bazı günler
bir mahsunluk bükerdi boynunu
Suskunluğu ile katılırdı
neşeli muhabbetlere
Duvardaki bir çatlağa dalardı
giderdi aramızdan
Hiç okunmamış bir roman gibi
sayfa sayfa saklardı kendini
Neredeydi
Kiminleydi
Hangi zamandaydı
hiçbirimiz bilmezdik

19.02.2006

Ahmet Baris Ay

Gizli Bahçe

yüzünde
saklanmak istediğim kuytular var

tutsan ellerimden
çekirdeği olacağım bir meyvenin
ve tatlı sulu eti olacaksın sen

kabuğumuz olacak göz göze susuşlarımız
bizi güneşlerden gizleyen

21.06.2009

Ahmet Baris Ay

Gizli Özneler

Yorgunum
Öfkeliyim de
Yordunuz beni
Kızdırdınız

Ahmet Baris Ay

Goncanın Üç Yaprağı

Kısa çöpü seçmek lazım
Varsın eksik olsun
Dört ayağına düşmenin şişmanlatan nimetleri
Açlıktan öğrenir insan
Yalnızlıktan

Uzaktan bakan biz olalım sevgiliye
Yıldızlara bakan umut ederken
Gözlerinin buğulu camından
Hayaller akan
Biz

Madem ki ölümlü bu dünya
Bütün kazananların heykelleri ölü
Kitaplardaki adları
Şöhretleri
İhtirasları
Çekelim çöpümüzü kisasından
Ücundan da tutuşturalım

Yerdeki bütün tenekeleri tekmeleyen o avare biz olalım
Böyle alalım hıncımızı
Kissası da bu olsun
Anlayanı olmayan hissemizin

Ahmet Baris Ay

Göç

Yalnızlık kokmuyor
Siniyor

Eller
Bir tuhaf
Dileniyor desem değil
Neden ki bu gerginliği
Aradığı bir şey var da
Tutmaya mı çalışıyor
Hep saklanacağı bir cep gözlüyor

Adımlar
Gitmek için mi dönmek için mi
Toprağa, asfalta bir şeyler fısıldıyor
Sesi çıkıyor, toz kaldırıyor
Görülüyor, işitilmiyor
Ne kadar açsa da yelkenlerini
Bir avluya volta oluyor

Gözler
Bedendeki ürkü
Kardaki kurt izi
O kadar parlaklar ki bu sessizlikte
Sanki dev bir orkestrayı akort etmeye çalışıyor
Çığlık oluyor pençeleri
Bir tavşan tutamıyor

Yalnızlık kokmuyor
Gelincikte kırmızı olup
Kıraçlara göçüyor

Ahmet Baris Ay

Göl

Eskitme suyunu
Damla damla olmak yakışıyor sana
Damla damla dolmak

Kurutur seni
Denizlere akıttığın dereler
Yüzünü açtığın güneş

Umutsun sen göçen kuşlara
Hayatsın çamurlu balıklara
Sakla kendini ebedi açlardan
Ekmek banmasınlar sana

Ahmet Baris Ay

Gör Noktası

Bir gör noktamız var

Gerisi hep körlük

Ahmet Baris Ay

Greyfurt

Bir greyfurt gibi sevilme  isterim
Milyonlarca değil
Birkaç hanece
Hatta bir tanece
Tatlının turuncunun peşinde olanlar
İstemem sevmesin beni
Seven
Kabuğumun acılığına rağmen sevsin
İim kızıl içinde bir pembe
Gökyüzünün en yüksek dalında pişmiş de
Yere düşmüş güneş gibi

Ahmet Baris Ay

Gündüz Soruları

Bir yağmur damlasına takılınca gece
Boş bir yazılı kağıdı gibi duruyor önümde
Aklıma getiremediğim soruları gündüzün
Konuyorlar birer birer pencereme
Cevaplarım bir avuç yaldızlı harf
Bu yıldızsız karanlığa saçma isteği içimde
Kumsaldan topladığım çakıl taşları gibi duruyorlar
Arzularımın delik ceplerinde
Ahmet Baris Ay

Güzel

Bir parantez gibi açılmış kaşları
Gözlerinin üzerinde

Bir tadı bir renge çevirir gibi
Bir kokuyu bir ezgiye
Aşkı gözlere çevirmişler
Öyle damlamış o yüze o gözler

Önce yüzü varmış da
Güzellik sonra başlamış sanki

Ne tarifi biter
Ne parantez kapanır

Razı
Güzel duvarlara asılmak uğruna
İçinin boşaltılıp
Samanla doldurulmasına

Katalogdan seçilmiş yüzündeki ifade
Uygun bir duygu arıyor
Uygun bir ömür
Aynada gördüğü
Çalmasını bilmediği sazı
Şürekli yanlış notalarına basıyor
Gözlerinin dudaklarının

Ahmet Baris Ay

Haber

Telefonum çalar ya da bir mesaj gelir
Bir yerde bir tanıdığa rastlarım
Er ya da geç
Bir şekilde duyarım
Bir yüz daha
Andaç dükkanından satın aldığım bir eşya gibi
Ömrümün raflarına yerleşir
Başlar hemen üzerinde birikmeye
Zamanın bulutsuz ağan tozu
Aklıma geldikçe silerim belleğimin mendiliyle
İsterim ki hep parlak kalsın

Hatırlamak sevmenin fazla mesaisidir

Ahmet Baris Ay

Ham Pişmanlıklarım

Akşam
Penceremin pervazına bir kuş gibi konmuş
O kanat çırpırsa
Ben uçağım sanki
Göz göze geliyoruz bir an
O piti piti karamela sepeti
Hava saldırılarında karartmak için
Beni mi seçeceksin
Seni gidi yaramaz zaman

Aşağıda bahçede
Hayallere dalmış yasemin
Bu kokladığım
Bu ses
Bir dal kırılmış olmalı
Hasret böğürtleyen ormanlarımdan
Terazi lastik jimnastik
Damlarda kiremitler eskiyor
Başım Ağrı Dağı'na bir dize zonkluyor
Halısız beşiksiz mutsuz bir evsizlik
Eşyaları kolilenmiş beni bekliyor

Uçurum kenarına park edilip
Terk edilmiş bir araba gibiyim
Kapılarım çarpılmamış
Farlarım açık
Belli ki
Bir kez daha
Çok haneli rakamlardan
Birisini çıkarılmış
Dersimiz matematik

Ahmet Baris Ay

Hamam

Bir hamamdan geçmiş ıplaklığım
Parmaklarım buruşuk buruşuk
Üzerimde tekrar dokunmuş
Bir hamaktan sökülen uyuşukluk

Ahmet Baris Ay

Hamur

Yıldız tozuna zifiri karanlığı döküp yoğurmuş zaman
Topak topak olmuş, yıldızlar, gezegenler
Ve mavi bir yurt
En ufacıklarından

20.12.2008

Ahmet Baris Ay

Hap

Ne takıntılı bir adamdım
O kadar kolaydı ki benim için
Şikayet etmek, kederlenmek
Tam zamanında yetiştin oğlum
Ömrümün bu vaktinde
Bir akşam sefası gibi yüzünü açtın

Kabuğumu çıkarıp attım sanki
Yenilendim
Tatlı bir esinti gibi ensemde saçlarımda
O çocuk yaşlarımdaki gibi
Ölümsüzlük hissi

Artık ne zaman yüzüm düşse
Aklıma getiriyorum
İyi ki varsın diyorum
Bitiyor bütün sıkıntılarım

Ahmet Baris Ay

Hardal

Hızla geçerken
Trenin penceresinden gördüm köyünü
İnsansız kalmış hep evler
Sahipsiz köpekler havlıyordu
Onu göremedim
Kuytusunda bir mren balığıdır şimdi
Tren sesinden
Trenler icat ediyordur
Pencerelerden hiç tanımadığı yüzler
Kaybettiğimden bilirim
Kaybeden
Ararken
Her taşta her eşyada yeniden keşfeder
Yalnızlığa kendisini katar
Gözleri
almayı bilmeyen parmaklardır sazda
ahil âma takatsiz gezinen
Baharatı olur rüzgârın
Sağılır tutam tutam
Onun acısını
Uzaklardan
Usta bir aşının pişirdiği gibi tadarız da
Hayattan hardalı bir tat alır
Efkârlanınız

Ahmet Baris Ay

Hareketli Duruşlar

Ağır ağır dönüyor Dünya
Yükü çok ağır
Yedi buçuk milyar insan
Çekirdeği ağrıyor

Kolay değil günler
Akşam olmuyor
Kolay değil geceler
Sabah olmuyor

Susamış derelerin
Uyumuş yellerin
İnleyen değirmeni
Döndükçe paslanıyor

Ahmet Baris Ay

Hatalarım

Hatalarım
Cebimdeki delik gibi
Beni en ağır yükümden kurtaran
Başımı öne eğen, dikliğini alan
Oyuncaklar peşinde emeklerken
Dizlerimi kanatan
Hatırlamam için yara izleri bırakan

Hatalarım
Bulutlara yerdeki yansımasından baktıran
Koşan adımlarıma yerdeki taş olan
Cümlelerimi virgölleyen noktalayan
Kibrimin ve gururumun zehirli madenini Tavında döven, kalaylayan
Öfkemi aynalardan gözlerime yansıtan

Hatalarım
Açık gözlerimi kapaya kapaya
Gönlümü gönüllere aralayan

Ahmet Baris Ay

Hatırlayış

Bir şarkının
Kulağımdaki eskiliğinde saklanmış
Pencereden sızan bahar sabahı gibi
Heyecanla, cıvıltılarla gelir aklıma çocukluğum

Uyanınca kaybolmuş aydınlık bir rüya gibi
Baka kalamam gidişinin ardından
Ardı ardına üç kez koklayamadığım bir koku gibi

Koklarım

Koklarım

Kaybolur

09.02.2009

Ahmet Baris Ay

Hav Hav

Sokak köpeğine beni sorsalar
Havlar hav hav hav
Ben kimim ki zaten
İnsan egosundan kopmuş da düşmüş
Naçizane bir lego parçası
Başka başka bütünleri kurma hayaliyle
Tek başıma takılıyorum
Üzerime basacak çıplak ayaklara karşı
Kuru sıkı sivriliklerim var
Birdenbire ortaya çıktım
Daha doğrusu çıkarıldım
Kabahat bende değil ama
Kendi isteğimle yaptığım hiçbir şey yok
Kutsal saydığım her şey üzerine yemin edebilirim
Anlarsınız işte coğrafya kader falan
Bir karar gelmiş yukarılardan
Ama suçlamayın da hemen
Sonuçta o da bir Allah
Taammüden beni yaratmış olsa da
Halden anlamak lazım
Hangi kul katlanabilirdi o ilahi yalnızlığa

Ahmet Baris Ay

Hayal

Bu gerçekleşmemiş hayalde
Bir olmuşluk saklı
Bu hayalkırıklığında
Bir sevinç saklı

Olmadı
Kaçırdım mutluluğa giden bir treni
Ama
Kaçmış mutluluklar
Yakalananlardan büyüktür
Ve mutluluk resmi
Trendekilerin sevincine
Benim bükük boynum eklenince
Tamamlanır

Baharları kırlar
Hastane penceresinden
Kır yolcularına bakan hastanın
Hayallerindeki kadar güzel olamaz

15.02.2009

Ahmet Baris Ay

Hayat Ağacı

Eğer dün yaşadınsa, yarın yaşayacaksan bugünü
Anla ki kurutmuşsun hayat ağacının kökünü
Ne kârı var on ömür yaşasan bu dünyada
Hiç yaşamadıktan sonra yaşamaya değer bir günü

02.02.2005

Ahmet Baris Ay

Hayat Dersi

Ben hiçbir Şey anlamadım

Anlayan var mı?

Anlatan var mı?

11.27.2008

Ahmet Baris Ay

Hayat Kime Güzel

Burnum, tenim, kulaklarım ve gözlerim
Hep ustası baharın
Ama yine de
Duyduklarımdan fazlası olmalı

Kızılötesi renkler gibi
Gül ötesi kokular
Bal ötesi tatlar
Aşk ötesi duygular olmalı

Ayrılık, geçim derdi, hastalık
Acıtırken canımızı
Elbet varsak da tadına ömrün sayılı günlerinde
Bir bayramlık sefası için
Recep'i, Şaban'ı Ramazan'ı cefa çekilen bu hayat
Gücenme lütfen tanrım
Asıl sana güzel olmalı

Ahmet Baris Ay

Haylaz

Hep o günü bekleyeceğim
İçimde durmadan hayaller kuran
O haylaz çocuk ölmedikçe
Ahmet Baris Ay

Hayvanat Sokakları

Ekmek kırıntısı taşıyan karıncalar

Uzun gecesi için gölge biriktiren baykuş

Odasında uyuyan çocuklara yorganlarını siper ettiren havlamalar

Bir kedinin kulak unutturan yürüyüşü

Günler uzayınca damlardan ağaçlara çalkalanan martılar

Damlarda lokma gözleyen kargalar

Güvercin boyunlarıdaki renk sarkaçları

Dalları dillendiren serçeler

Yarasalar arka bahçelerin kuklaları

Leylekler çocuk ellerimizin uçurtmaları

Bütün kuytuların efendileri fareler

Bahar sabahlarının kumru kumru tomurcuklanması

Ahmet Baris Ay

Hayvanlıktan çıkış

Geceyi yırtıyordu gözleri

Yıldızlı gök ile bakıştılar

Issızlığı ile bozkırın
Kıvrılıp gözden kaybolan yol ile
Dağların gölgelerinden varılan siyah ile
Bakıştılar

Kanlı karanlığında tam tam çalıyordu yüreği

Tunçtan bir heykelin adım atması gibi
Attı adımını

Hiç konuşmayan sadece dinleyen insanlardandı

Bakışlarında
Bir sincap yuvasına kaçardı

Ölüm en güvenli kuytusuydu
En son kaçışını bekliyordu mezarı

Korku ve merak
Sürekli kavga eden erkek kardeşlerdi
Küçücük öfkeleriyle
Yumrukları daha çocuk

Korku ve merak

Hangisi çok coşarsa
O kandırır çocuktaki gözleri

Çatal bıçak tutturmuşlar elimize
Bedenlerden kesip kesip
Kollar bacaklar kelleler yiyoruz
Hiç kan akıyor
Sadece
Pembe bulutlar yüzüyorlar tepemizde

Dünyayı tatlı sanmışız
Yemişleri öyle diye

Tanrı çoktan çekip gitmiş buralardan
Yıldızların altında
Toprak su ve havayla
Başbaşa kalmış insan

İnsanla başbaşa kalmış
Doğada saklı can

30.01.2010

Ahmet Baris Ay

Heavy Metal

Aslında
Durup durup
Aynı şeyleri yazıyorum

Ama o ne hırs

Sanki
Kalemimin ucuyla
Bir pası demirinden kazıyorum

Hey gidi metal hey
Ete kemiğe bürününce can
Hep senin borun öttü dünyada
Testere bıçak balta falan
Hep deler eti
Keser

En yiğidin de
En korkağın da yüreği
Aynı çürük malzemededen

Nasıl olurdu
Kalpler çelikten olsaydı
Kılıçlar kemikten
Mermiler etten
Etimizse dökme demirden

Civa aksaydı kan yerine damarlarımızda

Olamaz mıydı sanki

Savaş alanında korkmadan yürümek
Sağnak yağmur altındaymış gibi
Sadece paslanma tasası

Olsun

Dükkada vardır yedek parçası

İşleri kesatlaşırdı ölüm meleğinin
Hipermarket çağının
Bakkalına benzerdi

Ölümü kaybedince hayatın
Nesi eksilirdi

Ahmet Baris Ay

Hediye

Hediye kutuları hediye etti hayat
Yaldızlı kağıtlarla sarılı

Sevmeyi
Hayal etmeyi
Arzu etmeyi hediye etti
Açmadan önceki heyecanı
Açmayı
Kutunun içindeki boşluğu

Hep aynı hediye
Doğduğu günden sonra
Aşk
Kalbin etrafında her döndüğünde

Ahmet Baris Ay

Helal Para

Karnını doyurmaya yetiyor - lokma
Tibben yaşamana yetiyor + ıstırap

Bir kuş olsan sürünmeyi öğreniyorsun
Yuvasını bulamayan bir yılan gibi
Hatta sokulan hep sen olduğun halde
Şanın yayıldığından "sokar" diye
Her yere sokmuyorlar seni
Mekruhsun çünkü
Cebindeki paranın birimi helal ise
Dünyanın nimetleri haram sana

Bir helal Türk lirası kaç dolar eder bilmem
Ama doldurmuyor
Göğsünün cebinde taşıyorsun
Tertemiz kalmış yerinde
Yer silme bezi kadar kirlenmiş bedeninde

Sefil olduğun sürece
Severler seni uzaktan
Hatta bir solcu şair şiir bile yazar sana
Yeter ki uzakta dur
Sofrada yanlarına oturma
Unutma sen tekil halde değil
Çoğul halde sevilirsin
Yani meydan dolusu sen
Sandık dolusu sen
Ya da kurgusal olmalısın
Romandaki sen şiirdeki sen
Ama bir isme bir yüze bürünüp de
Yanıbaşlarında belirirsen
Aradığın kişiye ulaşamaz
Dıt dıt dıt dııııt dıt dıt dıt dııııt...
Senden arkadaş olmaz

Aç da kalmazsın çok şükür
Ekmek var parana yeter
Makarna bulgur pirinç
Hep sen karnını doyur diye
Sen yemek yerken
Aç bir köpek karnını doyuruyormuş gibi bakarlar sana
Cami avlusunda
Güvercinlere yem verir gibi elleri hep yukarıda
Bir buğday tanesine
Bin sevap kazanma sevdasında

Ama kuzu pirzolanın
İstakozun
Fransız isimli yemeklerin
Ancak
Çatal bıçak sesleri düşer sana
Bir de geriye kalan bulaşıkları

Sen yıkar yıkar bitiremezsin
Oburların kirlettiklerini

Helal para cebinde ise
Harca harca bitmez ömrün
Gibi gelir sana
Harcarsın kendini
Namuslu bir insan olmayı satın alabilmiş olmanın
Bir işlevi olmayan gururuyla

Ahmet Baris Ay

Hep

Çok hasarımız var
Çarpa çarpa hep bu yolculuk
Ne kadar çalışsak da
Çakacağız sınavdan en sonunda
Hayatın soruları çok kazık

Önümüzde direksiyon var diye
Sürmeyi bildiğimiz söylenemez
Ne kadar öğrensek de
Ehli olamayız hayatın
Yetmez

Bilge dediğin bile
En fazla
Ebedi hamlığının farkında olandır
Gayrisi hep gurur
Hep kibir

Ahmet Baris Ay

Her

kanıdır akan zaman

geleceğin

gölgenin her adımı

atışıdır yüreğin

her gece

röntgen filmidir

gündüzlerin

her sözcüğü

şiiiridir dilin

20.07.2009

Ahmet Baris Ay

Her Gece

Gitmek de aynı kalmak da
Aynı hicran aynı sancılar
Kurşun deliğinden noktası var her hikâyenin
Eşkiyalar basmış gibi hep ömürler

Kurşunlanmış yalnız kaldığı odaları
Bir falcı kadın bakmış da duvarlarına
Bir yol görmüş bir de kismet
İşte o kismet araya araya
Hep yol görünmüş

Ah şu kara peçesiyle yüzünü örten aşüfte
Alıp eline yıldızdan tıglarını
Ayrılıklar örmüş her gece

Ahmet Baris Ay

Her Şey Bilince Dahil

Görmekten anlamayı çıkar
Gözlerimiz donuklaşır
Işığı sönmüş tüm maviler gibi
Güneş olmasaydı
Bu kadar sever miydik denizi

Tarihten öyküleri çıkar
Meyveden çekirdeğini
Kucaklaşmadan hasreti
Tüm sevişmelerden aşkı
Sayfalar birer birer silinmez miydi

Bacağım etrafında dönen şu kediyle
Oyuncak dükkanlarının vitrini bir olabilir mi
Zaten çocuk olmasa oyuncak nedir ki
Oyun olmasa hayat

Sözüm o ki sevgili tanrım
Lütfun için cennetin yetmez
Bana muhtaçsın

Ahmet Baris Ay

Hesap

Yaşanmamış günlerimi tüketiyorum
Bir bir yaşayarak
Onbinsekizyüzon gün yaşamışım
Bu güne kadar
Buldum
Üşenmeden hesaplayarak

02.02.2005

Ahmet Baris Ay

Hiç

Kumsalları vardır öykülerin
Kum saatleri
Akşamları damlara siyah kuşlar konar
Bir kelebek kaçır gözlerimin tül perdeleri arasından
Gece vakti uyanınca seni gördüğüm rüyadan
Portesinden kanatlan bir sonatın peşinde
Ağır ağır yanan defterinin mavi dumanıyla gizdiği hayaline
Parmaklarımı daldırırım dokunabilmek için
Parmaklarım hep is tutmuş
Yakamadığım ateşin dumanından
Hiç anlayamam
Sen misin ben miyim olmayan
Ya da
Olmadan olan

Ahmet Baris Ay

Hiçliğe Yazılmış Şiir

Seni hatırlarım
Karanlık bir mağarada feneri duvarlarda gezdirir gibi...

Gölgeler
Bilmem hangi Şekillerde susarlar
Bir bir geçerken gözlerimin ferinden
Sessizlik çocukluğunu gösterir bir resimde
Gözlerinden seçerim ki hiç değişmemiş
Tek bir yağmur damlası
Kendisini aynalarda çoğalta çoğalta emzirmiş toprağı da
Sen doğmuşsun gibi dünya

Anlamalıymışım
Gözlerin ıslanınca toprak toprak kokmandan...

Ahmet Baris Ay

Hiçlik

Yokluktan Hiç` i çıkardım
İzi kaldı boşlukta
Üzerinden tükenmez kalemle geçtim
Hayallerim çıktı ortaya
Boyanmamış bir boyama kitabında
Bir eksiğim renkleri
Çok aradım
Köpek gözlerimle
Çok aradım
Nafile

01.07.2007

Ahmet Baris Ay

Hikâye

İçindeyken görülebilen bir şey değil
Masmavi denizi kulaçlarken
Avuçladığın su gibi
Renksiz

Çocukluğunu hatırla
Hangi çocuk
Çocuk olduğunu bilir ki
Anlayamazsın
Neden
Nasıl ağlayabildiğini
O kadar kolayca

Sevdiğin yılları hatırla
İki ucu çığlık olan bir sesteki aşk
Bir sessizlik saklı ortasında
Kulak versen
Duyamazsın
Kır denince aklına gelir
Koklayamazsın

Her şey boşluk içindeki tanecikler
Kelime araları kilometrelerce olan bir cümle gibi
Noktasından çok uzakta
Sessizlik içinde sözcükler
Anlamak için göklerden bakmak gerek
Allah gibi
O zaman da harfler küçülecek
Seslerini kaybedecekler
Neresinden baksan bir yokluk hali

Böyleyken hayat
Nasıl da hâlâ yazılıyor hikâyeler

Ahmet Baris Ay

Hikayesiz

Nereye gitsem
Avare bir dolaşma
Kiminle konuşsam
Boş lakırdılardan ibaret
Oturup dinlensem bir yerde
Kaldırım köşelerindeki yumak kediler gibiyim

Barışta sıkılmış bir savaşçı körlüğünde
Ömrümün gün gün seyrine
Devam etmekteyim

17.02.2006

Ahmet Baris Ay

Huzur

Huzur
Huzursuz bir Şehrin en uzağındaki kır
YaŐaya yaŐaya kirlenmiş Şimdinin
Ezeli 6ncesi ebedi sonrası
Bu uçsuz bucaksız geceye bulaşmış
Bembeyaz leke

Nedir kir diye
Sorsam ey beyaz
Katılır mısın yıldızların korosuna sen de

Ahmet Baris Ay

Ihlamur

O kokudur
beni koklayarak hayata bağlayan
Koklayarak sevincini duyarım yaşamının
Ta içten gelen bir -oh çekmek- tir seni koklamak

Senin kokman
benim koklamam
sevişmesidir iki aşığın
anlamasıdır bir insanın bir insanı
çağırmasıdır bir çocuğun bir çocuğu oynamaya

Senin kokman
kokman ihlamur ihlamur
doğanın kendisini baştan çıkardığı kur

10.06.2008

Ahmet Baris Ay

Islak Kağıt

Akdeniz'de
Bir koyun en sığ yerinde
Dipteki taşlar üzerinde oynaşan ışık kadar
Derindi gözlerin
Ve ben ne zaman boy verdiysem
Dikenli kestanelerine bastım
Bana battın
Ben de bir kayık gibi battım
Boğuldum
O sığ suların derinliklerinde

Diye yazdım üzerine
Sonra buruşturup attım denizi

Ahmet Baris Ay

Işık

mavi bir yalandır gökyüzü
sonsuz bir geceyi saklayan
beyaz sayfama vuran
bu pembe güneştir
her sabah bizleri kandıran

şu küçücük dünyada
bir avuç yaşamız biz
ağacıyla otuyla toprağıyla
deniziyle balığıyla rüzgarıyla
böceğıyle hayvanıyla
insaniyla

sokulup birbirimize
yaslayıp başlarımızı yumuşak bir dize
aynı masalı dinleriz
ve
tatlı tatlı dalarız rüyamıza

an gelir
güzel olur gördüğümüz rüya
bir ılıkılık sarar bedenimizi
donuk yüzümüzde bir gülümseme belirir
sevgiyle sarılırız
sevgilimiz diye yorganımıza

an gelir
gerçeğın karanlığı dırter bizi
soğuk rüzgarlarıyla
kopar bir film gibi izlenen rüya

bizi şefkatle örten eller yoktur
sıcak yorgan yoktur
odanın duvarları yoktur
yumuşak yatak yoktur
ev yoktur
evdekiler yoktur

soğuk bir taş üzerinde titrer çıplak bedenimiz
gecenin soğuşuyla
sonsuzluğuyla başbaşa

14.03.2009

Ahmet Baris Ay

Işık duası

karanlığa saklanmış renkler

ışı umut ışığı

öyle açasım var ki çiçekler gibi gözlerimi

ışı aşk ışığı

ah n'olur
kirpiklerim kadar yakından görsem

o gözü o kaşığı

07.09.2009

Ahmet Baris Ay

Işık Kirliliği

Karanlığı kirletiyor şehrin ışıkları
Başka ışıklara bükülmüş bakışlar
Yıldızlar artık gecenin yıldızları değil
Samanyolunu hiç görmemekten belki de
Gönüllerdeki bu görme bozukluğu

Çorbada saç saçta çorba kirdir
Derdi amcam
Bir bulaşma salgını bu
Toprakla suyla kalmıyor ki
Nefste haz kirliliği
Aşkta sen kirliliği var

Durulduğu yerden vurulmuş Dünya

Ahmet Baris Ay

Işıklar İçinde

Işıklar içinde uyu
Topraktaki taş incitmesin
Ruhu şad olsun... falan
Hep yalan

İnanmamayı
Ayrı ayrı öğrendik hayattan

Öldüğü yıl sona eren zamanının
Mavi deliğine ait şimdi
İçinden sesi de ışığı da kaçamayan
Orada huzur içinde ruh gibi yatmıyor
Düştüğü gibi ayağa kalktı
Atlayıp ömrünün mavi sularına
Yirmilerine doğru yüzdü
Genç sesini duyunca uzaklardan
Uzun mesafeler gözünü korkutmaz
Fenerbahçe burnundan atlayıp
Kınalı'dan çıkar
Bin dokuz yüz kırk bir model babam

Ahmet Baris Ay

İhtiyar ve hasta adamın günlüğü

her an o andır diye bekliyorum
korku içimde bir pusu kurmuş
yaşadığım bu hasta günler
tuzaklarla dolu bir geçit olmuş

masanın ucuna itilmiş akvaryum
bulanmış suyu, yosun tutmuş
üzerine yem atan ellerim
böceklerine toprağın, yem olmuş

26.03.2009

Ahmet Baris Ay

İki Nokta

Şarkılarını da dinlerim senin
Sana şarkı da söylerim
Hatta beraber söyleriz en sevdiğimiz şarkıyı
Sonra oturur konuşuruz

Sonra
Ben seni seyredirim
Sen benim seni seyredişimi
Susarız bir süre sessizliği dinleyerek

Her birliktelikte yalnızlık da olacak
Beklersin beni bir başına
Gözlerinden alınına
Saçlarından dudaklarına uçarken bakışlarım

İşığa bakmaktan ufalırken göz bebeklerim
Benzerler
Söyleyemediğim sözüm için
İsmimden sonra gelen iki noktaya

10 Aralık 2012

Ahmet Baris Ay

İki Yabancı

Önce amaç diye bir kelime uyduruyoruz
Oturduğumuz yerimizden
Sonra da soruyoruz
Hayatın amacı ne
Dünya
Mavi gözünü gözlerimize dikip
Hayat ne
Amaç ne
Ne ne diye diye
Hiçbir şey anlamadan bakıyor yüzümüze
Birbirimizin dilinden tek kelime anlamıyoruz
Şürücüsünden kurtulmaya çalışan bir kısrak gibi
Üzerinden atmaya çalışıyor bizi döne döne

Ahmet Baris Ay

İki Yalnız İnsan

Biri denizin bir kıyısında
Kayalıklara oturmuş ufka bakar
Aynı ufka bakar diğeri
Karşiki kıyıda

İki arayan varken
Hiç bulan olmaması
Bu dünyanın
Büyük bir yuvarlak olmasındandır

13.05.2007

Ahmet Baris Ay

İkileri

Bulanık bir su gibi gülüşü
Ne zaman ki neşesi dibe çöküyor
Çatık kaşları beliriyor
Yüzünün duruluğunda

O ise daha çocuk sayılır
Kadınlığını kuluçkaya yatırmış
Okul giysilerinin
Kuaförsüz saçlarının altında

Mutlaka çok neşeli bir çocuktü bir zamanlar
Yerinde duramayan kahkahaları
Yiğit bir nefer gibi
En önde dalmış olmalıydı ömrüne

O artık herşeyi biliyor olmalı
Kadına ve erkeğe ait
Susması uzun uzun bundan
Arzularıdır
Her baktığında aynaya
Gözlerini gözlerinden kaçırır

Hala yüzünde o eski katılmalarından dinme bir gülümseme
Park edeceği can sıkıntısını arıyor
Daha düşüneceği çok şey var
Yalnız kalıp yüzünü arındırması lazım
Kırışıklarından

O daima bir yana bakınıyor meraktan
Ne zaman önüne dönse
Yalnızlığı
Biliyor

26.04.2010

Ahmet Baris Ay

İkizim

Hala yaşamak isteyen bir yanım var
Daha hiç yaşamadığından
Ben doğdum anamın karnından
O içeride kaldı
Denize düşersen anlarsın demiş şair
İşte çırpınacak olan odur
Dünyadan habersiz ikizim

Ahmet Baris Ay

İletken

Şu ressam var ya
Renkler için sadece bir iletken

Tuvaline batırarak fırçasını
Gökkuşuğunu topraklıyor

Gönlünü açıyor
Eski bir sandık gibi
Siyahına beyazına dokununca
Çarpılıyor

Ahmet Baris Ay

İnanç

Dedi ki
İnandığınız birçok şeye inanmıyorum
İnanmadığınız birçok şeye inanıyorum
Bilmek mi inanmak mı diye sormak da yetmez
Tanrı yok da olsa
İnanç tükenmez

Ahmet Baris Ay

İnce

İnceldi inceldi inceldi camım
Bana dokunanın elinde kalırım
Çatlak dersiniz çatlarım
Ama öyle bir sakladım ki kendimi
Hâlâ kırılmadım

Elma dersiniz
Bilin ki kuytumdayım

Ahmet Baris Ay

İnci

İncisini vermeyince istiridye
Parmağını kanattı çocuk

Ahmet Baris Ay

İnecek Var

bir iş gününün öğleden sonrasında
çırpınıyorum
örümcek ağındaki arı gibi

geçsin diye beklediğim şu dakikalar
hep ömrümden

bu ömür ki
içinden gençliğim
uyanamadığım bir durak gibi geçti

artık nerede insem
bilmediğim sokaklar
bilmediğim insanlar

hangi adresi kime soracağım bilemiyorum

Ahmet Baris Ay

İnsancılık

'İnsanlık öldü mü' derken bahsedilen insanlık
Bebeklerin kaçından arta kalabildi ki
Bin yıllarca dolup taşan onca mezarlık
Kaç sevgili insana mezar olabildi ki

Artık çok azaldı denilen o iyi insan
Eski zamanlarda o kadar çok mu var idi
Her düşene yardım edermiydi dersiniz
Dedemin dedesinin dedesinin dedesi

Eli açıksan, dürüstsen senin adın keriz
Hayalcisin beklersen düşündeki günleri
Madem ki 'böyle gelmiş böyle gider' deriz
Ne ararız insanda biz insandan içeri

29.12.2006

Ahmet Baris Ay

İntikam

İntikam alındıktan sonra
Sonuç bir bir olmaz
İki sıfır olur

Ahmet Baris Ay

İstedim

Yalnızlığı
Camlarına soğuk rüzgârlar çarpan
Sıcacık bir odadaki boş bir somya gibiydi
Şöyle uzanıp üzerine uykulara dalmak istedim

Sessizliği
Sahnesinden üstad oyuncular geçmiş
Eski bir tiyatro salonu gibiydi
Çıkıp ışıklarının altına bir şarkı söylemek istedim

Durgunluğu
Açık denizlere dargın
Pırıl pırıl bir Akdeniz koyu gibiydi
Yürüyüp taşlı kumsalından suyunda çimmek istedim

Bakirliği
Parklarına, sokaklarına, meydanlarına
Bütün gece lapa lapa kar yağmış bir şehir gibiydi
Çıkıp erkenden dışarı
İlk adımı atan olmak istedim

15.12.2009

Ahmet Baris Ay

İşçi

Gözleri nasır tuttu
Görmekten aynı günleri
Ellerine büründü
Elleri iş görürken
Ayaklarına büründü
Evden işe işten eve yürürken

Kaldırım köşesindeki boş bir şişe gibi
Ağız dudaktan yoksun
İçilmiş yudum yudum
Bırakılmış
Kırılmayı bekleyen
Elleri ayakları iş görmezken

Ahmet Baris Ay

İşim Gücüm

Ne iş mi yaparım ben?
Çok mu merak ediyorsunuz?
Söyeyim o zaman
Ben
boş gezenin boş kalfasının hayranıyım
Bu hayranlığımıdır
boş boş gezmektir en sevdiğim şey
boş boş gezmektir işim

mesai saatlerinde
bu şehrin sokaklarında

Var olmadığını bildiğim halde
bilmediğim bir yer ararım
sokak sokak dolaşarak
Bazen karşıma çıkar da
bir bekçi gibi durdurur beni
rast geldiğim bir çıkmaz sokak

Bazen yokuş inerim
bazen yokuş çıkarım
ve soluklanmak için bir bakkal dükkanında durur
bir şişe gazoz içerim

Eğer mevsimlerden baharsa
aylardan Mayıs
ve taze yapraklarıyla yeşil
ve
kuş cıvıltılarının
şehrin sesini yuttuğu bir park bulursam eğer
en mutlu anlarımı yaşarım
Hemen çocukluğumu hatırlarım
Bahar güneşinde sere serpe yatan sokak köpeğine imrenir
hayallere dalarım
Öyle kalırım olduğum yerde
Öyle kalırım ama
zaman durmaz tabii ki
Vakit geçer
akşam olur gün
ve ben
yürür yürür evime varırım
Evde beni karşılayanlar bilmezler
nasıl geçirdiğimi koca bir günü
Yüzüme bakarlar
benimle konuşurlar
hiçbir şey anlamazlar

21.02.2009

Ahmet Baris Ay

İtiraf

Biz geç doğduk
Dinmişti çoktan
Kurşuna dizilen son kahramanın çığılı
Duvarlar boyanmış sloganlar susmuştu
Son çatışmanın ardından
Böcekler gibi çıkmışlardı korkaklar deliklerinden
Olanlar konuşulmadı uzun zaman
Sonra ilk geveze birasını yudumlayınca
Köpüklendi mevzular
Gurur hikayesizlere kaldı
Sustular ölümler
Ve ömürlerini destan gibi yaşayanlar

Biz geç doğanlar
Duvardan duvara halılarda emekledik
Meydanlara çıkmayan kaldırımlarda yürüdük
Sesimiz bir çığıla yetmezdi
Hiç haykırmamıştık ki
Renklerle kandırdılar bizi
Işığın ihanetiydi parlaklık

Ergenliğimiz sivilceliydi
Aynalarda saçlarımız hiçbir yana yatmazdı
Delikanlılığınız kansız çıktı
Deli de olamadık zaten
Canlanmış vitrin mankenleriydik
Dünyamız da bir vitrin
Her ifademiz plastik

23 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

İyi Tarafım

İçimdeki iyi insan bir çocuk
Ne zaman bir sokak köpeğini sevsem başından
Bir kedi korkmadan dolansa bacaklarıma
Ellerim ayaklarım çocuk...

Baharı görsem papatyalarıyla
Koklasam
Bir sevinç narası atsam
Ağzım, gözüm, burnum çocuk...

Geceye baksam, yıldızlarına yıldızlarına
Merak etsem
Aklım çocuk...

Avucumun içinden uçan balonları hatırlasam
Hüzünlensem, ağlasam
Yüreğim çocuk...

Benim iyi tarafım hep çocuk...

İyi ki doğmuşsun çocuk!..

Ahmet Baris Ay

İzler

Bütün yazdıklarım
Bir böceğin ayak izleri
Çıktığı deliğine geri döner
Ellerimin gözlerimden esirgediği dizeler

Ahmet Baris Ay

K. İnce

Bir balkondan çıkan yol
Descarettes'in sağlamasını yapar
Yerin çekebildiği düşer
Uçar yirmi iki yaşın da birden
Düşün düşün düşün
Ölümdür
Meditasyonun vardığı son

Yirmi üç olamadı yirmi iki
Yirmi dört olamadı yirmi üç
Sürdü bu olamayış
Sonsuza dek

Ahmet Baris Ay

Kaçış

bütün çığlıkları kısan bir uzaklık vardır
bütün dağları bir sivilce gibi küçülten
onca kaçışların ardında kaldın da
neden hala ufalmıyorsun sen

mevsimler dolusu sabahlara uyandım
uyanamadım, bir uyanış daha beklerim ben
hala o eski kabusun korkusudur
kalem tutan ellerimi titreten

29.03.2009

Ahmet Baris Ay

Kafka Gözlerimden

Ciltleteceğim seni uyuduğum gecelerimi

Mor saten ayraçlarla ayıracağım
Ömrümü Sahra'sından
Kendi kamburuma binip binip
Matarası dibinden çatlamış çöller aşacağım

Hatırlamıyorum mürekkebe değdiğin o anı
Yazmak için miydi beni defterlere
Kendi ıslahınla

Düşünürken avare avare karaladığın
Neredeydi nasıldı nedendi
Kimdi

Hiç tükenmeyecek bir kalem bildim seni

Bütün yanlış şıkları doldurdum bilerek
İçimde hiç boşluk kalmayacak şekilde
Bir sen bomboş kaldın
Bana yanlış
Her şeye doğru olan seçenek

Yalandı düşün
Yosun olup kayalar tuttuğun
Çocuk olup göller boğduğun
Tufan olup gemiler battığın

Bıçağı saplandığından kaldırıp
Oluk oluk kan boşaltıp
Ölüp ölüp bir hiç olup
Uyandığın düşündü yalan

En çok ama en çok beni unutup

Artık hangi Antarktika'ya gitsem
Donduğun hep başka kutup

Ahmet Baris Ay

Kahveden Sesleniş

Ben
Bir damlanın ıslaklığından nereye varabilirim
Eriğe banmış tuzdan bana ne

Bütün turuncular ayrılrsa sarısına kırmızısına
Bütün ılıklar soğuşuna sıcakına
Bütün harabeler depreme ve savaşa ayrılrsa
Ne çıkar?

Elimde pergel aynı daireyi çizerim ben
İğnesi batmış beynimle midemin tam ortasına

Siz renk ıkınanlar
Siz sözcük yumurtlayanlar saniyelik kuluçkalarında
Sahnelerde çığırınlar siz
Esin perilerinin elit müşterileri

Anlatmayın artık hikayemizi
Sizden bize ekmek yoksa
Acılarımız haram olsun size

Geri istiyorum hüznümüzü şarkılarınızdan

Ayrıalım artık yeter
Siz kendi cafe'nize
Biz kendi kahve'mize

Ahmet Baris Ay

Kainat

zamanın akışında birleşse yollarımız
başbaşa kalsak sadece ikimiz
uçsuz bucaksız zifiri karanlıkta

birbirimiz olsak kurtaran bizi
yanlız kalmak korkusundan

sonsuzlukta

26.02.2005

Ahmet Baris Ay

Kakım`ın Ölümü

Avcının elinde dünya
Buzdan koca bir tuzak
Bir kürek ak tuz atmış
Kayalaşmış ak buza

Ayağıyla sıvamış
Ak tuzu ak buzda
Gitmiş biryerlerde
Yutkunmadan saklanmış

Derken kakım gelmiş
Kürkünü sallaya sallaya
Görünce yumulmuş hemen
Buza dökülmüş tuza

Yalar yalamaz yapışmış
İslak dili ak buza
Öylece kala kalmış
Başı düşük aşağı

Avcının O`na verdiği
Yuvarlak şeker değil
Ah benim tatlı gözlüm
Tuz gibi acıdır ölüm

Ocak 2009

Ahmet Baris Ay

Kalabalığım

Kendi kendimin kalabalığıym
En berrak sularında da denizlerin
En çamurlu sularında da nehirlerin
Yüzen benim yüzüm
Çokça yanlış çokça eksik
Ama tek anlayabildiğim
Kendim
Bazen tasmaşını tutamadığım meraklı bir köpek
Bazan kaçacak bir delik arayan ödleğ
İçimdeki kuyuya damlar
Aynalarda adresler sorduğum gözlerim
Gökyüzü gibi
Duyduğı tüm sesleri yutar kulaklarım
Ağızım
Mıdye kabuğum
Sustukça bir okyanus kadar ıslak kalacak
Bir açarsam
İncisini düşürüp sahile vuracak
Ben kendi fırtınamda alabora olur
Kendi kendimin içine batarım
İçim batık batık

Ahmet Baris Ay

Kalem

Bilinç dediğin
An içine sığan sonsuz zaman
Donmayan
Çoğalan
Birbirine bakan iki aynayı oynayan

Sen ki sade bana sen
Bana sen bana sen bana
Sen sen sen diye diye
Anlamsızlaşan
Bütün çizgileri
Boşaldığı kaleme dolanan

Zamandan çıkan zamanda kaybolan

Ahmet Baris Ay

Kalmak

Başladığı noktaya dönemiyor insan
Yüzümü hangi yana çevirsem
Yanaklarımda aynı esintisi ayrılığın

Ah bu benim kalış hallerim
Ya iskelede kalırım vapur uzaklaşır
Ya vapurda kalırım isleke uzaklaşır

Ahmet Baris Ay

Kanvas

Anlamak varlığın
Anlatmak anlamanın
Kötü çıkmış fotokopileridir
Eğer varlığın sözcüsü olmaksızın niyetin
Anlatma boşuna
Ne aklın var anlayacak
Ne de dilin anlatacak
Ama iki çift laf etmek istiyorsan
Gel seninle sesimizi
Bu kanvasın üzerindeki renklere ekleyelim
Ağustos böceklerinin her yaz yaptıkları gibi
Maksat vakit geçsin

Aşık mı oldun
Sus ve aşkı yaşa
Kalbinin duyduğunu kulağın duyamaz
Dizeler yazarak parazit yapma

Ahmet Baris Ay

Kapital İzm

İnsandan doğmuş olsa da
Çoktan çıktı gitti insandan
Boynuz kulağı geçti
Artık kapital tüm izm'iyle makinede
Ahlak duvarını kırdı hızı
Kanlı çarşafı bayrak diye taşıyarak
Dönüyor dünyanın dişli çarklarında

İşte bundandır Cemal Usta
Kötülük eden bitse bile
Tükenmez kötülük
Makine kalp atışına ayak uydurmadıkça

Ahmet Baris Ay

Kar Leoparı

Sarp kayalıklardan kopmuş bir kaya parçası gibi
Koşarsın yokuş aşağı
Yuvarlanan birer yün yumağı olur ayakların
Bir et parçası gibi çigner çigner
Yutamaz lokmasını bu alıcı dağlar
En sonunda soluk soluğa kalınca
Bir çığ dinmiş gibidir duruşun

Sen de annesin ya
İstersin
Avlanmaya hiç gerek olmayan bir dünya
Yavrun doyabilseydi keşke
Kekik kokan gün ışığıyla
Avinin son kez gördüğü o korkunç yüzün
Gece çakan şimşek ışığında
Bir ceylanın çığlığını eritirsin bu yankılı potada

Durgun bir suyun yüzünde kendini tekrar dokur gibi
Yansır gözlerine
Dağların akşam vakti yalnızlığı
Bakarsın oluşuna varlığın ve yokluğun
Bu çatı katında

Ahmet Baris Ay

Kara Kalem - Bir Yalan Dünya Methiyesi

Kurşun kalemle yazılmış ömrüm
Aklımda ne kalmışsa
Silinmiş yanlışlar gibi defterlerde
Meyal birkaç hatıra
Ne kadar zorlasam da
Nafile
Evleri yolları insanları hep çiziyor da
Yetmiyor bu kara kalem içlerini boyamaya

Çilingir amca
Aklımda kilitli bir kapıyı açmanla kalmışsın
Küfrünü kavgana kaynak yapar gibi
Çabuk parlayıp çabuk sönmenle
Yoksa bilirim
Çilingir değildi asıl mesleğin
Açtığın o kapı var ya
Artık yok
Öyle bir açıldı ki
Patlayan bir balonun içindeki hava gibi
Kaçtı içinden
Pandora'nın çöplerden toplayıp biriktirdikleri
Kapanmak diye bir şey bile kalmadı
Tıpkı artık
Akşamlara yüzünü gösteremediğin gibi

Adın dudaklarda yittiğinden beri
Toprak kımıldamıyor yattığın yerde
Bir sözcük eklenirken
Bir sözcük siliniyor
Yosun küf çatlak
Mezar taşında
Eksilmiyor hiç bu desen
Sızlamaya devam ediyor kemiklerin
Hiç ıskalamıyor ki bu okçu
Duvardaki saatler de eskiyor

Öyle diyorlar
Yanılsamaymış hep duyduklarım
Ah bu çelimsiz kuvvetleri eşyanın
Gücü ancak rüyaların taşına tozuna yetiyor
Bu kör ışık
Bu kuru rakamlar mı tercüme edecek
Çavlanların su dilinde yazdığını
Bir arının çiçeğe vızıldadığını
Göğsümü kabartanlar ağritanlar yoksa
Söyleyin
Neymiş seraptan sonrası

Doğrusamayın artık yeter
Bütün yalanları söndürseniz tek tek
Yine aynı karanlık

Kutu içinde kutu
Gerçek içinde gerçek

Ahmet Baris Ay

Kara Kutu

Mutsuz günlerini kapıları çarparak terk edersin
Hemen bir sigara yakarsın
Mağaza önlerindeki tezgahlar kızlar gibi
Bir anlam arayışı içinde
Dudaklarından tüten dumanı izlersin
Kıvrıla kıvrıla yukarılara uçan
Tel tel bir mavi ölüsü
Sorular gelir aklına
Mavi nasıl görünür başka gözlere
Ölünce ölünür mü
Tüten o fenomen
Sökülmüş de aşağı sarkmış gibi
Gökyüzündeki bir bulut yumağından

Genç yüzüne
Kötü bir cin dadanmış gibi zaman
Yanakların su yatağı olmuş yaşlarına
Yüzün
Dört mevsimi de yaşayan bir coğrafya
İspinozlar da öter
Yarasalar da uçar
Ne düşünsen yankılanır
Mağaralar saklı o güzel yüzünün kafatasında
Sen
Sevgili severce
Aldatırca, kaçırca, unutturca
O içten gülmen yok mu
Var mı
Başka her türlü gülüşün benzetileni
Dudakların ayrı
Gözlerin ayrı kaynıyor
Tatlılığın ve tuzluluğun hiç karışmıyor
Yüzüne bakanın gördüğü
Çark-ı felekten bir ifade binlercesi arasından
Kim çevirecek de hangisi gelecek
Sen
Kırlarda uçarken çiçek beğenmeyen kelebek

Yaşamadın hep oynadın
Sana aşk
Geceleri ensene üfleyen kızıl bir hazdı
Gün ışığınca
Kesip atılası bir etiket gibi battı
Soyunduğundan sonra giyindiğin
Acelecisi bir ilikleme
Bir düğmesi daha koptu ellerinin
Lanet ettin talihine
İç çamaşırların
Hayatın kirine tuval oldu
İncir yaprağına sığmazken çıplaklığın
Çekirdeği bütün günahlarını aldı

Bir stetoskop gibi gezinirken eller bedeninde
Nefes aldın nefes verdin
Ritim bozukluğu dedi doktor
Aşk dediler onlar
Oysa ömründe ilk defa meyve gören Havva gibi
Yasak dediklerine hep merakla
Sarisına ayrı tüyelerine ayrı bakarak duydukların
Hep sır olarak kaldı

Başka bir dünyaya düşecek bir uçağın
Kara kutusu gibi beynin
Ne istersin
Kimi seversin
Belki sen bile emin değilsin
Ne mutlu
Her şeyi bilen Tanrı'ya

Ahmet Baris Ay

Karabasan

Uzayıp giden bir yolun kesikli çizgileri gibiyim
Başladığım gibi bitiyorum
Bittiğim gibi başlıyorum
Hiç durmuyorum

Bir korku tasmalamış gezdiriyor beni
Şehrin kalabalık sokaklarında
Başımı her yastığa koyduğumda
Kalp atışıma havlıyor
Gece vakti sokak köpekleri

Bir kabus yazıyorum uykuma
Bir açıyormuşum ki gözlerimi
Odamda bir esinti, salonda ayak sesleri
Sokak kapısı ardına kadar açık
Gölgesinin ardında
Robot resmi yüzüne işlemiş bir sapık
Gördüklerimden duyduklarımdan kafam karmakarışık

Karar veremiyorum
Gecelerim mi sahibi ömrümün gündüzlerim mi
Ellerim mi ayaklarım mı yoksa kafam mı
Günahlarımın bir numaralı sanığı
Bütün pişmanlıklarım
Korkaklığımın geri dönüşümsüz atığı

23.12.2010

Ahmet Baris Ay

Karalama

Di

Gölüşü yırtılmıştı dudaklardan
Girdapların uğultusunu duyabilirdiniz
Kulak deliklerinin karanlığından

Yor

Göğsü şu anda dalgalanıyor olmalı
Boğazın çalkantılı sularında
Toprağa serili çıplak sırtı
Bilmem kaç paskal basınç altında
Dikenli bir sancıyla keselenmektedir

Yor - 2

Ses tellerinde
Kutusundaki bir gitarin uykusu var
Bir çığlığa biliyorlar kendilerini
İçtiği su
Midesine akmiyor
Karanlık bir yeraltı kaynağı oluyor gözlerine

Miş ve Dir

Levhasız bir kavşak olmuş avucu
Yağlı katıkların ekmeğidir elleri
Gözleri bütün körlerin görme umudu
Kurumuş kollarına sildiği alın teri

Ahmet Baris Ay

Karamsar

Eğer
karamsarin teki isem ben
Eğer nursuz gözlerimse
karanlık gösteren günleri
Kör isem hala var olan umuda
Beyazlar saklı ise eğer gördüğüm siyahlarda
Ne mutlu o zaman tüm diğer insanlara
Varsın gülmesin yüzüm
gülünecek şeyler olsun da
Bırakın
ben yanayım aptallığıma

21.08.2005

Ahmet Baris Ay

Karamsar - 2

Hiç bu koca boşluk boğdu mu sizi
Uçsuz bucaksız olan
Daracık geldi mi
Ölmüşsün de
Bir çocuğun tabutunda
Elin ayağın sığamıyormuş gibi

Bir gece
Yıldızları kaybolmuş karanlık
Üzerinize çökecekmiş gibi durdu mu tepenizde
Gözlerinizin içine boş boş baka baka

Sonsuzluk öyle sıkıştırıyor ki
Küçülüyor küçülüyor küçülüyor
Yok oluyorum

Sade bir mum alevi olacaksa ışık
Karanlık daha da karanlık

22.08.2019

Ahmet Baris Ay

Karanlık Papatyalar

Kabuklarını kırdıkça günlerin
Ağzımda yine o çürük yemiş tadı
Ya elimde makasla dumanlar içindeyim
Ya balyoz var vazo var da kollarım yok

Deposu delinmiş hırsımın
Yarınım yuvarlanan madeni para
Bulutlar ile kumar oynuyorum
Yıldızlar yazı papatyalar tura

Şabahları günlerin seri numaralarını görüyorum
Öğlenleri güneş hep ters tarafımda
Akşamlar gecelerime ait değil
Ömrüme yamanıyor her boş geçen hafta

Sivriliği yumuşaklığa batırma arzusu
Bir sis gibi sarmış ellerimi
Masumluğu çehrem zeminine döşerken
Zamanı sarıyorum makarasına

03.12.2010

Ahmet Baris Ay

Kardan Adam

Yoksun muyum merhametinden
Paket halinde görüyorum hep
Başı var ortası var sonu var
Hani tutacak kar henüz yağmaya başlamışken
Eriyeceği çamurlanacağı günü düşünüp
Sevinemiyorum

Oysa avucuma alıp alıp kartopu yapmak var
Üşüyen parmaklarımı
Yanaklarında ısıtmak
Zamanı
Mutlulukla kesiştiği anda dondurmak

Arap kızı camdan baktığıyla kaldı
Ben kaldırımlardan
Ne kardan olabildim
Ne de adam

Ahmet Baris Ay

Kardeşlerim

Sevgili insan kardeşlerim
Hangi memlekette ve
Hangi tarihte yaşamış olursanız olun
Hep beraber yaşıyoruz biz
Bize mutluluklar yaşatıp umut veren de aynı
Acı verip işimizi parçalayan da
Ve ne zaman yalnız hissedersen
Kendimi bir kalabalıkta
Başbaşa kalmışsan
Gözlerimde yaşımla
Titreyen bedenimi örten
Sıcak bir battaniye gibi gelir
Varlığınız aklıma
Nerde ve hangi zamanda olsanız da

01.01.2006

Ahmet Baris Ay

Karmakarışık

Neden amelikle emelim gelişir
Sözlerimi yadırgar kulaklarım, neden
Bir eşek şakasına kurban gitmişim
Kaybolmuşum levhaları değiştirilmiş yollarda

Günlerinde arandığım kısır haftalar
Birbirine çıkan birer labirent
Pul biber taşıyor arılar peteklere
Çorbamı berbat etmiş bir tutam bal

12.04.2010

Ahmet Baris Ay

Kaş \$\$\$

Sanki gün
Aklın suyunu bulandıran çamurdu da akşam olunca çöktü
Çöktü ama dibe değil
Damlara, şemsiyelere, duş almış da kurumuş saçlara çöktü
Dalgaların tepelerine, yelken direklerine
En arkada karardıkça kararan boğa sırtlarına çöktü

Yani bir kenti kent yapan her şeyin en tepesine

Zaten çökmedi aslında
Bir şeyler daha duru akşamları
O kadar
Hararetli bir tartışmanın dinmesi
İnsanların birbirlerini anlaması gibi

Güneşin kızarttığı ışığı
Lambalarına bırakıyor sokaklar
Yukarısı karadıkça,
Uzaktan bakana yıldızlar gibi parıldayacak lambalar

Ve Kaş en yukarılardan sarkan bir lamba olacak
Işığı Akdenizin ışıklarına karışacak...

09 Ağustos 2011 - Kaş

Ahmet Baris Ay

Katil

Bıçaklar kurbanlarını arıyor
Onbeş yaşındaki ellerde

Gecenin soğuşunu içine çekmiş bıçaklar

Ilık terli nasırsız çocuk elleri

Eller katil eder bıçakları
Bıçaklar katil eder elleri

Kin gibi saklı bıçaklar
Kin gibi saplanacaklar

Gecenin karanlığından
Bedenin karanlığına
Bir bakıp kaçış

Katil eller büyümüş
Bataklık bedenlerde

Ahmet Baris Ay

Kayalıklar

Eksik anlatırsam diye çekine çekine...

Hani kayalıklarda oturursun da
Minik dalgalar kayaları gıdıklar
Orasına burasına dokunur
Lick lock gup
Sesler gelir ya kulaklarına
Denizin oktavlarından
Hani kaya değil de sen gıdıklanırsın ya
Yosunlarını kabartarak

Kıvıl kıvıl balıklar içinde
Birden gülersin
Ve gülmen
Tarıfsız bir mutluluk getirir
Akşam akşam
Akıntıyı tersine çevirerek

İşte öyle güzel oğlum
Sabah sabah
Yan odadan
Gülücüklerini dinlemek...

Ahmet Baris Ay

Kaybediş

Kaybettim ya
Boş sokaklar yine beni bekliyor
Boş boş dolaşmam için.
Ufka bakıp bakıp dalmam için
İstanbul'un kıyıları yine beni bekliyor.

En kuytu köşesi hayatımın,
Odam,
Odamda yalnızlığım
Kızgınlıklarım
Suçlamalarım
Pişmanlıklarım
Hep beni bekliyor.

Uykusuz geçen gecelerde
Dışarının sesleri kulağımda
Ve bir rüya ışığında
Uzun uzun düşünmeler
Yine beni bekliyor.

Kaçıp kaçıp kurtulamadığım kendimle,
Bilmem kaçınıcı kez barışmam,
Ve en nihayetinde
Dalıp gitmem sıradanlıkların içine,
Hayatımın içine,
Mecburiyetlerin içine
Yine beni bekliyor...

Ahmet Baris Ay

Kaza

Her sabah bir tren kalkar
Yarınlara

Camlarına pembe bulutlar yansıyan
Umutla açılmış çapaklı gözler

Her sabah bir tren kalkar
Yarınlara

Her akşam haberi gelir

Ahmet Baris Ay

Kaza - 2

Araba kullanırken ekrana bakmak çok tehlikelidir

Yaşarken de

Her ikisi de öldürür

Ahmet Baris Ay

Kedinin Ölümü ve Biyoloji

Dört ayağının
dördü de birden kesilmiş yerden

Karnından sıcaklığı topraklıyor

Çehresi soğuk dünya

Kedinin başında hala kanıyor yara
Siyah beyaz tüyler boyanıyor kırmızıya

Kırmızının gün ışığında parlaklığı
Son çiğliğidir canın
Islak vedası

Sonra

Amino asitten atomlara dek zincirlerde kırılma

Toprağın karasına dek renklerde solma

Yumağından çözülecek

DNA

Ahmet Baris Ay

Kelebek

Koşarak yakalanabilen
Bir kelebektir neşe
Bundandır ki daha çok
Çocukların ellerinde

13.05.2007

Ahmet Baris Ay

Kendi Kendine

Bu dünyada madde kendi kendine
Biz kendi kendimize inanıyoruz
Yalan söyleyen falan yok
Bu yüzden yalan da yok
Ortalıkta tanrı yok
Din kendi kendine

Gözümüzü açtığımızdan bu yana
Şapkadan çıkan tavşanları takip ediyoruz
Kayboldukları deliklerine kadar

Çiçekte renk yok
Göz var ışık var retina var
Başka türlü de olabilirdi
Kırların çığlığını duyabilirdik
Yine de
İnanmak istemiyorum
Göğün mavi olmadığına

Üzgünüm peygamberler şairler
Bunu söylediğime ama
Topunuz bir mavi etmezsiniz gözümde
Gücenmeyin
Öyle kırık ki inançlarım

Ne komik
Korku ve meraktan doğmuş kırmızı

Buz soğuk değilmiş
Yokluğun da
Yumuşak taşlarmışız meğer
Toprakmışız işte
Edebiyat yokmuş bunda
Humus varmış kil varmış sadece
Gri solucanlar

Aşk
Dile kolay

"Kim ne eder kendine
Yine kendi kendine"

Ahmet Baris Ay

Kırık ayağım

iyileşiyor kırık ayağım
dura dura
dura dura kırık ayağım
bir kuş gibi alçalıp konacak
sağlık ayağıma
ayağım günlerdir
yürümek sevdasında

02.07.2009

Ahmet Baris Ay

Kırılma

ılıkliğı ateş ve suya ayırdım
bir mağranın kuytusunda kibrit çaktım karanlığa
durdurmak için zamanı
yelken gerdim iki dağın dorukları arasına

kuru yaprakların kırılğanlığı saklı
çıtırdayan adımlarında
taş taş dökülmüş şehir
derin çatlaklar var
Medusa`ların alınlarında

ıslak toprakta otların kardeşliği
çiçek çiçek kırılıyor toprağın karası
altındaki ölümden
üstündeki yaşama geçerken

bir korkudur uğuldayan
yüksek dallarında ağaçların
bir savaş gizliyor kendini
iki ordu kafa kafaya birbirine girmiş

renk var taşlarda
koku var
ölümün sertliği var
geçen binlerce yıla direnen

ses yok

öyle duruyorlar düştükleri yerlerde
tarihin ser verir sır vermez sırdaşı taşlar

kaldırısam bütün taşları tek tek
ölülerin ürperten bakışlarını görürüm
ezilmiş toprağın
oyulmuş gözlere benzer çukurlarında

22.03.2009

Ahmet Baris Ay

Kıskançlığım

yerler hep beton
bir yerden düşüp çakılmam için
oysa sen atlasan
örümcek ağları tutar seni
örümceksiz
tutmasa bile
bulutlar geçirir seni içinden
bitmez tükenmez düşüşün
uçuşun olur birden

beraber gidelim
kaldırımından caddelere atlamaya
göreceksin
boşalacak caddeler
sırf sen sek sek oyna diye
kesik kesik şeritlerinde

kudurmuş aç köpekler bile
havlamazlar sana
gece yarısı تنها sokaklarda

22.04.2009

Ahmet Baris Ay

Kış Akşamı

yapışmış
bizon üzerindeki bir aslan gibi
ağırlığınca ağrıyor sırtımda akşam

beton dökülüyor kürek kürek kafatasıma
gözlerimde matkap sesleri
alnımda boşa geçmiş yaşam

Kabataş'ta iskeleden baktım
baktım baktım baktım
Boğaz'ın akşamış sularına
kangren bir bacaktı suya yansımış gün
kırılmış karanlıkta saklı kalmış ayna

kıyıda kıyıya vapur vapur bir avarelik
işten eve dönüşler taşıyor floresan ışıklarda
dışarda Aralığın soğuğu dağ dereleri gibi
akıyor kulaklarda burunlarda yanaklarda

Ahmet Baris Ay

Kışın Baharı Özleyiş

bu yerler başka yerler sanki
soğuk, bir renk olmuş boyamış
evleri sokakları bahçeleri
güneşsizliğin rengi gri

rüzgar daha bir zalimce esiyor
ıslak ıslak
ceketimin fermuarını çekmeyişi mi cezalandırıyor
adımlarım hızlı hızlı hep
arıyorum
dört duvar arasında bıraktığım
evimin sıcaklığını

perdenin ve camın ardında
görüşmek istemediğim bir komşum
dışardaki gece
siyaha saklanmış mavisini
parlar bütün ışıklar sönünce
çok işi düşecek baharın düşecek cemrelere
önce havaya
sonra toprağa
ve nihayet denize

27.11.2007

Ahmet Baris Ay

Kıskırtıcı

Yangından kıvılcım suçlu bulundu
'Yaktın' dendi 'sen'
'Galon galon benzini'
'Suçsuzum' dedi mahkum
Benzine attı suçu
'Su olsaydı da söndürseydi beni'

07.05.2005

Ahmet Baris Ay

Kıvrımtı

Bence herkesin bir kulisi var ama kapısı kilitli olunca aynı karakterde oynamaya devam etmek zorunda kalınabiliyor. Sahne, koltuklara oradan da sokaklara taşıyor.

Kim kötü olmak ister ki? İyi insan olmanın kontenjanı var sanki, bir kere kötü oldun mu, iyilik yapmak için açık pozisyon bulamıyorsun, bulsan bile işe alınmıyorsun. Daha sonra anlıyorsun iyiliğin de bir şirket olduğunu, hem de "limited".

Ahlak da pahalı bir giysi. Pahalı muhitlerin her türlü sarsıntıya dayanıklı binalarının "cosy" odalarında, "cool" gardroplarda asılı duran bir giysi. Her türlü sevmenin ve sevişmenin ardından alınan duştan sonra giyilen rahat bir giysi.

Duş farzıdır bu dinin. En çok korkulan şey kötü kokmak.

Ne çok şey biliyorlar. Öğrenip öğrenip üzerimize kusuyorlar. Bil bil bil doymuyorlar. Bir kelime daha öğrenirlerse, bir dilimi daha eksiliyor ekmeğimin. Bu muydu bu çok övülen merak?

Sokakta kalan her açıdan çırılçıplak.

O elit insan insanlığın neşi oluyor? Hani şu dünyayı, insanlığı kurtarmak isteyen yüce insan. Hani hep dünyalığını kurtaran şu insan.

Kötülerin en kötüsü melek, iyilerin en iyisi şeytan.

Ahmet Baris Ay

Kıyas

Nice aşklar yaşandı
Sevişi aşkın
Yârdan güzel
Gözyaşı döken gözler
Ağlatan gözlerden güzel

03.02.2006

Ahmet Baris Ay

Kibrit Kutusu

Ben de üşüyorum bu karanlıkta
Bir kibrit kutusundaki çöpler kadar
Ateşe attığım yıllarım var
Yak yak yak artık nereye kadar

Kim bilir kaç tur dönerdi Dünya'yı
Uç uca bağlansa birbirine
Bir kibrit kutusu dolu hayalin peşine düşüp
Avare yürüdüğüm yollar

Bu münzevi uzay sokaklarında
Varlığın varlığıma armağan etmediği varlığı
Bir kibrit çakımı ışık
Bir kibrit çakımı sıcaklık kadar

Ahmet Baris Ay

Kim Demiş

Kim demiş kazanmak kaybetmekten daha güzel

Ne kadar derinlere düşersem

O kadar mavi gökyüzü

Ahmet Baris Ay

Kim Var Dışarıda

Unuttuğum bir hayatım mı var
Aklımda kalmış tek şey
Piyanonun tuşları arasından kaynakayan bu ışıklı nağme
Ben bu mutluluğu bir yerden çıkaracağım
Dilimin ucuna gelmeyen bir sözcüğün sessizliği gibi
Suretinin kalbimde eksikliği
Sahi
Ben böylesine kimi seviyorum
Yaşanmış ya da yaşanmamış bir günün ışığı
Uzak diyarlardan kırlangıç kanatlarında taşınarak
Penceremin camına küçük bir taş gibi çarpmış
İçimde tarifsiz bir merak
Kim var dışarıda
Böylesine bir çarpıntı işte

Ahmet Baris Ay

Kimse

Herkes herkesin baktığı yere bakıyor
Gün oluyor
Yalnız bir bulut
Gökyüzünden el sallayarak geçiyor
Kimse görmüyor
Bahçe duvarında bitmiş bir gelincik
Verdi'den aryalara söylüyor
Kimse duymuyor
Bir martı
Bir şiir yazıyor ayaklarıyla
Kim bilir yukarılardan neler görüyor da anlatıyor
Dalga gelip de silene kadar
Kimse okumuyor

Ahmet Baris Ay

Kimseler

Kimseler duymadan yaşanabilir
Ki ben öyle yaparım
Saklanmadan saklanarak

Gözlerin şartları vardır görebilmek için
Sade ışık yetmez
Hacmimi şeklimi göstermeye
Bir ergenin odası gibi dağınıktır hayat
Kulaklar her sesi duymazlar
Dünya gürültülü
Üstelik
Görmeye de duymaya da doymuş artık
Sesim ve rengim
Yaşama savaşının kamuflaj deseninde erir

Boğazlasalar meydan ortasında
Çığlığım şehrin uğultusuna karışır
Kanımın kırmızısı trafik ışıklarına
Yeşil yanar hemen
Üzerimde yürürler
Başını çevirmez kimseler

Sözlerimi de saklarım
Kemikleri için çukur kazan köpekler gibi
Söyleyen ben dinleyen ben
Yankılansın isterim içimdeki dipsiz kuyuda
Sözlerim
Bambaşka bir zamanda bambaşka insanlara
Bu gevezeliğe uyak olacaksa
Bu tükenişin ritmine uyacaksa
İstemem duysun sözlerimi kimseler

Yani
Kendi kendime birey oluyorum ben
Var oluyorum
Var olduğumu kimseler bilmeden

Ahmet Baris Ay

Koku

Burnu
Yeşilçam`ın kötü karakterlerinden biriydi
Aç midesi için
Et kokusunu sindirdi
Boş bağırsakları

17.02.2006

Ahmet Baris Ay

Korkuluk

Bütün şairler sussaymış
Yalnızlık yine aynı yalnızlık
Benimkisi okyanusa su katmak
Gümüş bir kaşık

Öfkeyle doğmuşum ben
Sonra ne olmuşsa denk gelmiş öfkeme
Işıklar geceme
Gölgeler gündüzüme

Boş bir kutuda her şeyi aramışım
Hiç birşey bulamamışım
Tenha akşamlarıma
Korkuluk olmuş başım

28.09.2010

Ahmet Baris Ay

Korkunç Güzel

kabusunda kaybettiğini gördüğün sevdiğini
uyanıp da yanibaşında uyurken bulmak gibi

seni sevmek öyle korkunç
seni sevmek öyle güzel

seni sevmek
korkunç güzel

02.04.2009

Ahmet Baris Ay

Koruyucu

Aşk
Sevişirken kullansınlar diye verilmiş insanlara

Mikrop kapmamak için

16.10.2010

Ahmet Baris Ay

Kostüm

Aça aça bütün kapılarını
Nereye kadar açılacak
Karanlık bir opera salonunda
Patlayacak gibi atan kalbim

Kurşun kalemle yazılmıştım
Siliniyorum okudukça
Kaybolacak anlamım anlaşılana kadar

En çok sevdiğim kostümümdü gençliğim
En çok onu giyindim
En çabuk onu eskittim

Ahmet Baris Ay

Koşa koşa işkence

ey ağzında yeşil kini, elinde aptallığı
kulaklarını ve gözlerini tırnaklarına gömüp
damarlarını yüreğinden sökerken
ibadet edermişçesine işkence eden

evet sen

emin ol emrindedir
içinde tel tel ağ örmüş bütün sinirleriyle
kendini sana eksilten şu beden
piyano başındaki bir virtüöz gibi
bağırta bağırta çalman için
işte uzanmış yatıyor
çırılçıplak
çözünmüş yumuşak eti
bekliyor kendisini becerecek
zamanı kemirmiş metalleri

hep mi yenilgilere gebe zannedersin
başsız bir kuş gibi düşmüş şu bedenin
varoşlarda aşka
barikatta polise
sandalyede elektriğe direnci

ey orgazmı
kurbanının desibeline oranlı manyak
biliyorum böyle bir sıralama olmayacak
ama bil ki
en aşağılığı seçilseydi insanların
en baştaki sen olurdu ancak

25.04.2009

Ahmet Baris Ay

Koyunu Kalmayan Çoban

Arama motorunda kendimi aratıyorum
Önce adımı yazıyorum
Bir avuç harfim
Sesli ya da sessiz dizilmişler yan yana
Klavyenin tıkırtısı geliyor kulaklarıma
Kapıyı sert çarparak kendimden dışarıya çıkınca
Sol anahtarım yere düşüyor
Sessizlik
Sahi ben kimim
Kimi arıyorum
Ayna artık yansıtıyor yüzümü
Sözlükten düşerek kırılıyor
Enter tuşuna basıyorum
Parmağım kanıyor
A grubu Rh pozitif
Kısa bir sessizlik daha
Sonuç
Hiç bitmeyen kıpkırmızı bir sessizlik
Anlıyorum ki yokluk içinde bile yokum
Bu benim bitmeyen senfonim
Sadece eslerden oluşan bir müzik

Ben yok oldum yok olalı
Hep deplasman tribününde
Kalabalığın en kuytu köşesinde
Daracık alanımda dikenli teller arasında sıkışmışım
Tribünlerden hayata
"Blood sweat and tears" ile doldurduğum pet şişeler fırlatıyorum
Benzin dolu bir bidonum daha var zulamda
Kin gibi saklıyorum
Yakmıyorum
"Bir oyu oyunuzla eşit olur mu hiç" denen o çoban benim işte
Koyunlarımı bir bir kurtlara yedirdim
Yem olarak tek ben kalınca da
Kurtlar terk etti beni
Etim dişe gelmiyor
İşte o kadar tatsızım

Ahmet Baris Ay

Kör Ebe

Kızdığım bir şey var
Çok kızdığım

Öfkem
Elime üç boy büyük bir balta
Kaşlarımı çatsam
Dünya sol ortasından çatlar

Hırlayan bir köpek gibi beynim
Düşün düşün düğüm olmuş
Çöz çöz çözülmez kıvrımlı sorulardan

Ne kadar budansam budanayım
Filiz filiz olur
Sağım solum önüm arkam...

28 Nisan 2019

Burgazada

Ahmet Baris Ay

Kötü Alışkanlığım

İçkim sigaram yok
Kumar da oynamam
Beni bu şiir illeti bitirdi
Beni sallanan zeminlere
Beni dumanlı imgelere
Beni düşeşsiz bahtıma
Avucunda çevirip çevirip

Ahmet Baris Ay

Kul

Bir hata yaptım
Kelebeğin kanadı kırıldı

Bir çocuk bilmeden salyangoz ezdi
Yıldırım düştü ormanın en yaşlı ağacına
Bulut toprağa ağmadan geçti
Dalga kırıldı kumsala ulaşmadı
Çiğ düştü kavuşturacak yollara
Bir koku eksildi çiçeğinden
Bir fikir unutuldu daha akla gelmeden

Bir hata yaptım
Kelebeğin kanadı kırıldı

Ne gariptir ki
Dünya daha da güzel oldu

Ahmet Baris Ay

Kulakların Molası

Güzelliğın dili yok ki konuşsun
dalga dalga ufku saran dağlar sessiz

Parça parça dorukları sarmış
sarı sarı bulutlar sessiz

Yukardan saymaya parmaklar yetmez
yeşil yapraklar gibi yaylalar sessiz

Dağ eteklerine istiflenmiş binlercesi
çamı, göknarı, ladini sessiz

Daireler çiziyorlar bir arayış içinde
Kartalı, şahini, atmacası sessiz

Sessiz hep
sabahı, öğleni akşamı günlerin

Nasıl bir örtü kaplamış bilmem
çığlık çığlığa haykırışını güzelliğın

Kulaklarım hep molada
Çeker bütün yükü, gözlerim

17.08.2005

Çağrankaya Yaylası / Rize

Ahmet Baris Ay

Kulp

Ben artık seni sevdiğimi söyleyemem
Türkçe'yi biliyorum da
Dili bilmiyormuşum
Yeni fark ettim
Sıcak bir coğrafyada
Yazın
Öğlen vakti
Bir kayanın üzerinde
Diliyle havayı yoklayan bir kertenkeleden farksızmışım
Kelimelerle oyun oynarken
Körlük içinde bir körlük
Artık anlıyorum
Kalp ile mastürbasyon yapmış aşk
Sevgili sadece bir kulp
Falımın fincanında
Tutulan tutunulan
Ben artık seni seviyorum demem
Sevemem değil
Söyleyemem

Ahmet Baris Ay

Kuylama İŖçileri

onlar
ciğerlerini kuylamıŖlar
bu dünyanın nefesini çekerken iğlerine
nefesini
bu dünyanın

bir köpeğin diŖlerinde iğneniyorlar Ŗimdi
bir köpeğin nefesinde
eriyor ciğerleri

onlar ciğerlerini kuylamıŖlar
ormanlar dolusu
dağlar dolusu, denizler dolusu
kırklar, bahçeler, parklar dolusu oksijen varken bu dünyada
ciğerlerini onlar
kuylamıŖlar

geçim derdinden hükümlü hepsi
mahpuslar
sanayi sitelerinin
kanı siyah akan fabrikalarında
ve
alıŖıyorlar
söndürmeye alıŖıyorlar
zerine kum tutarak
ciğerlerinde yanan hayat alevini

lmleri demleniyor Ŗimdi ocaklarda
ve kopuk bir ip gibi ellerinde
bu geç aŖlarında geriye kalan
sayılı günlerinin hafifliği

08.03.2009

Ahmet Baris Ay

Kur

Beynim kıvrım kıvrım düğüm
Kafam karmakarışık
Uzaktaki bir şehre
Bomba gibi düşmek istiyorum
Acı acıyı bastırsın
Parmaklarım
Ters dönmüş bir böceğin ayakları gibi kıpır kıpır
Bir hınç var içime
Akrebin iğnesi gibi kendime dönük
Hani bir tanesini deşen haçer dünyanın sırtındaydı
Ortalığa bırakılmış bir doğuda
Yüksek kurdan bozduruluyor binlercesi
Akdenizin kıyıları çitileyen köpüklü suları
Çıkaramıyor tenlerden o koyu esmerliği
Nuh'un aşk gemisinde
Kimi odasında kimi güvertede
Bir avuç şeker gibi bembeyaz ellerinde
Rengarenk depresyon hapları
Bir labirentte kaybolmuş da aranıyor sanki
İnsanlıktan çıkamayan insan
Öyle basık ki kutuplarından

Ahmet Baris Ay

Kurabiye

Kalabalık
Benim için senin için onun için
Ben sen o
Oysa herkes kendi kendine bir Ben
Bir Ben yaşıyoruz hep birlikte
Bu koca koca şehirlerde

Sevsem seni Sen diye
Sarsam
Tadına varıyorum ama
Kollarımda dağılıyor kurabiye

Eğer Sen de değilsen o Sen
Kim bu Sen denen özne

Ahmet Baris Ay

Kurban

Ölenle ölmeydi
Takvimin yaprakları arasında
Gelincik gibi kurumalıydı kan

Dondular
Yaşamaya da ölmeye de korkanlar
Çıplak bir bıçağa doğru yürürken
Bahtı da gözleri gibi bağlanmış kurban

Bilmiyordu damarlarında bir merhem aktığını
Bir kavimi mühürleyeceğini alnının ortasından

Tarih için sadece göz kırpması bir an
Ölen için ise bir ömür
Tadına varılmadan geçen zaman

Ahmet Baris Ay

Kurgu

Sevmeye kurmuş beni
Bir yay gibi boşalmam bu yüzden
Ben seversem
O şey benim sevmemle
Kendi kendini seviyor
Şikayet mi ediyorum
Hayır
O şey
Bana her baktığında
Benim için aynı şeyi düşünüyor

Ahmet Baris Ay

Kurumuş

Üzerimize sayfalarını çeviriyor zaman
Kendi romanımız içinde
Çiçekler gibi kuruyor
Umutlarımız, hayallerimiz, sevdiklerimiz
Ahmet Baris Ay

Kuskañ

Mide bulandırıcı olan
Kazanmışların
Kaybetmişlerin garipliğinde
Madurluğunda da gözü olması

Acı çekmeden gözyaşı dökmek
Emek vermeden terlemek istiyorlar

Omuzları bol yıldızlı bir generalin
Şehit eri kıskanması gibi
Adına yakılan türküyü dinlerken

Ahmet Baris Ay

Kuşlar ve çiçekler

- 1 -

her bir otun kökünde
ayrı bir iek tarifi
jürisi aşk olan
bir güzellik yarişması bahar

karar verecek bulutlar
hangi çiçeğe düşerse ilk damlalar

- 2 -

kuşlar
anlıyor musunuz
postmodern sanattan
eğer anlamıyorsanız
var mı bir bildiğiniz
rüzgar, deniz, yağmur falan

bir çiçeğin güzelliğinden öte
aptalın tekiyim ben

- 3 -

kuşlar
keşke tşleriniz hep bana olsaydı
siz ttke
kıskançlık kasıyor beni
sevgilim başkasına buse verir gibi

05.04.2009

Ahmet Baris Ay

Kuşların Sessizliği

Ben deniz
Ben balık
Ben iğnenin ucunda kıvrılan bir solucan
Korkuyorum
Balık var mı yosunlu sulara hala

Umudum
Bir şehrin geceye parıldaması
Yıldızların seyre daldığı yıldızlar
Umutlandıkça ben
Bakıp bakıp ağlıyor bulutlar bana
Bana bakıp bakıp ağlıyor bulutlar

Susmam lazım
Bu ürkek gölgelere akor basabilmem için
Bir konuşsam
Anlamsız cümlelerin öğelerine ayrılacağım
Ya bir sıfat olup solacağım
Ya bir eylem olup öleceğim

Ağaran günden sağılan bu ışık
Bana anamın ak sütü gibi helal dediler
Oysa ne anamın sütü aktı
Ne de helalim oldu
Düşlere dalıp uyuya kaldığım
Dalgaların salladığı o mavi beyaz salıncak

Doğan her güne bir gece kurban ediliyor
Ufuktaki bu kızılık, vurulmuş boynundan
Ne zaman yan masada otursan
Yağmalanan köye komşu bir köy
Açmıyor ışıklarını korkusundan

Gecenin karanlığıyla keşişiyorum bir kez daha
Onda keder yok bende yıldızlar
Bildiğimiz tek şey var
Yalnızlık
Bir muhluk sıcaklık
Bir muhluk ışık

13.12.2010

Ahmet Baris Ay

Kuyu

Birbirine bakan iki çift göz
Karşı karşıya duran iki ayna
Düşmüşler derin bir kuyuya
Bakarlarken sonsuzluklarına

Ahmet Baris Ay

Kübik Kazım

Arsız vidalar coğrafyasında kalmışım bir başıma
Parmaklarımda kağıt kesikleri
Alnımda lav

Kediler kaybettikleri mavilerini düşünüyorlar
Mavi mavi

Su dökülmüş alevin üstüne
Ortalıkta sönmüş mum kokusu

Kadınlar ölüyor pembe göklere doğru
Saçlarında asılı kalmış
Kırık taracları

Terliyor çocuklar oynamaktan
Küçük adımları
Tarlalarına saplanıyor

Mürekkebe banmış ayakların
Beyaz sayfalarda izleri
Ürkütüyor
Gecenin akreplerini

Eski ördüklerini hatırlıyor örümcekler
Ağlıyorlar sessizce ağlarında

Mikroplarda bir tatlı telaş
Yarım metre ötede
Buludundan henüz düşmüş bir damla

Farkındayım
Hiç üşümezler
Terlik altında can veren böcekler

Al eline sen de bir makas
Yaptıklarını kes!

Ahmet Baris Ay

Küçük

En öfkeli bir yüz bile
Dayanamaz gülümser
Bir bebek gözlerinin içine baka baka
Gülerse eğer

Ne kadar uzaktır ki çocuklar bizden
Böyle küçük görünürler

01.03.2009

Ahmet Baris Ay

Kül ve Işık

bir bıçağın çığlığı akıyor
metalinin keskinliğinden
kan dolu damarlara

ürküyor damar

bir mermi çekirdeği yaşamı dinliyor
dayayarak kulağını
namlunun duvarına
insanlardan tüten kin
kurum kurum birikmiş arkasında

ürkek ve telaşlı yaşam

bütün denizlerde bir benzin kokusu
tuz ruhu buharı bulutlar
değdi degecekler
damla damla
yağmurlarına

bir çocuğun nefesinden doğan
köpük balonudur şu an
tarihin akışında
patlayışı duyulmayan

kara bir kömür parçasıdır
üzerinden yıllar geçmiş savaş

zaman
bir ucundan tutuşturulmuş urgandır
dönerken saatin dişlileri
karanlıklara kül ve ışık saçan

11.07.2009

Ahmet Baris Ay

Kümeye

Küme düştü hayatında
Elleri ve ayakları
Darbe yaptı devirdi
Bir baltaya sap olamamış
Yanlış yollara sapa sapa
Burnunu bok sineklerinin kâbesi yapmış başını

Ah şu akıl
Alması en kolay şey
Sevdalandı mı sonsuzluğa
Gözleri kamaştı mı
Çakmak taşı gibi kıvılcımlar çıkaran sözcüklerle
Umutlu yalanlarla kandırılıp
Yatağına atıldı mı
Tabiattan yüreğe nehirler gibi akan dizelerin
Çırpına çırpına boğulur
Ak köpüklerinde kaybolarak imgelerin

Küme düştüm hayatımda
Unuttum geçmişimi benliğimi adımları
Beyaz çarşafımlara damlatarak gök mavisi kanımı

Ahmet Baris Ay

Kütüphane

“Şimdi bütün bildiklerini unut”

Yüzükten vaz geçebilir misin
Tanrı bile kalmış o sınavdan

Elmanın masanın üzerinde durması değil mesele
Elma ile masanın halvet olabilmesi
Elmanın elmalıktan çıkararak
Masanın masalıktan
Yani
Yepyeni bir elma
Yepyeni bir masa yaratarak
Yaşanmışı yavan kılan bir masal

Ey ulu bilge
Kitaplarını arkanda fon yaparak konuştuğun sürece
Seni dinlemeyeceğim
Saf bir karanlığı
Alaşmış ışığa yağlerim
Ben sadece senin sesini duymak istemişim

Ahmet Baris Ay

La Llorona

Bir ağıttan öğrendim
Bütün yenilgilerin kalbini,
Utancı gururuna çarpa çarpa nasırlaşmış...

Çiğlıklarını örüyor karanlık günlerin
Daha damarlı, daha kördüğüm, daha kızıl ata ata...

Yetişmek için pür telaş
Açık musluklar gibi kanayan yaralara,
Öfkesini kalkan yapmış
Bir mum gibi direniyor rüzgara...

19 Nisan 2019

Ahmet Baris Ay

Lacivert

Mavinin gecesi
Yıldızlara en yaraşan zemin
Kraliçenin asi gözü

Soylu bir mesafe var diğer her renkle arasında
Dudaklarının ıslaklığı şöyle dursun
Ellerinin sıcaklığına yüz sürülmez güzel
Zirveler gibi yalnız
Buzullar gibi pençe pençe

Göklerinde gerçekleşmemiş dilekler daireler çizer
Atmaca atmaca

Yerin çekmediğini de
Suyun çürütmediğini de
Aklın almadığını da
Karanlık diplerine batırıp batırıp saklayan

Okyanusun en derin noktası
Noktanın en derin okyanusu

Ahmet Baris Ay

Leke

Gri bir taşım ben
binlerce gri taş arasında
Çırpınıyorum farkedilmek için
diğer binlercesi de benimle birlikte

Hal bu ki
dursak da
yürüsek de
koşsak da
yine rengimiz hep gri

Gri tek bir lekeyiz hepimiz
bilmem hangi renk
bir zemin üzerinde

Ahmet Baris Ay

Liman Ağız

Sallanıyor sözcüklerim
Limanın ağzından çıkar çıkmaz
Açıklarda diş gösteriyor kudurmuş poyraz
Karşımda yüzünü buruşturuyor
İhtiyar ufuk

Ahmet Baris Ay

Linç

Başladığı zaman bu kargaşa
Seyredenler de dayak atanlar kadar coşkuluydu
Ya yaşları öfkelerinden büyüktü
Ya da cesaretleri arzularından küçük
İğdiş edilmiş merakları ile
Oynatılmayan sümüklü çocuklar gibi bakıyorlardı
Büyük şova seyirci lazımdı

Sustular sonra
Gözbebeklerinde büyüdü korkuları
Bu korkunç şey bir gün kendi başlarına gelemez miydi

Vur vur vur daha vur
Öfkesi bitemeyen bu darbelere
Bu genç beden daha ne kadar dayanabilirdi
Dövenlerden dövüleni seçmek zordu
Nefretin girdabının tam ortasında
Gözden kaybolmuştu suçlu

Nihayet
Bir ölünün dövüldüğü fark edilince
Ve insanlığın yumağı birden çözülünce
Ölümü gördüler şovun seyircileri
Bir ölünün açık gözlerinde

Korkup kaçtılar masumlar
Suçsuzluğu yerde serili görünce

Ahmet Baris Ay

Linç - 2

Şeytanın yap boz oyunu bu
Resim o kadar büyük ki
Parçalar o kadar küçük ki
Avuç başına düşen
Bir iki kum tanesi

Öfkeleri öfkenin
Nefretleri nefretin
Yumrukları yumruğun
Milyonda biri

Gözleri de küçücük olduğundan
Tarihte kaybolmuş öyküleri...

22 Nisan 2019

Selanik

Ahmet Baris Ay

Linç - 3

Düşen
Bir futbol topu gibi düşüyor
Yetenekli yeteneksiz
Herkesin ayağına tam oturuyor
Şut çekiyorlar vicdanın ölü noktasına
Örümcek ağları yırtılıyor

Cep telefonları havada
Kaydet ve paylaş
Bir dokunuşla
Yorumlarda
Eskimiş yaraları deşen insan niyeti
Elden ele bulaşıyor dijital iltihap

Güldükçe böcekleniyor insanlar
Kahkahaların kör testere gibi dişleri
Kanlı kesim işitiliyor

Ahmet Baris Ay

Maç

Vazgeçmemin ve hayallerimin derbisinde
Tribünleri tek başına doldurdum
İlk birlerim açıklandı
Vazgeçmem
Varlığımın yokluğu
Hayallerim
Yokluğumun varlığı
İki ben de sahaya çıkınca
Hokus pokus yaptı matematik
Bir şeyler bir şeyleri götürdü içimden
Sahada sadece orta yuvarlak kaldı
Ezelden beri sıfır sıfır devam eden bu maçta

Ahmet Baris Ay

Mağlubiyet Tanrısı

Bir vitrin var bir de mutfak
Gerisi yokluk
Yani ya bir ya sıfır
Aradaki koridor ne kadar kısaysa
O kadar iyi
Hele hiç yoksa koridor
Yani mutfak vitrinse eğer

Gözlerin de dudakların da vitrinde
Böldüğün ekmeğin
Bir kediyi sevişin - ki kedilerden soğudum bu yüzden -
Camın ardından bakması güzel de
Bilemiyorum
Mutfak çok uzun çok karanlık bir koridorun ardında
Mutlaka kirli olmalı fayansların

Matah bir şey güzellik
Belki en çok aranan
Ama bir seçki değil ki Dünya
Her karesi bir kartpostal olan bir film hiç değil
Yalandır ve yavandır güzel
Gönlümü mihlamaya çalışır gözümden
Bir balık gibi avlar beni derin gölümden
Kovasına koyar
Plastik cerrahinin içinde hapsolurum

Biliyorum bu yolun sonu yok
Kendimi yontuyorum kendi ağacımdan
Kendi ellerimle bırakacağım
Kendi tapınağıma
Ben semavi tanrılardan daha görünmez bir putum
Adım Barış
Mağlubiyet tanrısıyım

Ahmet Baris Ay

Mağlup

Umut
Karanlıkta yakılmış bir mum
Aydınlatmak için değil de
Karanlığı
Bütün endamıyla göstermek için
Var

Zehirli bir kekin ekşimiş sütü
En lazım malzemesi
Bu zalım dünyanın

Ve hep mağlup bu umut
Hep mağlup...

Ahmet Baris Ay

Mahçubiyet

Bu koşuşturmada
Uç gün izin aldım
Hemen kaçtım Őehrimden
Vardım gittim, güneye
Bozburun`a
Kafamı dinlemeye
Bozburun, boz
Bozburun, dingin bir cennet
İstanbul çocuğuyum ben
Cennet`te sıkılmışım
Bir gün önce döndüm de izinden
Bir günümü ayırdım da İstanbul`a, yıllık iznimden
Gülhane`de bir demlik çay içtim de
Ancak farkedebildim
Sesi kulağımda yeni belirdi
Giderken İstanbul`dan
Kapıyı sert çarpmışım
Utancımдан
Öne eğik başım

21.03.2007

Ahmet Baris Ay

Mal Beyanı

Kumaş pantolon
Gömlek
Ceket
Kasket
Atlet

Hepsi giyinik
Yedekleri yok
Hepsi birer adet

Bir de

Bir ömrü yürüyen ayaklarda
O ömürde edilen küfürler gibi kokan

Bir çift çorap
Bir çift ayakkabı

Tek kişilik bir aşkın ıstırabı

İçinde ter kaybolmuş
İçinde sıhhat kaybolmuş
İçinde ışık kaybolmuş

Ama

Sıkışıp kaybolmamış
Onca çaput arasında on kuruş para

Yani tutup ensesinden bir kedi gibi
Şöyle sıkı bir sallasan
Düşerse düşerse bir elleri düşer
İnce bileklerinden kopup yere

Boşaltsan boş ceplerini
Açılrsa cep torbaları
Bir tavuğun kabarık kanatları gibi

Koca dünya
Kainata düşmüş mavi bir bilye

10.09.2009

Ahmet Baris Ay

Mandalina Kabuğu

çamura saplanmış mandalina kabuğu

çamur kara
çamur toprak

çamura saplanmış mandalina kabuğu
turuncu beyaz

çamur toprak
çamur su
çamur toprak ve su

çamura saplanmış mandalina kabuğu

otlar yapraklarını açmış yeşil güneşler gibi duvar diplerinde
duvar diplerinde dalga dalga rutubet

yosun tutmuş taşlar
yosun tutmuş duvar

spreyle küfürler yazılmış duvarlara
taşlara işlemiş küfürler
kuru kükuru küfürler
mezarlıktan gelen köpek havlamalarına cevap verirler

ölüler de susuyor köpekler susunca
yağmur yağdıkça, yeşerdikçe toprak
ölüler susuyorlar
toprak gibi kana kana içemedikleri cana

21.11.2009

Ahmet Baris Ay

Martin Eden Kendi Bulur

Seni bulduğum an sonsuza dek kaybettiğim andı
Yanlış zamanlarda yanlış yerlerde sevdik birbirimizi
Keşke kumsaldaki iki taş gibi buluşabilseydik
Biri denizden diğeri karadan kaçmış iki serseri
Ahmet Baris Ay

Maske

Avularına almış yüzümüzü
Oynar durur
amurdan maske yapan
Kararsız bir heykeltraş gibi

Bugünü dn yapan, zaman

12.01.2006

Ahmet Baris Ay

Mavi

Anlamı olmasa da olur
Mavisi var ya hayatın
Bana yeter

Ahmet Baris Ay

Mavi Kıvılcımlar

Bütün susuşlarımda ses sonuna kadar açık
Paslı demirleri ısıyorum sinirimden
Gecelerin avluları voltalarıma dar
Göğsümde hiç tanımanığım bir heyecan var

Otobanda ikiyüz basıyor duruşum
Ayuçlarımda balata, tabanlarımda patinaj çığlıkları
Hecenin ilk dönemecinden sonra
Şarampolde belkiyor pembe benekli bir canavar

Göklerden sevinç indiriyorum kendime
Üç megabayta bulutlar beşe ona martılar
Tırnak aralarımaya kadar dolmuşum
Saçlarımdan geçmiyor rüzgar

Yüzüm öfkemin dibeği
Kulağımda poyrazdan dinen fısıltılar
Ne zaman ölümden bahsetsem
Kaşlarını çatıyor aynalar

06.04.2010

Ahmet Baris Ay

Mavilik

İslak yerime esen rüzgar gibi serinletir kaçış hayali
Özgürlüğün birimi olmaz ki
Sadece bir tanedir

Parmaklıklar bazen insan bazen şehir
Bazen ömrün kendisidir

Dünya
Umut yoksa dar gelir
Evren bir kapının açılışına sığabilir

3 Ağustos 2012

Ahmet Baris Ay

Mecburiyet

Güneşi söküp yerine floresan lamba takmışlar
Gecenin kurumunun kirlettiği badanalı bir duvar
Mavilikten kovulmuş bu yüzsüz gökyüzü
Doğmamış bir günün içinde
Bir sürü seçenek var önümde
Aktif değiller
Tıklayamıyorum
Aklın yolu birmiş
Podcast'lerde öyle söylüyorlar
Ben ise deliriyorum bu yoldan yürürken

Mutfaktaki fare gibiyim
Sürekli saklanıyorum
Oysa herkes biliyor var olduğumu
Beni görmedikçe mutlular
Çiğliklerini
Paslı bir kılıç gibi yanlarında taşıyorlar
Ben her sabah nefretimi baskıya gönderiyorum
Manşetlerde hep küfürlerim
Yazıyor yazıyor yazıyor
Diye bağırıyor çocukluğum
Sessizliğim bundan

Cevaplarını bilmediğim soruları okurken
Çişim gelmiş gibi sıkışmışım
Aklım
Misinasi kopmuş bir olta
Avlamaktan çok başka bir meselesi var
Boşa dönüyor
Tanrı ev ödevi vermiş
Şükredilecek
Horoz ötüyor akşamdan sabaha kadar
Edemiyorum

Ahmet Baris Ay

Meczip

Balkondan atlayan bir meczubun
Yere düşmeden önceki pişmanlığıym
- Bir pişman bin pişman hiç pişman
Zaman mı dursa
Korkularım mı
- Kapkara sopsoğuk
Asılı kalsam havada
- Kalakalsam dopdonuk

Hayatın bir adım ötesinde
- Ötemin bir adım hayatında
Ölümün bir adım arkasında
- Arkamın bir adım ölüsünde

Huzur içinde bir yaprak olup kuruya dursam
- Kupkuru duduru ipince
Dursam kurusam unutulsam
Kutsal kitapların en kutsal ortasında
- Okusan kutsasan inansan

Eğer akarsa zaman
- Ya akarsa
Ya yağmur olup yağacağım ateşlere
- Işıslak sicim sicim
Ya ateş olup düşeceğim ormanlara
- Yakacağım yanacağım

Cehennemdeki yangın mı boşaltır
- Terk edilmiş bomboş
Cennetin yerleşim yerlerini
- Yalnız yapayalnız

Cennetteki kelebekler mi söndürür
- Kanat kanat renk renk
Cehennem ateşini
- Aç gözleri kapalı

Kozalaklar tohum saçsın
- Ah tohum olsam çatlasam
Ateş değil
- Keşke keşke keşke

Amin

Ahmet Baris Ay

Mendil Satıcısı

Mendil satar
Yetmişinde
Mendil Satar
Köprü altında
Mendil satar
Ayakta

Etrafını sarmış
Havlıyor
Dişlerini göstererek rüzgar
Ağır ağır ilerliyor vakit
Köprü trafiğinde

Belli ki kimsesiz
Belli ki başbaşa kalmış
Silahlarını kuşanmış hayatla

Bakışıyorlar

Mendil satar
Yetmişinde
Mendil Satar
Köprü altında
Mendil satar
Ayakta

27.02.2009

Ahmet Baris Ay

Merak

tanrı
bir çiçeğin renklerine
cismine şekline
nasıl bakar

bir gül
tanrının burnunda nasıl kokar

şu türküyü dinlerken
benim gözümde yaş
O'nun gözünden ne akar

02.07.2009

Ahmet Baris Ay

Mevsimler

mevsimler
bir balığın renkli dikenleri
duru suların ışığı geçirgenliği yaslar onları
sevinçlerin gezegenlerine

eksilerden artılara bir yolculuk uyur
tanenin altıgeninden
damlanın yuvarlağına dalar anlar

pürüzü
bir küre olup umudun
depreşen tornalarda yuvarlanır

yarık yarık bir hüznü vardır yatağında ışığın
ince tüylerini savurarak rüzgarda
kaşındırır gözeneklerini yeşil gözler gibi açan teni
kaşınır yaraları baharın

akşamlarında bir ayakkabı eskimişliği
çamurlu izlerini ardında bırakarak geçer günler
şehir helme döker denizlerine
aşkın bacalarından islenir eller

17.09.2009

Ahmet Baris Ay

Mezar Taşı

Acı sebzeler
Çürük meyveler pazarından geçtim
Delik çoraplar, kırık tuzluklar aldım
Eksilmiş geçmeyen para üstleri verdiler
Sımsıkı tutuyorum avuçlarımda
Hepsi yırtık
Hepsi bantlanmış Atatürk gözlerinden

Bir küfeci yaslanmış omuzlarıma
Tütün kokusu ter kokusu sinmiş üstüme
Başı ezilmiş iki kolumun
Dert ve sancı biriktiriyorum hala
Bir oh çekebilmek için
Cümlelerin en noktasında

Gelir mi o sabah
Doğar mı güneş düşer mi gölge
İner mi o yalnız göle
Işığa suya göçen kanatlar
Kuruması mı bir derenin
Dinmesi mi bir çığın
Hayat nasıl susar nasıl dillenir
Ölümden bir nefes sonra

Tasarladığım
İşlemediğim günahlar için cehennemde nerede
Niyet ettiğim
Girmediğim sevaplarım için cennetin
Kötülerin en kötüsü de benim
İyilerin en iyisi de
Öyle biledim ki kendimi
Tutsan elin kanar

Çalışmadığın yerden soracağım
Bilgiyi yaratan bilge

Kaç adın vardı saymadım
Hangi ağzın hangi kulağa fısıldadığı
Ey bütün korkularımın çatık kaşlı yargıcı
Aç toprağını
Bekle beni

Ahmet Baris Ay

Midye

boşaltmak için
içindeki karanlığı
bir midyenin kabuklarını araladım
baktım baktım baktım
ağzım bir karışık açık
şarşarak

gözlerim kamaşarak

29.08.2009

Ahmet Baris Ay

Milyarlarca Kafalı Böcek

Zaten çok çekmiştik güzel insanlardan
Magazin dergilerinden
Kalkık burunlu
Geniş alınlı festival aşklarından

Bilenler çıktı bir de
Tutunabilenler
Ellerinde şaşaalı özgeçmişleri
Bildikleri yerlerden kalkıp
Konuşmaya başladılar birdenbire
Ne kadar da cahildik
Çekilesi kulaklarımız
Tokatlanası yanaklarımız vardı
Anlattılar boşluğumuza boşluğumuza
Bulutlar gibi girdiler güneşle aramıza
Asfaltımıza sağanak yağdırdılar
Işık vardı yağmur vardı
Renklerini göremedik gökkuşağının
Grilere mahkum olup
Islandığımızla kaldık
Hiç yeşeremedik

Güzelliğe karşı çirkinliğimiz
Bilgiye karşı cehaletimiz
Ter kokumuz
Fakirliğimiz
Biz
Ne adı olan
Ne de kahraman
Aynı resme sığdırınca
Mikroskopla yüzleri zor seçilen
Gözleri açıkken kapalı zannedilen
O kadar uzak ki düşleriniz düşlerimizden

Ahmet Baris Ay

Mimari

işte
sessiz sedasız duruyorlar karşımda
küçük dünyalarını dolduracak kadar çoklar
gündüzleri uyuyorlar, uyanıklar geceleri

bakışları
ne sana, ne bana
ne de kendilerine
sessizler, son çivileri çakıldığından beri.

yürüdüm odalarında tek başıma
ağır adımlarım
tuşlara basan parmaklar gibiydi
gıcırdattım
sesi çıkmayan evleri

28.10.2004

Safranbolu

Ahmet Baris Ay

Mouse

Almışız elimize
O mouse denen şeyi
Biz ekrana bakarız
Ekran bize

Bitmiş bir sigara gibi
Söndürürüz ömrümüzü
Her mesai bitiminde

22.04.2007

Ahmet Baris Ay

Muhasebe

Yanık bir tense zaman
İltihaplı bir yaradır
Madımak
İkisinde Temmuzun
Çiğlikleri uzun uzun yankılanan

Bu nasıl bir muhasebe
Kimler öldü
Kimler kaldı geriye
İsimleri sayılamaz yaşadığına utanmadan
Azrail bile şaştı bu işe
Orağının sapı atılmış ateşe

Ahmet Baris Ay

Mum

ben
aydınlıkta unutulmuş bir mum
yalnızlıktan titreyen

ışığım koca gündüz için
ayva tüyü bir diken

07.11.2009

Ahmet Baris Ay

Mühendis

Aylaklık mühendisiyim ben
En büyük başarım en rahat yatışımdır
Her şey olacağına varır der
Banklara, çimenlere uzanırım
Mavi gök üzerine yeşil dallar boyarım
Sonra kuşlar kanat çizerler bulutlara
Seçtiğim bir buluta konar uçarım
Sonra bir kedi yavaşır
Bütün kediler ustamdır benim
Beraber kaşınırız
Tatlı tatlı
Yattığım yerden
Ölüşümün provasını yaparım
Kaç odadır kaç salondur bu koca şehir hiç bilmeden

Aşk mühendisiyim ben
Papatyalara hiç kıyamam
Varsın sevmesinler beni
Ceplerimi boşaltır
Omzumdaki yıldızları siler
Öyle aşık olurum
İmkansız değil miydi aşk
Daha da imkansız olsun diye
Bütün güzel kadınlar
Güzelliklerini borç almışlardır bilirim
İşte ben asıl o tefeciye severim
Rujları öpemem dudaklarda
Ojeleri tutamam parmaklarda
Parfümleri koklayamam boyunlarda
Hiç bulamayacağım şeyi arar dururum
Ustamın şairliğiyle yetinir
Avunurum

Ahmet Baris Ay

Müzik Kutusu

Paslanmış metal sesi susmaktan
Karanlığın içinde sıkışmış
Unuttuğum anılarımın yayı
Dizelerin içinde tin tin eden imgeler
Eski bir resmin içine dalarak
Kurşun kalemle çiziyorum
Gördüğüm her detayı
Sanki o çizgifilmdeki gibi
Yedi renkli çiçeği ararken ölmüş
Bir uğur böceğinin ruhu
Kanatlanıyor hemen
Açılınca kutu

Çalarken
Aşapta biriken tozların müziği
Detone oluyor
Perdeden odama sızan gün ışığı
Beni akort eden zamandan olsa gerek
İçimde bir tel titreşiyor
Duyuyorum ki
Bu küçük makinenin içinde
İnsan yüreğinin
Bir kan damlasıyla yazılmış imzası var
Benim içim gibi bana da gizli
Bu müzik kutusunun içi

Ahmet Baris Ay

Nakış

Bir taşında saklı dağın heybeti
Bir damlasında okyanus derinliği
Ellerim tutmanın arefesinde ebedi
İçimden içimden gidiyorum insana

Ağlıyorsam yaşlarım hüznüme bigane
Gözlerim körlüğüümün bi-tail merhemi

Ahmet Baris Ay

Narin

hayat narinliktir
bir yaprak gibi yırtılabilmektir hayat

hayat
iki çakıl taşı arasında sıkışıp verebilmektir
açık avuçtaki mendil gibi
rüzgara tutunamayan canı

hayat en yumuşağıdır bütün dokunuşların
bir kökün taş görüp yön değiştirmesidir
kuzu baldırlarındaki zayıflığıdır etin

korkudur diyeti hayatın

hayat daimi korkmaktır
kaybetmekten taşınan emaneti

ömür korkularla geçen zamandır
uçan balonların
dikenli bulutlara doğru yükseldiği

23.03.2009

Ahmet Baris Ay

Ne Dersin

inanalım mı insana
yoksa
yalan mı
güzel günler göreceğimiz

umut edeni insanın
en aptalı mı
yoksa en güzeli mi

ya yarınların içinde
hiç yoksa
bugünden daha güzeli

14.06.2007

Ahmet Baris Ay

Ne var ne yok

Bilemedim ne söylesem
Öyle bir sabah işte
Biraz uykusuzum
Ama ağrım sızım yok çok şükür
Dinginlik mi desem yorgunluk mu
Düşünmüyor gibi düşünüyorum
Bir sıkıntım var
Neyin sıkıntısı ben de bilmiyorum
Gerçi bu his
Ne zaman başladığı bilinmeyen bir sancı gibi
Aklıma getirdikçe var
Yüzümdeki limonluğu fark etmiş olmalılar ki
Halimi hatırlımı soruyor kuşlar
Kuş dili bilmediğim halde bir dizeye çeviriyorum
"Ne var ne yok"
Gülüyorum
Sahiden de neyim var benim neyim yok
Ah bu benim
Me fa i lün me fa i lün fa u lün halim
Ne varım ne de yok

Ahmet Baris Ay

Nefes

Arar mıyım bu ânı da
Bir anı olup gerçevenince

Değeri sonradan anlaşılıyormuş
Şimdi tadını alamadığımın

Ah bu nefes
Hep boş
Hep yalan

Ahmet Baris Ay

Nefr Et

Etmeye doğru akarsın
Etmelere doğru
Önce biter bir hoşluk
Eksilir
Nisan bahçesinden esip de gelen ıtır
Soğutmalara doğru göğsündeki gümüş bıçakları
Parlatmalara doğru
Tüter söndürdüğü ateşinden dumanın
Öksürtür
İsiyle bir dua yazarsın
Kötü
Kutsarsın tükürüğünde eritip de etmediğin küfrünü
Nefsin bir enkaz olur
Nefesin sevdirci bir gaz
Aşkın ve nefretinin verimsiz tepkimesinin ürünü
Oksitlersin
Yeni bir yaşa başlar gibi üfürdüğünü

Ahmet Baris Ay

Nefs

Sevgili dünya
Burnumu ne de güzel srtyorsun
İpini koparınca yükselen
Sonra da yere çakılan bir uçurtmaya
Rzgarınla toprağınla yaptığın gibi
Öyle bir tasmam var ki
Çıkarınca köle oluyorum

Ahmet Baris Ay

Nesli Tükenmiş Kuş

Taşlaya taşlaya
Bir tane dişi kuş kalmış
Yaşlı gözlerle
Bakıyor kurtarıcısının gözlerine
Nuh da bi çare
Peygamberliğinden utanmış
Volta atıyor Dünyanın güvertesinde

Ahmet Baris Ay

Nihavend

Makamlarımız farklı bir kere
Sen majorlerle gülen minorlerle ağlayan
Benim gönlümün o kan damlası notası
Senin hiçbir sazının hiçbir perdesinde yok

Ahmet Baris Ay

Nihayet

Coğrafyamız güzelse her mevsim bize yaraşır
Gel seninle gökyüzünde bulutlarla oynayalım

Çok arama aşkı
Varsın yok olsun
Gözlerinde gözlerini büyütme
Güneşli havaları var işte o kadar
Ki yağmur özlenir elbet
Sıcak mevsim terk etmezse toprağı
Anlasana
İki insan yan yana duramaz ilelebet
Ne yazık ki değil
İyi ki
Biri gider
Diğeri ıslak camların ardından bakar
Nihayet

Ahmet Baris Ay

Nisan

İşte yine bitti
Yarısından fazlası Nisan Ayı`nın
Kayıp gidiyor elimden
Ne kadar tutmak istersem de zaman
Renkleri ısısı berraklığı
Öyle bir ayarlanmış ki
Ne kadar güzel geçirsem de bu günleri
Akşam gece olurken içim buruktur
Harcadığım için otuz tanesinden birini

20.04.2005

Ahmet Baris Ay

Nokta

Konuşamam
İnat ettim susmaya
Bizimki en hazin karavana
Varlığa fırlatılmışız
Duvarsız bir kapıdan geçtim
Dışarıya mı çıktım içeriye mi girdim bilemeden
Rüzgar çarpınca anladım
Var olmak dışında kalmakmış
Tek taş bir ř harfi takmıştın parmağına
Kör bir yüzük akıtmıştı zehrini
Gözlerin mürekkebi gibi
Bütün bu saçlarının
Bir anlamı olmalı
Susuyorum
Kulaklarım çınlıyor
Yalnızlığın seslerinin kakofonisinden

İçimi boşaltmış aşk
Peygamberliğime inanmadığından
Sayfalarımı tek tek yırtmış
Yakmış sobasında
Oysa ben
Kendi kendimin kavimiyim
Ona ne benim sevmemden
Sen benim kafirimsin
Cehennemimde yanıyorsun
Haberin bile yok
Tek kelime kullanmadan
Yazıyorum yazıyorum yazıyorum
Cümlelere pusu atarak
Niyet ettiklerim virgöl
Yapabildiklerim nokta

Ahmet Baris Ay

Nutuk

Kan damlıyor çimenlere
Çiğlikten gayrisi susmak artık
Kurşunluyor bir kez daha
Attığın her nutuk

Ahmet Baris Ay

Nü

Sis ağmış sabahın erkenden
Ormandaki teknil ağaçlara
Gözlerimi batırıp ıslanmış yapraklara
Mavili grili bir hüznü ağlıyorum
Sahibi yok bu dökülen yaşların
Benim bu efkarımın
Başımı kaldırıp da avare
Bir bulutu bir nesneye benzetmemden farkı yok

Pencereden bakan bu şaşkın da kim
Doğanın var olduğu desenleri
Kalp atışının zikzakları zanneden
Bu yeteneksiz ressam ki
Defterinin yalnız sayfalarına
Bir çöp insan bile çizemeyen
Parmaklarına bulaşmış harflerle
Fark etmeden nü pozlar veren
Şehirler kadınlar takvimler örtünen
Bir türlü çıplaklığını örtemeyen

Ahmet Baris Ay

O An

Tüylerim ürpererek düşündüm
O -an- ı
Nesli tükenmiş bir kuşun
Son temsilcisinin
Dünyaya gözlerini kapadığı -an- ı
Bir ölüm ki
İçinde yüzbinlerce ölüm saklı

22.10.2005

Ahmet Baris Ay

O Çocuk

Ne çocuklar büyüdüler

Bir kuyuya atlar gibi umutla

Dibindeki suyu

Tünelin ucundaki deniz zannederek

Ahmet Baris Ay

O Heykel

O
Heykeli dikilecek bir adamdı
öldü bir gün heykeli dikildi
et iken kemik iken olamadığını
taş bir heykel iken oldu

öldü bir gün
taştan heykel oldu

öldü bir gün
bir taş heykel oldu

Ahmet Baris Ay

O Sen

Sen
O kadar da sen değilsin aslında
Onların ilk harfisin
O'sun

Ahmet Baris Ay

Odak

Çok insan insan düşünüyörüz
Pi sayısı bizim için sanki
Üçgenler belki de üç kenarlı değiller
Ve merkezi yok hiç bir çemberin

Bir noktadan öğrenmedik mi
Sonsuzluğun kimseye faydası yok

Yanmış bir saatin tik takları mıydı matematik

Kurtlu ya da kurtsuz
Bir dağ bir elma
Ne bir fazla ne bir eksik

Bak ısınmak içindi hırka
Kopardın dalından
Sürdün tüylerini tüyelerine
Şimdi ne kadar parlak

Elma şaire muhtaç mı yanak olmak için

Hayal kurup kurup anlamak
Hep indiğinden bir sonraki durak

Ahmet Baris Ay

Odanın Kölesi

Bekle
Gelmemesi daha güzel
Anlarsın belki

Bir saatin ömrü
Bir saati bekleye bekleye geçer
İçinde bir dişli
Bir başka dişliyi
Dişleye dişleye

Bir kedi kuyruğunu eğer
Bir harf doğar
Bir dilin anlatma çabasına
Günah çeker hece hece geceler
İfadesi alınır arzunun
Elin elmaya gölgesi düşer

Gün gelir
Bir sözcük terk edip gider
Değişmez o şey
Terk ettiği

Gördüğümle gördüğün bir olabilir mi
Bekle

Ahmet Baris Ay

Okyanus

Demez mi sevgili
Sen aslında kendi mutluluğuna aşıksın
Yaz bir deftere bütün sözlerini
Bir daha oku
Anlayacaksın
Ben senin okyanusunda yokum
Ya için için arar
Kendindeki ben'i bulur
Ya içime dalar suyumda kaybolursun

Ahmet Baris Ay

Ol Bebek

Dua ediyorum
Dönsün dönsün dönsün dünya
Çocuğum aşık olsun ışıklar altında
Şiir söylesin sessiz dudakları
Dilinin ucunda bir eksik kelam
Elinde ucu kırık bir kurşun kalem

Aşk bu
Şekilden şekle girer ya döküldüğü yerde
Bu ab-ı hayat
Bir değişmiş bir değişmemiş
Ben yine geceleri uykusuz kalmışım
Ha yalvarışlarım ha ninnilerim
Dilimde başka başka sözler
Hep aynı çaresizliğim

Artık sahne arkasında
Bir oyuna oyuncu yetiştiriyorum
Uğruna güneşle yıldızları kardiğim
Ayı doğurup doğurup batırdığım
Elimi çişine
Gözümü gözlerine
Yüreğini yüreğime buladığım
Oyuna gel oyuna oyuna gel oyuna

Ey yepyeni yenidoğan
Hemen ağlayan ardından gülen
Yüzündeki anahtarı bulamadığım
Deliğinden yarınlara bakakaldığım ey
Açılsın gözlerinde sis
Yeni bakan ol yeni gören
Yeni düşünen yeni anlayan
Yeni seven ol
Yeni tadan yeni koklayan yeni dokunan
Yepyeni bir hayatı
Yeni yaşayan ol

Ol bebek

Ahmet Baris Ay

Olmamış

Hangi teknik ile boyamışsın beni kanvasına
Öyle ince ki fırçanın telleri
Göremiyorum
Madem ki tanrı olan sensin
Korkuyu da sevgiyi de yaratan
Zamanı geldiğinde istifa etmesini bilmelisin
Belki yaratabiliyorsun ama
Olduramıyorsun
Bakıyorum böceğe, çiçeğe, gökyüzüne
Olmuş
Bakıyorum sokaklara, fabrikalara, günlere
Olmamış
Vahiy et lütfen
Utancın mı büyük gururun mu
Bakınca bizlere
Gizlendiğin yerden

Ahmet Baris Ay

Olmayan

Gözlerin nesillerden geçmiş de gelmiş
gözlerime
Geçmişime bakarım gözlerinin kahve telvesinde
Tek kelimesini bilmediğim bir dildir gözlerin
Hiçbir şey anlamam ne anlatır kirpiklerin
Bir kırparsın
Ağır bir taş kırırdar
Gözlerin harelenir yüzünde
Gülüşün
Tutunduğun o eğri şey
Düşmesin diyedir yüzün
Sana merhaba desem
Bir topallama olur ancak
Merhabayla başlayacak sözlerin
Mağara içleri kadar yankılıdır ve serindir sesin

Bir kapım bile yok ki benim
Nasıl çağırayım
Ben kendini ev zanneden bir duvarım
Konuşurum duvar yazıları gibi
Üzerine afişler yapıştırırlar fırçalarıyla
İllegal aşkların militanları
Sana sarılasım gelir
Arka bahçelerin ikliminde
Bir kara kedi olup kaçarsın sığırayıp taşlarımdan
Bana sözcükleri vermişler senin yerine
Bir çocuğun taşlarla oynaması gibi
Sıkılmadan oynarım
Dört duvarım arasında

Şair sen olsaydın
Aklına hiç gelmeyecek bir imge olurdum
Kendimi kilitlerdim dışarıdan
Ama kalabalıklarına karışabilirdim
Sesimi duyabilirdin bir uğultuyu tamamlarken
Yüzümü bile görürdün belki
Bir konser çıkışında
Yüzlercesi arasında
Saklanırdım bir baykuş geceye nasıl saklanırsa
Olmayışının senaryosunu kadere bırakmazdım
Kendim ellerimle yazardım

Ahmet Baris Ay

Olmazdı

Bir sıfır öne geçmiştik
Bilbao deplasmanında
Gökhan vurmuştu otuz metreden
Gol olmuştu
Komşu evlerden gol sesleri gelirken
Nasıl da sevinmişim

İlk gördüğümde
Yüzüme gülmüştü
Yeni bir şehri gezerken
Pervazlarında çiçekler olan pencerelere bakarken
Yine öyle gülümserdi mutlaka
Yaşamayı seviyordu belli
Sadece bir gündüm ömründe
Yeni bir insan bir günlük
Tutuyorsa
Belki yazılmışım günlüğünde bir sayfaya
Bir paragrafta bir satıra

Konuşmuştuk o gün
Her sözcüğü
Dalında olmuş
Yanakları pembeleşmiş bir yemişti
Göğsüme silerek parlattım
Öyle tattım
O neler söylemişti
Ben neler duymuştum
Gizli bir kapı aniden aralanmış
Şızan ışık
Üstüme dökülmüştü
Çilek yiyen bir bebeğe nasıl bulaşırsa
Kırmızıya tadını veren çilek

Bir koku
Bir sabah rüzgârına binerek
Burnumun ucuna kadar gelmişti
Kokladım
Kokladım
Kayboldu

Aklımda bir gül hayaliyle kaldım
Rüyaydı desem
Parmaklarım kanıyordu yine aynı kırmızıya

Bilbao'ya da dört bir yenildik zaten
Her şey
Olmayacağına vardı...

Ahmet Baris Ay

Oluş

Anlayamıyorum
Yellerin esmesini boşluklarda
Bir varmış bir yokmuş
Biri varmış artık yok
Yok

Yıllara bölünmüş ömürler
Yıllarla beraber göçüp gitmişler
O kadar derin kazılmış ki feza
Diplerine kova sallasam
Bir burç anlatsa onu bana
Yıldızlar haber verse
Olmaz mı
Olamaz mı
Olmadı mı hiç olmaması gereken

Silinmemeli hiçbir gülüş rüzgarla
Bu bitmek bilmez dönüşler
Bulandırmamalı yaşamın hafızasını
Şakaya hiç gelmeyen yaşamak
Acıya da gelmemeli

Hissetmek var ya
Ölümün felçli eli
Kanın donduğu damarlarda doğmuş
Bir mutluluktan sezaryenle alınmış olan
Birden sıfır çıkarılırken
Birden ağlamış olan
Göz yaşların çığlıklarına sıza sıza akarken
Bir beden bir bedeni sevmesi gibi boşalan
Parmak uçlarına gömülmüş en değerli gömün
En kanlı yüreğin
En ciğerli nefesin
Asla sönmemeli...

Bu karanlık neden o zaman
Neden bu göklerin ermiş çaresizliği
Toprağın çatlak dudağına bir damla olsun yağamayan bulutlar
Hangi meysimin gecikmeli cemresi
Hüzün ışığın paletinden seçilen bir renk mi
Nedir bu gülmeye doyamayanların gurme sevinçleri

Anlatamıyorum
Dilim kabuğu kırılmış bir salyangoz gibi susa susa kuruyacak
Sessizliğim ay ışığının susuşuna karışacak
Göz bebeğim mürekkep gibi maviliğe damlayacak
Varlığım varlığında kıvıl kıvıl dağılacak
Ona ölüm günü armağanım olacak...

19 Nisan 2019

Selanik yolculuğunda

Ahmet Baris Ay

Omuzdaki El

susma
bir cinayeti gören duvarlar gibi

parmaklarının ninnisiyle
beşik gibi sallanıp
kabuslara acıkmış
uykulara dalma

gördüğün görüldü
duyduğun duyuldu
anlaşıyor anladığın gözlerinden

bizi aptal yerine koyup
üç maymunu oynama

bir kez kaçırsan treni
sonsuz dek kaçırılacak tren her istasyonda

bir pişman olursan eğer

karanlıklarda yitirdiğin yüzünü
bulursun utancından avuclarında

demedi deme

24.06.2009

Ahmet Baris Ay

Origami

Deniz mavi bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek dalga olmuş

Gece siyah bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek yıldız olmuş

Gök pembe bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek bulut olmuş

Aşk kızıl bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek yürek olmuş

Sevinç sarı bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek gülüş olmuş

Umut beyaz bir kağıt olmuş
Katlanmış katlanmış katlanmış milyon kere
Bir tek dilek olmuş

Ahmet Baris Ay

Orman Çağırma Seansı

Aşk kalbe yük
Bir kum tanesi konsa gönülden içeri
Yuvarlanır içimde kapkara inciler

Sessizliğin bu köşesinde şimdi
Acı kendine yuva kuruyor
Yanmış çam yapraklarından

Bir kozalak
Külden kumsalında
Uğulduyor uğulduyor uğulduyor

Gözümüzü açık mı gördü
Güneşle geldi körlük
Kulağımızı dik mi buldu
Acıyla geldi çığlık
Ucu parmaklarımızın hep yara
Dokunmak büyüsün diye parmak uçlarımızda
Ve bir koku korkularla kurumlanıp
Kurulup oturmuş bağrıma
Ağırlığınca taş olup
Bas bas bağırdı

Bu ses o ses
Yağmurun sesine aşık
Yağmur ki buluttan bir rüya
Tutmuyor ki uyku dalınsın rüyalara
Saçları tutuşmuş maşukun
O saçlar ki
Bir elin bir eli en sıcak tutuşuymuş

Duyuyorum
Duymanın ötesindesin
Aklım bir buğday taneciği
Bu kavmin açlığına
Bu kapkara kaplumbağa yaklaşan
Başı kesilmiş de gelmiş
Çoktan susmuş söyleyecek sözü kalmayan

Ahmet Baris Ay

Ormanların Sevdığı Adam

Kurumuş çam yapraklarına bakınca birden aklıma geldin

Toprağın bıyıklarıymış dudaklarını örten

Ceketsiz bıraktığın o omuzlarda
Şimdi bütün poyrazlar diken diken

Ormanın en yalnız yerine düşmüş akşam güneşi
Koyu sarı bir kadife dokumuş düştüğü yerde
Sonra birden durmuş zaman
Bir türkü esmiş bıraktığın nefesinden
Çok uzaklardan tütün kokusu gelmiş
Buralara yabancı
Sonra kanatlanmış bir kızıl gerdan

Ağaçların isimleri silinmiş kabuklarından
Çınar, ladin, meşe...
Dizeler olmuşlar şiirlere
Sincapla geyik göz göze gelmiş bir an
Sonra başlarını çevirmişler
Sonra yerdeki kuru dallara dalıp susmuşlar
Patıkaya bırakıp kızıl kuyruğunu
Kuytulara karışmış bir tilki

Dudaktan yoksun kalmış bir kaval
Susmuş
İçinden üflemiş ezgilerini
Büyük sessizlik küçük sessizliği yutmuş

Şimdi sol avucunda
Bir deniz kabuğu
Bir güvercin tüyü
Ve bir kozalak
Birleşmişler
Yap boz oyununun eksik kalmış son parçaları gibi
Kadıköy belirmiş göz kapaklarının altında
Eski halinden bir şey görebildiğin gözlerinle
Koklayabildiğin
Duyabildiğin o güzel yüreğinle

Ah o eski Kadıköy
Hala yosun kokar İodoslarda kayalıkları
Hala balık pazarında bir istavrit çırpınır
Martı kanatları altında dalgalanır Kalamış
Beyaz dişlerinde neşelenen
Bir iki fıkra anlatımı uzaklıkta

Hala uzaktaki ormanların serinliğini taşır gölgelerinde
Arka bahçelerde parklarda
O sevdalandığın ağaçlar
Tüm ağaçların aşkıdır toprak
Oya gibi işler hayatı

Kara toprakta solucanlar

Ahmet Baris Ay

Orta Yaş

Çocukluğum, gençliğim derken
Bir baktım ki yolun ortalarına varmışım
Rüya rüya uyandırır beni
Bir hastalık gibi ilerlemiş yaşıım

10.11.2008

Ahmet Baris Ay

Otel

Artık mutlu olsam bir ömre yeter mi
Bin odalı bir otelde
Bir odanın ışığı yanmış, ne çıkar
Geride hep loş sofalar
Karanlık koridorlar

Ahmet Baris Ay

Otobüs

Cam ardında akardı dünya
Tepe ardına tepe
Bir dere kovalardı bizi bir süre
Sonra sıkılır da bir ovaya kaçardı

sıcacık koltuğumda
karşıdan gelen arabaları sayarak uyumaya çalışırdım
bilmezdim hiç
ne kadar serindi dışarda hava
ağaç dallarında bir cadı sallanırdı
siyah kukuletalı

vardığım yerler
hiçbir zaman
yolların bana vaad ettikleri olmadı

Ahmet Baris Ay

Otuzyedi

Pembe bir kağıdın aleviydi
Külden dudağa yanıyordu
Bütün yuvarlaklarıyla bakınıyordu
Ayuçlarım aynasıydı

Gözbebeklerinin karanlığına saklanmıştı
Ormanlarına çağırıyordu

Gecenin girdabı dönüyordu vajinasında

Ellerinden geri döndüm
Bir adımım kalmıştı en geniş halkasına

Parmak uçlarımızdan ayrıldık
Soğuyan bir metal gibi söndü ışığı
Çıplaklığını katladı çatallarından
Giysilerine yerleştirdi

Gitti

28.04.2010

Ahmet Baris Ay

Oyun

Ödül törenlerinin leydileri centilmenleri
Acılarımızın patenti bize aittir
Telif hakkı saklıdır
Kaderi böyle yazılmış olan biz
Çeken biz
Derman olmayacaksınız
Farkındalığınız bir fark yaratmayacaksa
Ne öykümüzü yazınız
Ne de filmimizi çekiniz
Aynı oyunu oynamayacaksak
Ne bizi oynayınız
Ne de bizimle oynayınız
Bizim gardrobumuzda
Terli gömleğimizin yanında asılı duran
Smokinimiz de abiyemiz de yok

Ahmet Baris Ay

Oyun - 2

Oyundan nasıl görünür hayat

Karanlıkta parıldayan gözleriyle
Yıldızlara mı benzer költüklerinde seyirciler
Uzaklıksa uzaklık gizemse gizem

Okyanusun ortasında ilerleyen bir geminin güvertesinde
Avucunun içinden kayıp da suya düşen bir taş gibi midir
Bisikletinden düşen yarışçı
Önde gidenin gözlerinden

Ey bu oyunu kurallarıyla oynayan
Kazanmak çok mu lazım
Ey bu hayatı kurasız yaşayan
Bu gol de mi ofsayt

Kara tahtada yazılanları bir süngerle siler gibi
Toz içinde mi gösterir nefes almanın dayanılmaz hızı
Ey altın madalya hayalinin ağırlığıyla boynu bükülmüş atlet
Bu ne acayip sürat
Hırs hırs hırs hırs hırs hırs çalışan
Ağustos böceği kılıklı karınca
Bu ne acayip surat

Oyundan nasıl görünür hayat
Neresinden bakarsan bir garip olimpiyat
Düşünür düşünür tekrar sorarım

Ahmet Baris Ay

Oyuncakçı Dükkanı

Hepimiz gökyüzünün oyuncaklarıyız

Ahmet Baris Ay

Öfff ke

Umurötesi farkındalıklarım var 4K ekranlarda
Ne yapsak atletik felçliler
Klavyede olmayan bir harf arıyorum
Ya da bambaşka bir dil
Ne etsem
Bu öfkem parmak uçlarımla mayınlar patlatacak
Öfff
Paylaşmak mı payıma düşen
Canım sıkılıyor
Ne kadar kolay çekilen bir çile
Uzakta bir yerde
Ulu hard disk biraz daha ısınıyor
Daha da kararıyor karbon ayak izim
Bir acıyı daha yukarı kaydırıyorum
Bütün ayıpları denize taşıyarak
Fareli bir dere akıyor elimde

Ahmet Baris Ay

Ölüm Kalım Meselesi

Cennete gitsem
Kızarmış yağ kokusu gelecek burnuma
Eğildikçe ömrün çiçeğine dudağına
Ve hızar sesleri duyacağım arka sokaklardan
Kumrular olmayacak sabahları damlarda
Kirli sakallı yaşlıca bir adam tütün içecek karanlıkta
Fark edecek yalnızlığımı
Gel gel diyecek sinsî sinsî
Korkup kaçacağım ardıma bakmadan

Cehenneme gitsem
Acı eşliğime takılıp düşecek tanrı
Artırsa olmaz
Acırsa
Boşuna mı kullarının onca sevabı
İnanmak ya da inanmamak
Yazı tura hesabı
Ya merhameti ya gazabı

Dünyada kalsam
Bu güzel havaları bağlayacak umudu olan var mı
Geze göre kalmadı ki hiç elde avuçta
Duvar ardındayım her şenliğin
Duymak nasip görmek değil
Boyum hep bir tuğla kısa

Ahmet Baris Ay

Öncesi

bir kıpırdaşma başladı yine

bilirim

bir yaradan akan kan gibi akıyordur su
karlardan kopup doruklarda

kırlarda koşan esmer bir çocuğun
çoşkuyla akan kanının sıcaklığı geçmiş havaya

uzaklardaki insansız doğadaki erken uyanışın
sesine ses veriyor şehrin parkları, bahçeleri

çarpıntısı tutmuş hayatın
loş kulislerde ışığa çıkmayı beklemekten

yüzlerde bir gülüş doğdu doğacak

sihirli bir şarkıyı dinlemek için
nefesler tutulmuş bekleniyor

umut var her yerde

aşk var

en kuytular bile nasibini almış
sabahın pastel aydınlığından

ayna karşısında yalnız kalmış bir gelin gibi
güzellik
kendisine bakakalmış bir an

07.03.2009

Ahmet Baris Ay

Öncesi - 2

Düştüğü aşkın şeklini almıştı güzelliğin
Ellerini kalem gibi ellerine almış
Dudaklarını boyuyordu
Şımarıyordu kırmızı

Aynada gördüğün yabancıydı sana
Gülümsedin gülümsedi
Hissettiğin
Olduğunun meraklı küçük kardeşi
Baktı gözlerine gözlerine
Kendinden bir şey aradı
Sen o kadar azdın ki sende

Aynaya üç kez daha baktıktan sonra
Artık soyunmuşun
Olaylar kişiler falan hep detay
Yalnızsın bu dünyada
Aynı deli şarkı söylüyor kafanda
Zaman
Damdan akan yağmur gibi
Hayat
Yağmur suyunun çamur olması gibi

Dudakların hala kırmızıydı
Işıkları söndürdüğünde
Korkuyordun
Korkuyu bir dost gibi kucaklayarak
Kınından çekilmiş bir kılıç gibi
Hazırdı çıplaklığın
Savaşmaya

Ahmet Baris Ay

Örtü

ilk balığın yüzgecine ip bağlanmış
yüze yüze balıklar denizi örmüşler

ilk kuşun kanadına ip bağlanmış
uçu uçu kuşlar gökyüzünü dokumuşlar

ilk solucanın kuyruğuna ip bağlanmış
bata çuka solucanlar toprağı işlemişler

19.03.2009

Ahmet Baris Ay

Öteki Kurt ile Öteki Kuzu

Sürüsünden kaçmış kuzuyu
Sürüsünden kaçmış kurt anlayabilirdi
Yalnızlık o kadar sefil bir boşluktu ki
Bulmak o kadar yeşil bir cennetti ki
Kuzu dayanamazdı kurdu kaybetmeye
Kurt dayanamazdı kuzuyu kaybetmeye
Ama cennet sadece bir vahaydı
Yüzbin yerinden seraplarını gösteren bu çölde
Kuzu boynunu sürdü kurdun dişlerine
Kurt açlıktan ölene kadar yaladı
Kuzunun gözyaşlarındaki tuzu

Yalnız kalınca kuzu
Düşündü
Sonsuz bir ormanda da yaşasam
Bir tek ağacın gövdesine sırtımı yaslayarak dinleyebilirim
Ormanın başı da sonu da olmayan türküsünü
Tıpkı bir uçurumdan uçmak için koşar gibi
Çıktı saklandığı kuytusundan
Koştı kurt sürüsüne doğru

Ahmet Baris Ay

Övs

Kolaydır

Anlayamadığımızı övmek

Ve yine anlayamadığımızdan ona sövmek

Ahmet Baris Ay

Öykü ve Şiir

İki kardeştir öykü ve şiir
Aynı şeyi yazarlar
Biri paragraflarla
Cümlelerin sonuna nokta koyarak
Diğeri sözcüklerle
Dizelerin ucunu açık bırakarak
Öykü bir yürüyüşse
Şiir yürümek eylemidir
İkisi de yanındaki tepeye çıkıp
Köyü seyretmeyi sever yalnız başına
Ama şiirin yalnızlığı
Her zaman daha yalnızdır
Öykü varmaya doğrudur
Şiir kaybolmaya
Öykü anlatır
Şiir daha konuşmayı bile tam sökmemiştir
Hep başka türlü anlar
Anlayarak tüketmekten korkar
Devamlı sorar hayallerimizi geçiştirerek
Bu ne bu ne bu ne
Öykünün akli ermiştir
Şiir ise ermiştir daha bebek yaşında

Ahmet Baris Ay

Özgür Ağaç

Güzel ağaç
Seni kıskanıyorum biliyor musun
Bak ağacım demedim dikkat et
Bunu söylemek biraz boynumu bükse de
Özgürsün dilediğini sevmeye
Zaten benim takvimim başka seninki başka
Ama yine de ne çok vakit geçirdik baş başa
Saçlarımız takılmış denizin fermuarına

Ahmet Baris Ay

Özgürlüğe Giden Yol

Yolda işe giderken
İşe gitmeyen bütün yollar
Özgürlüğe doğru gidiyorlar

Bütün gizemli sırlarına
Bütün renklerine hayatın
Diğer yollar varır

Bu yolsa
Bildiğin günlere
Rüyadan gerçeğe

12.01.2009

Ahmet Baris Ay

Özlem

Tek bir dost yeter
Kalabalıkların doldurabildikleri
Meydanlar ve sokaklardır

Ahmet Baris Ay

Özlem Fabrikaları

Hiç organize olamayan bir sanayi sitesinde
Özlem fabrikaları arasında
Sora sora adres arıyorum
Diyor ki
Hasır taburede oturanlar
Ve tükenmez kalemle bitmez mektuplar yazar gibi
Çay yudumlayanlar korosu

Bak ileride çeşmesi var gözlerinin
Hangi duvarı yosun tutmuşsa
Oraya dön ve hiç sapmadan ilerle
İstanbul Özlem'i göreceksin
Çınarlı erguvanlıdır sokağı
Yosun kokar rüzgârı
Ve bir kedi yürür kaldırımında daima
Günde beş vakit minarelere seslenir sema
Oradan sağ kanadına sap martının
Damlarda bıraktığı gölgesinin

Karşına Babam Özlem çıkacak
Gömleğine sigara kokusu sinmiş
Söviyordur Beşiktaş aleyhine penaltı veren hakeme
Çok geçmez ama
Tavada istavrit ve kadehte rakı ile tekrar gelir keyfi
Bir kadeh tokuşturduktan ve bir yudum içtikten sonra devam et

Bir yokuş vardır hemen yanı başında
Çık çık çık
Ö Özlem'in binası var
Özlem üretir hala unutulmadan
Bahçesinde kestane ağaçları dalgalanır
Çarpıntın başlar birden
Kalbindeki yükten anlarsın vardığını
Gözlerinin buğulanmasından
Dikkat et orada bir kuyu vardır
Eskimiş kabuğunun altında
Karanlık ve durudur suyu
Ne kadar kaşınırsa kaşınısın
Tırnaklarıyla kaşıma
Oradayken
Kırpmak için bile
Sakın gözlerini kapatma

Havada uçan bir tülbent göreceksin
Takip et ve düşmeden yakala
Anneannem Özlem tam orada
Firketeleri saçlarından düşmüş
Çamaşır asıyordur hatıraların sökülmiş iplerine
Orada hangi taşa sarılırsan sarıl
Taş soğutmaz göğsünü
Göğsün ısıtır taşı
Ve bir ağaç gövdesine taşır

Sarıl sarıl sarıl
Doymayacaksın sarılmaya
Açınca tekrar kollarını
Beyazları takip et bulutlara doğru

Her bulut yeni bir yatırımdır
Şantiyelerle dolu hep oralar
İnşaat halindedir yeni özlemler
Bulutların en beyazını hemen seçersin biraz daha yükselirsen

Hatırlarsın görünce
Çok bastırarak yazdığın için
Hep ucunu kırdığın o kurşun kalemi
Baş tarafında çürük dişlerinin izleri
Filesinden yeni çıkartılmış plastik bir top
Çınlar durur hala
Sol ayağınla vurduğun tekmelerden
Silinmiş kara tahtaların tebeşir tozu
Nefesini tıkar
Bir sözcük de sen yazmak istersen
Çığlık çığlığa öter harfler
Tırnaklarının kirlenmesinden
Dizlerinin kabuklanmasından bilirsin
Oradasındır artık
Gökyüzündeki uçurtmandır bayrağı
Elinden kaçırdığın
Çocukluğum Özlem

Ahmet Baris Ay

Özlenir

Denizin dalgalarından kalan damlalar mı
Bu pencere camının üzerinde akan

Hangi gecenin rüyası
Dilimin ucunda susan
Hangi efkarın hatırası
Baş dönmesiyle taş plaklarda çalan
Hangi şaşkınlığın donuk gözleri
Bulanık bulanık körlemesine bakan

Geçmiş
Olmuş
Geçmiş olmuş
Bütün dünleri ömrümüzün
Eldeki dürbün gibi ağırlaşmış yürekte
Geçip giden günlere uzun uzun baktıkça bugün

Ahmet Baris Ay

Paha

Hiç parası olmamak

Çok pahalı bir şey

Ahmet Baris Ay

Pamuk İpliği

Tarlasından koparılmış pamuk
Eğirilip iplik olmuş
Dolamış boynuna
Ellerine ayaklarına
Bir makara gibi dönen Dünya
Düğümlere nefret demişler
zlmelere aşk

Ahmet Baris Ay

Pansuman

Güneşe batırarak pamuklarını
Dünyanın yanaklarını pudralamış bulutlar
Uçarken bir beyaz kelebek
Kanatlarıyla karmış bu sarının çeşnisini
Tarifi
Büyük şefin bir sırrı
Bence kehribar var içinde
Sincapların ağaçların mutluluğundan avuç dolusu
Şonbahar hüznünden bir tutam
Özneleri ve nesnelere ayıklanmış bir aşk
Toprağın havanında dövülmüş
Nefesle yoğurulmuş
Biz yaşayalım diye pişirilmiş gün
Ömrümüzün yaralarına pansuman olsun diye

Ahmet Baris Ay

Paralel

umudun saatidir sabah
günün goncası
gözlerinden çapakları silerken
rüya gibi unutulur karanlıklar

yine davetlisin hayata
yine yollar ağ örmüş ayaklarına
bilirsin ki duran kişi yemdir
yürüyense örümcek bu hayata

uzaklarda kırlardan
otların çiçeklenmesini
kulağına vızıldar arılar
yaşa isterler
sen de anlat isterler
duyduğunu ilk gördüğüne
bir dedikoduyu peteklersin böylece
bir aşk türkülenir dilden dile
ufukta doğan güneşler gibi boncuklar dizersin sen de

zaten ufuk
başka hayatların üzerine çizilmiş bir çizgidir
sen ayakta kaldıkça
alnının çizgilerine paralel

Ahmet Baris Ay

Park Hali

Onca yol
Onca zaman aşırp
Şimdi` ye park etmiş bedenim
Yaşanan onca zamanın
Çizikleri var üzerinde
Kalbim
Bilmem kaç yüzbininci atışında
Dört mevsim çarpı yaşım kadar
Mevsimli mevsimsiz akmış
Göz yaşım
Onbinlerce günün
Oh çekmeleri
Of çekmeleri geçmiş
Ciğerlerimden
Yürüdüğüm kilometrelerin taksimetresi
Ayağımdaki nasırlar
Oburluklarım
Belimdeki yağlar
Okuduklarımdan kalmış
Miyopluğu gözlerimin
Unutmalarım doğum günlerini
Kafamı biyerlere çarpmalarımdan
İşte park yerinde duruyor bedenim
Bir gövde
Bir baş
İkişer kol, bacak, ayak ve el
Bindokuzyüzyetmişbeş model

03.01.2009

Ahmet Baris Ay

Parmakların Çözülmesi

Sesine ses verdim ozan
Sen ki
Bahar rüzgarında sallanan kır çiçekleri gibi tozmuşsun
Alnına yatırarak toprağın saçını
Taşsız bir dere gibi akmış susuşun

Çıplak sırtlara yağarken yağmur
Kuyuların uyuyan suyunu titretirken halka halka

ONLAR BULUTU BOĞAZLAMIŞLAR

Kesmişler sözcüklerin avcuna nefes taşıyan damarı
Çözülmüş bin elin birbirine dolanmış parmakları

Dudağından dökülmüş öpüş
Bakışından düşmüş gözbebekleri
Emeğinden buharlaşıp uçmuş
Sıcağında ömrümüz tuzlanan alın teri

Doğrulduğu yere çökmüş kalmış insan
Bükülmüş güreşen ellerini taşıyan bilekleri

Ahmet Baris Ay

Pastoral

İki gölün göl olma yarışı bu
Birinin derinliği koyu
Diğerinin balıklarının dikenli sırtı
Birinin sazlıkları ıslık çalar
Diğerinin diplerine pusu atmış misinalar

Küçük ayakları ıslatmada aynılar ama
Pabuçlar iskelede bırakılmış
Ve uzakta bir kurbağanın kulak verdiği bir mırıltı iken
İki küçük ağızdan
Bir üzüm damlasının buharlaşması gibi tüten çocuk cümleler

Taş sektirmede de aynılar
Kayık yüzdürmede
Göçmen kuşlara ova ova serilmeye
Maviliği ayna ayna yansıtmada
Bakanın göğsüne göğsüne bahar bahar esmede
Hep aynılar

Yüzündeki asimetri bu yüzden
Bir çok benzeyiş içine gizlenmiş küçük farklar
Bir tutam bildiğim sen
Bir tutam bilmediğim
Bir büyü tarifi gibisin
Başından tutam tutam saçların
İçine düşem düşem gözlerin
Yüzünü öpem öpem dudakların

Ne zaman ağlasan
Bir gölden bir göle bir balık sıçrar
Derisi pul pul sevinç sarısı
Aynasında sararmış günleri yansıtır
Başka başka sarılar var her pulda
Başka köklerden çiçek açmış
Ya da aynı kökten başka çiçek açmış sarılar
Pul pul bir sarılık sergisi olmuş mutluluğun

Sürüden yalnızlığa kaçış
Yalnızlıktan sürüye katılış gibi
İki ucu vuslat bir devr-i alem olmuş günlerin
Bense çemberin hiç tanımadığı o nokta gibiyim
Tam ortadayım aşkın

Ahmet Baris Ay

Pat

Hayatın anlamı sevgidir dedi
Ve şah çekti

Sevgi nedir diye sordu karşısındaki
Pat oldu oyun

Ahmet Baris Ay

Pay

Haklılık pay pay dağıtılmış
Bütün fikirlere
Kimine bir, kimine beş, kimine on
Yeter ki yürekten olsun
Hiçbir fikrin eli boş kalmamış
Avuçlarını yalamışlar
Etliye sütlüye dokunmadan
Rahatça yaşayanlar

17.02.2006

Ahmet Baris Ay

Paylaşılmayan

Göğüsleriyle ve gözleriyle çağırıyor
Dudakları ve diliyle
Hemen yan koltuğundakini
Bu yüzden çektiğin bu işkence

Sevmek
Ergenliğinin ilk kurbanı
Sevdim dediğini
Dokumak istedin dünya teniyle
İlk delindiği yerden yırtıldı
Üzerinde uyumayı düşlediğin çarşaf
Uyanıp düşünüp
Saatleri sonsuza kurdun her gece
O mutlu sabaha uyanmak arzusuyla

Aşk
Seni kuru bir bez gibi
Burdu burdu burdu
Bir damla yaşın düşmedi toprağa
Bir kuraklıktı aşk hayatın
Çöl değil
Ölü bir orman
Kuşlarıyla birlikte yanmış

Merhem diye diye ağladı hep yaraların
Ne yöne baksan
Harfler renkler virgüller
Söze başlamadan önce alınan uzun nefesler
Son sözü söyledikten hemen sonraki ifadeler
Arada geçen müzikli zaman
Migren ağrıları gibi ışıklı matematiksiz geometriler

Çınlattılar kulaklarını
Öğüttüler sabrını
Dişlerini
İştahını
Yere attıkları izmaritleri gibi
Eze eze

Gözlerinin altına
Sonbahar yaprakları süpürdüler
Torba torba birikti
Yüzünde kara izler bırakarak dinlediğin öğütler
Bitmedi hiç söyleyeceklerin
Sen hiç görmedin ki
İki kulaklı bir adam
Olur mu hiç böyle dünya
Cumaya gidilmiş esnafın önünde
Hasır taburelerin
İçi boş çay bardaklarının tarif ettiği bir adresti
İntihar çıkmazına doğru
Hiç sapmadan dümdüz devam ettiğin geceler

Susuyordun
Susturulman gerekiyordu hâlâ
Vâcipti belli ki katlin
Her türlü sosyalliğin kitapsız dininde
Kedileri kışkandın
Tüyleri renk renk kedileri
Kediler ki hep sevildiler
Masa altlarına gizlenmelerin hep bundandı belki
Günahların
Terli koltuk altların
Aç karnın gibi
Nereye sokulsan da
Yok olsan

Camdaki yansımalarından seyredince daha güzeldi günler
Lüks araba camlarından yüzüne baktın
Uzun uzun
Yüzün
İnsan yüzü
Daha çok gözün var değil
Daha çok ağzın
Yüzün
Bildiğin insan yüzü
Güzellik kaderdir
Burnunun alınının kaşlarının münzevi coğrafyası
Annenin ve babanın attığı bir çift zar
Ömrün
Kaybedilmeye doyulmayan bir kumar

İçinde saklı değerli bir maden gibi öfken
Hiç çıkarılmayan
Sen pasif agresif
Sen ermeden önceki son durakta inmiş
Boş avucunu sıkıyorsun
Parmak izin bulaşıyor parklara atılmış silahlara
Paslı demir parmaklıklar
Sokak sokak seni arıyor
Bir varoş semtinde
Sivasız bir binada kıştırılıyorsun
Başını ittirerek alıyor polis arabasına
Tekbir getiriyor mahalleli
Bir koğuş celladı tarafından şişlenmek
Kabuslarının senaryosunda yazılmış
Uykuların da kaderinin kapsamında
Kanunların savcılarını var kalın kaşlı ince dudaklı
Hükmün verilmiş
Ertesi Pazar güneş doğmadan
Uyan kabus görüyorsun uyan

Uyanınca da devam ediyor rüyan
Kahvaltıda yağlı poğaçaya ve çaya

Öğlen yemeğinde tavuk döner ve ayran yiyerek besleniyor bedenini
Otobüse yetişmek için koşsan
Nefes nefese kalırsın
Yağ birikmiş oranda buranda
Kim sevişmek ister ki seninle

Sen bir ofis çalışanı olamazsın
Plazada çalışamazsın
Demediler ki
Sana
Bizden olamazsın dediler
İnsanın mutlak tarifini yapan biz'ler
Ne ağlaman ne gülmen
Hiçbir yüz ifaden
İnsan menüsünde yok
İnsan kaynaklarından bulunamazsın
Takım ruhuna aykırıydın bir kere
Elektronik posta atsan
Çöp kutusuna düşer
Cevap alamazsın
Yüklemeler gecikir senin yüzünden
Çok geçmez kovulursun
Senin için hayırlısı olsun

Sevmeyen sevmemeye bahane bulurmuş
Her akıllarına getirdiklerinde buldular
Geçmiş zaman genişledi bu yüzden
Yaptığın tek hata
Belki doğduğunu
Açtığındı gözlerini
İlk aldığı nefesti
Di'lerden gelerek şimdiki zamana ve geleceğe
Yine seni bütünledi
Ezelden beri var olan
Değişe değişe aynı kalan
Aynıyı aynadan aynalara yansıtıp
Seni ömrüne serpiştirdi
Gün gün
Nedensellik ilkesi dediler buna
Hiç anlamadın
Nedendi neden neden

Herkes susmuşken
Sessizliği beyaz yazısız bir pankart gibi açmışken meydanlarda
Bastığın ahşap gıcırdadı
Miden gürüldadı sefil insanlar gibi
Belli ki bundan
Ya da buna benzer püften bir sebepten
Ayıpladılar
Gözleriyle soydular seni
Tazyikli hortumlarla yıkadılar
O an konuşamadıklarıyla

Linç ettiler kibarca
Sizli bizli oldular
Senli benli olmadılar asla
Gözleri
Gözlerinin içine baktıkça
Kargalar gibi oydu gözlerini

Ama işte insan
Kurban da olmak ister
Yerde tekmelene tekmelene ölen
Kurban da bir kahraman
Artık daha fazla acımadığında
Var olduğunu hissedersin
Vermeden önce son nefesini

O tanrılar ki
Kurban diye
Hep ama hep
Seni

Ahmet Baris Ay

Perdesiz Pencere Aydınliğı

Deniz tuzuna uzak
Su ıslaklığına
Rüzgar ıslığına

Kırmızı ışığına uzak

Candan ötesi hep körlük

Tuz dilden doğmuş
Su tenden
Işık gözden

Ölüm candan doğmuş

Dilden, tenden, gözden

Candan

Doğmuş aşk

Sonra

Doğurmuş doğduğunu doğan

06.02.2010

Ahmet Baris Ay

Peygamber

o kadar çok övesimiz var ki
kullanmış bunu bir Peygamber
aracılığı ile Tanrı
araya da bir kaç insan kaynamışlar

zehirli elmayı ovalaya ovalaya parlatıyoruz
ısırmadan önce

Ahmet Baris Ay

Piyanist

Makine gibi çalışıyorlarmış
Yağlıymış insanlar
Kirlenmiş dokundukça
Piyanonun tuşlarında yıkamış ellerini

Demir kapılar gibi kapalıymış
Soğukmuş insanlar
Üşümüş baktıkça
Piyanonun tuşlarında ısıtmış ellerini

Dikenli tellerini örüyorlarmış
Hırçınmış insanlar
Yaralanmış yanaştıkça
Piyanonun tuşlarında sarmış ellerini

Gözleri varmış saçları dudakları
Güzelmiş insanlar
Korkmuş sevdikçe
Piyanonun tuşları tutmuş ellerini

Ahmet Baris Ay

Plastiksel

Denizin kabuğuna
toprağın akılına karşı
insanın plastiği
Bir harman oluşmuş
şehre yakın adanın kumsalında
Mavisi, sarısı, yeşili ile
eşit çeşit plastik kapaklar var
kumsala vumuş, guneşte kurumuş
içi boş PET şişelerle birlikte
İçi boş PET şişeler
şehir insanının çağrısını taşımışlar bu kumsala
bomboş çağrısını
Ne bir yardım dilenen
ne bir şikayet bildiren
ne de bir mutluluk
Öylece sessizler
öylece anlamsız
Yer yer pabuçlar var kumsalda
taşıdığı insanı üzerinden atmış
yüzmüş yüzmüş bu sahile kaçmış, özgür pabuçlar
şimdi tek dilekleri bir çakıl taşı olmak olan
yırtık, tek, kimsesiz pabuçlar
Ve tabi ki naylon poşetler var
Delik deşik olunca
yegane işlevini de yitirmiş
öp sözcüğünün heykel sergisi gibi
şekilden şekle naylon poşetler
kullanılıp da atılmışlığın
gösterişsizliği üzerlerinde

Artık
yeni bir cumhuriyet kuruluyor kumsalda
plastiksel

10.12.2008

Ahmet Baris Ay

Plaza

işte karşımda
kara delikler gibi
kapkara dikilmiş duruyor plaza

göğün karşısında
bulutun karşısında
caddenin karşısında
ağacın karşısında
herşeyin karşısında dikilmiş

kat çarpı
oda çarpı
masa çarpı
dosya çarpı
yapılacak bi sürü iş

sessiz duruşunda
gecikmiş yüklemelerin fırçaları saklı
suratsız müdürlerin suratları
tesbih boncukları gibi bir ipe dizilmiş

içerde camlar gibi karadır zaman
ve bir maaşla değiş tokuş edilir
içimizde kalan sözlerimiz
ömrümüzden saat saat ömür boşaltır
mesai denen sıkıntılı bekleyiş

28.04.2009

Ahmet Baris Ay

Pozitif Umutsuzluk

O kadar yok ki yokluk

Ölüm bile varlığa ait

Ahmet Baris Ay

Pus

Olsa olsa
Genliğim tutulurdu sana
Ayakları boşluğa sarkan bir bedenin
Korkuluklara tutunan elleri gibi

Oysa
Onlarca yaş geğmiş süzülen ilk yaşımdan
Seve unuta yorgun düşmüşüm
Fuaddan beri
Şimdi
En yeşil yerlerine baka baka erirken
Bir hayal kurabilirim sade
Puslu camlar ardında
Gölgeler görür gibi...

Ahmet Baris Ay

Rahat

Açtım avcumu
Doldu içine güneş
Bir derin nefes aldım
Doldu içime deniz
Ne yarın var aklımda
Ne dünden bir hikaye
Dalgaları dinliyorum
Bir bankta oturmuşum

20.02.2007

Fenerbahçe

Ahmet Baris Ay

Resmimiz

Doğru olmak bir uzaysa
Uçsuz bucaksız
Bembeyaz bir boşluk
Ulaşmak için doğruya
Doldurmaya çalışırız
Doldurabildiğimiz kadar boşluğu
Kusurlarımız ve eksiklerimizdir
Sınırlarımızı belirlerken
Resmimizi çizen
Siyah ince çizgilerle
Bembeyaz bir boşluğa

17.12.2005

Ahmet Baris Ay

Romeo ya da Juliet

Ayakkabının içindeki küçük bir taş
Yürümenin keyfine batar
Mutluluk
Tek hücreli can
O taş gibi elle tutulur
O taş kadar küçük
O taş çıkınca atılan
İlk adım kadar ömrü var
Sonra hemen diner
Seri imalatını yapamaz geçen saniyeler
Bir türlü uyutamadığın bilincini
Boşluk sarar yeniden

Yani Romeo
Hayırlısı oldu
En manzaralı koltuktan yaşadınız aşkı
Doksan sene sürseydi ömrünüz
Biz hiç bilmeyecektik
Siz belki de hatırlamayacaktınız

Ahmet Baris Ay

Rüya

Güzelliğini göstermemek için
Bütün kıskanç ışıklar sönmüşler
Ben kendimi yakmışım
Görebilmek için seni

02.05.2005

Ahmet Baris Ay

Rüya - 2

Teşekkür ederim

Bu güzel sözleriniz için

Uyanınca sizi hep hatırlayacağım

Ahmet Baris Ay

Rüzgar Duası

bekleyin Arşipel'in sabırsız rüzgarları
en deli esişlerinizi yelkenimize saklayın
koşalım karabataklar gibi mavi denizde
biz sizi kovalayalım, siz bizden kaçın

Ahmet Baris Ay

Saadet

İpi elimden kaçırmamanın hüznünü sildi
Özgürlüğe yükselen balonun saadeti
Bırakmayıp da kaçırmış olmanın pişmanlığını duyduğumda
İş işten geçmişti

07.05.2005

Ahmet Baris Ay

Sabah

Yolculuktayım
Erken kalktığımdandır
Yorgunum
Beyaz üzerine
Beyaz harflerle olduğu için
Ne düşündüğümü
Ben de bilmiyorum

16.02.2006

Ahmet Baris Ay

Sabaha Karşı

ah sevgili
ben sende şeffafı delen ışık
kuytuya yerleşmiş loşluk olsam

sen uyurken mışıl mışıl
seni saran gecenin karanlığı
odanın ılık sessizliği olsam

sevişmenin yaşlığında açsak gözlerimizi
sabahın karanlığında ansızın uyanır gibi

ah sevgili
ben senin kabuslardan uyandığın sabahın olsam

okuduğun duadaki umudun
okurken duyduğun fısıltın olsam

02.04.2009

Ahmet Baris Ay

Sahir

Aradaki fark asla bitmez

Ya sözün daha güçlüdür
Ya da duyduğun

Her iki ihtimal de anlatamamanın anlatımıdır

Ahmet Baris Ay

Saklambaç

Meydanları seyrettiğim bu saklambaç oyununda
Kendimi gölgelerde saklayarak
Neyi arıyorum ben
Kimi
Zaman gibi akışkan aşk
Kırılıyor hep şarapla doldurduğum taslar
Bir girdap dönüyor göğsümün kuyusunda
İçime dökülüyor gördüğüm duyduğum

Çekilen dalgaların
Bir kumsalın uçsuz bucaksız oktavında çaldığı
Re minör bir çakıl sonatıyım
Bir mutsuzluğa bestelenmiş
Hayır saçmalıyorum
Hatırlamıyorum ki kimdim ben
Belki de geç gelip erken giden sularda bir hayalettim
Oysa ne çok oldu istediğim
Ne elim gitti ne ayağım
Ben sadece hayal ettim

Ahmet Baris Ay

Sapık

Ya mahşeri uyumak kuytu mağaralarda
Ya kibrit kibrit yürümek elmas uçlu merakla
Bir sapak var otobanla patika arasında
Hangi yoldan hangi yola sapanın adı sapık

31 Ağustos 2012

Ahmet Baris Ay

Sarhoş

Aşk bu yaşta
Dün akşamı hatırlamak gibi
Aklına getirmek istemediklerini
Başkalarından dinlemek
Neler neler ettiğini
Kızmak kendine
Ah
O son dudağı öpmeyecektin

Ahmet Baris Ay

Sarı Beyaz

Pencereme konan
Sarı beyaz kedi
Bilmiyorsun hiç
Seni ne kadar sevdiğimi
Asırlar önce yaşamış insanlara
Nasıl duyuramazsam sesimi
Sana da aynen öyle...

Lütfen ezilme tekerlekler altında
Sarı beyaz kedi

29.01.2006

Ahmet Baris Ay

Sarımsak

Savaş da yetmiyor artık
Acı eşiğimiz
Bombalayan uçaklar kadar yüksek
Uzmanı yorumluyor
Şairi yazıyor
Ressamı boyuyor
Susmanın renkleri binbir gece masalı

Göz yaşlarının kokusu çıkar
Filmi de
Üç vakte kadar

Biraz utanıp hemen unutmalı

Ahmet Baris Ay

Sarışın

Ne zaman niyet ettiysem bir şey yapmaya
Bir saatin tiktakları hep kulaklarımda
Takvimlerin yırtılan yaprakları
Sahi ne işin olur ki senin
Bu insafsız ayraçlarla
Okuduğumu unutturdu bana

Zaman efendi
Biliyorum düzlüğün bütün denizleri aşar
Ne var ki kapalıydı hep manzaraların
Kaç defa ranzandan düştüm
Avlunda volta attım yelkovan misali
Ah şu akrep kuyruğu gibi kendine dönük döngülerin
Ne gerek vardı bunca tekrara
Varamadım hiç sonsuzluğunun tadına

Güneş tutttun gözüme düşümü kamaştırdın
Aklımı başımdan aldın sahte sarışın

Ahmet Baris Ay

Sarkaç

bir sarkaç sallanıyor
birbirine zıt iki renge değerek
hareketinin uçlarında

iki tanrı
tahtaravalli de oynuyorlar
bitince oyunları
biri yukarıda kalacak biri aşağıda

yıllardır bekliyordum
bir yıldızın ışığı gelecek yarın dünyaya

11.03.2009

Ahmet Baris Ay

Satış

Gözünüze dünya haritasını getirip
Hayal edelim
Tüm karaların şehir olduğunu
Düşünün toplam fiyatını
Dünya dolusu gayrimenkulun
İşte o fiyata
Şatar
İnsan
Güzelim dünyamızı

20.11.2005

Ahmet Baris Ay

Satranç

Damalı bir ovada
Bir başıma kaldım
İlk piyonumu kaybettikten sonra
Uzun zaman oldu
Siyahlar ve beyazlar terk edeli

Öylesine yaşıyorum renkler arasında
Ne kazanmaya hevesim var
Ne kaybetmeye korkum
Ne hamle yaptığımı bilmeden yürüyorum
Adım adım

Yenişemedik henüz ama
Patı matı da kalmadı bu beraberliğin

Ahmet Baris Ay

Saz

Uzun zamandır çalınmayan bir saz gibiyim
İçimde nice türkülerden dinmiş bir sessizlik var

Ahmet Baris Ay

Sebep

Aşk güzel şey
Ama seni vaad ettiği için daha çok

Aşkı yaşattığın için değil seni sevmem
İçinde sen olduğun için
Aşkı seviyorum

12.04.2001

Ahmet Baris Ay

Seçim

Sen mi seçmiştin beni
Ben mi seçmiştim seni
Bilmem neden tutmuştum
Buz gibi ellerini

Aram daima açık
Her kimse -kalabalık-
Kundağımda okunmuş
Bedduamsın yalnızlık

Ahmet Baris Ay

Semazen

Mutluluk
Bir değişik koku
Akşamında sevdanın
Ama koklayacak burun ortalıkta yok

Zamanın çakışmaması durumu yani
Aşık ile maşuk
Başka başka demlerde

Her bakış
Görmeye aç
Bitmiyor bu körlükte bu el yordamı arayış
Biri aşağı akmış
Diğeri yukarı

Işık
Birinin baktığında şafak
Diğerrinin baktığında gurub
Şekilleri unutulmuş
Üstü çizilmiş bir yaşam mı ufuk

Böyle dura dura istemek
Nefs
Bir garip

Dönüyor semazen
Gözleri kamaşmış güneşin majör tuşlarından
Soruyor kör dudakları
Sevmek kaç oktav
Ayrılık kaç es
Acı hangi makam
Ona dokunacak hangi tuş
Akli karma karışık

Ahmet Baris Ay

Sen

Bir şarkı esiyor bayrağına
Dalgalanıyorsun
Çiçeğinden tozduğundan bu yana
Kendi kendini sürükledin
Rüzgar bile yanından esti geçti
Hayır
Yalnızlık da değil
Bir şekilde herkese ait olduğundan
Birleştirir ufkunda yalnızlık
Paralel çizgileri vardır
Sen hiçbir ufukta hiç kimseyle kesişmedin
Bu açıdan biraz Allah gibisin
İsmin de çok sıfatın da
Kıdemse kıdem bekaysa beka
Öncen de sonran da dahil varlığına
Ne farkın var doğmamışından
Ne farkın var yokluğundan
Olmak ya da olmamak ya da ...
Diyerek sonu gelemeyen bir cümlesin
Yani
Eksikliğin bütün olması halisin

Ahmet Baris Ay

Sen Milleti

Senden bahsetse kalemim
Bir sayfaya nakış gibi dokunsan
İster okusun ister okunmasın
Satırlarıma hapsederim seni

Bir nevi büyüdür bu
Yıldız deyip gökteki yıldızı tutar gibi
Sen deyip bendeki sana varırım
Benim olsan olmasan

Mesela bu şiirde sen yoksun aslında
Yani sen diye biri yokken yazıyorum
Yani yalnızım
Ama işte sen
Öyle bir sensin ki
İnsandan çiçek açmış insandan meyvelenmiş
Kim okursa tanır seni
İçinden tekrar çıkarır
Çünkü herkesin bir seni var
Şensiz yaşayan kimse ölmüş demektir

Ben bir kere sen diyeyim
Artık sen bir yanda
Bütün dünya benim yanımda
Benim yalnızlığımda yalnız olan sensin

Ahmet Baris Ay

Sen Öldü

Sen Öldü
Seni seviyorum yarışması kaldırıldı
Aşk fakültesi mezunu şairler işsiz kaldılar
Sen sen sen diye ötüyorlar kafesin tellerinde
Elini sallasan sen devri başladı
Aşkın koyu kırmızı tarafına geçtik
Aşık maşuk cümleten
Var olmak artık
Aslanın yapay ağzında

Ahmet Baris Ay

Sence

Senin i halini sevdim
Yaktın

den halinden yola çıktım
Uzaktın

e haline vardım
Yoktun

Ahmet Baris Ay

Senden Çaldığım

Sevmek
Yüksekten seyrederken manzarayı
Aşağıya bakma korkusu
Uçurum varsa öykümün içinde
Manzarasına değil ya
Ölmesine

Şiiri çıkmış artık dünyamın
Şikıldım Sen'den
Öyle değil
Bir kanlı portakal gibi
Nasıl bir öznesin
Sev sev sev
Sürekli kornaya basılan dizeler

Bir susuyorum ki
Bir susuyorsun ki
Caddeler
Tebeşirle kara tahtasına bir türkü yakıyor

Sen benim kendi kendime Sen'i
Senden çaldığım yokluğun

Ahmet Baris Ay

Sen'sizlik

Her Şey aŐki sözcüklere dökmek işin baŐlamıŐtı ama anlatmak eylemi anlatılandan daha Çok sevmeye baŐlanınca Şiir aŐki aÇtı

Artık dizelerdeki SEN karŐılıŐı olmayan bir Őek gibi

SevdiŐiniz kişiye Şu anda ulaŐılamıyor
Lütfen daha sonra tekrar deneyiniz

Ahmet Baris Ay

Sergi

Arama boşuna
Sadece hayal et
Peşinden koşarken bir umut
Kırılmasın o ceylanın o ince bacakları
Kusurlu aşklar sergisidir hayat

Olsa
O malum mutluluktan üç sabah uyanılsa
Koklaya koklaya solar günler

Oysa
Gölgeler uzar
Tenhalaşır sokaklar
Acısı uyu uyu bitmez

Taşlarda aka aka tatlanır su
Durulanır

Sabır
Taşı yuvarlayan şey
Yıldızlar kaybolunca parlar

Ahmet Baris Ay

Serin

serin bir yaz akşamı gibi paylaşmak
bu dünyanın güneşte pişen aşını
bir dağdan dört dere dört ayrı köye
hepimizin elleri kristal birer bardak

01.08.2009

Ahmet Baris Ay

Ses

Yıldızlar kadar uzak insan insana
Kalabalıklar galaksiler gibi
Tam ortalarında kapkara birer delik
Sözler yüreği iskalayınca
Gece duyulan havlamalar kadar soğuk
Kendimizi dinlese bari
Onca selfi
Gözbebeğine bakılmadığından
Körlük kere sağırlık
Oysa dalsak derinlere
Bir avuç kum çıkarsak
Kalbin saatine anlar katardık
Bir an yaşadık, bir anımız olurdu
Peygamberlere, ermişlere anlatacak

9 Eylül 2018

Meis

Ahmet Baris Ay

Sessizlik

Daldığım en derin sessizlik
Uyandığım sabah
Evde olmayışının sessizliğıydi

Ahmet Baris Ay

Sevgim

Dedi ki

“İlgaz’cığım,

Bütün aşklarım
İnsana tabiata sanata
Seni sevmemin öncesiymiş

Bir sen yettin
Kalbimin dışındaki herşeyi kalbime doldurmaya

Ben sende
Henüz var olmamışlığını
Varlığını
Var olacağı yaşlarını sevdim insanın

Güzel yüzü gözlerimde büyüyen oğlum”

23 Kasım 2012

Ahmet Baris Ay

She

Bir yay saklı yüzünde
Her gülümseyişinde
Sevinç mutsuzluğu kuruyor
Bu yüzden göğsünde atan bulutlu zaman

Bir ağaç saklı yüzünde
Mevsimlerdir gelmeyen bir göçmen kuşu bekliyor, tüm dallarıyla
Bir nesil mi tükendi
Bir göl mü kurudu
Nedendir bu ıssızlık gözlediği yollarda

Bir mağara saklı yüzünde
Her damlası gözyaşının yankılanıyor
Karanlık duvarlarına yarasalar mı konar
Gözlerini açtığında içine ışık sızar

Asıl yüzünü saklamış bu hayattan
Bir mitten kalma heykel gibi duruşu
Varlığı varlığının eksik bir kopyası
Bizlere gösterdiği gidişinden arta kalan...

16 Mayıs 2019

Ahmet Baris Ay

Sıfır Bir

Sevginin çağrısı mahçup
Ne söylese
Utana sıkıla

Nefret ise mikrofonla
Tükürükler saça saça
Meydanlardan kaçsan
Sokaklarda bulur seni
Kapısını kilitlediğin
Perdesini çektiğin odanda
Bir yılanın dışından damlar kulağına
Akar yüreğinin çatlağına

Bir kömür madeni olur gönlün
Çöker öfke patlamalarıyla

Ahmet Baris Ay

Sıfıra sıfır

Ah içi boşalmış sıfır
Ne kadar çok koştum peşinden
Benimkisi dibi delik bir ömür
Ağızımdan nefes nefes sıhhat boşalır

Hayallere dalışlarım
Mührü alınma vurulmuş bu bedene
Başka bir hayat ayartma çabalarım
Vay halinize köklerine taş değmiş umutlarım

Ne zaman bir balona dokunmak istesem
Parmaklarım diken diken
Aşık olsam bulutlara özenip
Sokaklarda doğal gaz çukurları açılır

Ellerimde tutamadığım ellerin izleri vardır

31.03.2010

Ahmet Baris Ay

Sınav

Yanlışım olmadı mı
Oldu
Hem de çok büyük
Pişman da oldum çokça
Ama pişman olduğuma hiç pişman olmadım
Kalmadım çünkü
Yürüdüm
Atlayabildim başka sorularına ömrümün
Zaten mükemmelliğe doğru
Dört nala şirk koşmak gibi bir niyetim de yoktu
Bir melek olma hayalinin
Kibirlerin en büyüğü olduğunu bildim
Affedilmeyi beklemek öğretti bana
Boynumu eğebilmeyi
Özür dileyen dilim
Damağımda dolanırken
Var olmamın o büyüğü lezzetini tattı

Ahmet Baris Ay

Sınır

Ovalar dağlar nehirler uzakta
Kan sürölüyor tırnaklara dudaklara
Saçlar ve sakallar
Makas makasa

Ahmet Baris Ay

Sınırlar

İyiliğimizin de kötülüğümüzün de sınırları var
Böldüğümüz ekmekle sakladığımız buğday arasında

Ahmet Baris Ay

Sıradan

Özel olma sevdan

Seni sıradanlaştıran

Ahmet Baris Ay

Silenced Bang

Yaraların en iyi merhemi zamandır derler ya
Merhem de yetmez bazen

Zaten zaman değil miydi
Kırılmış bir aynadan arta kalanlar gibi
Sen ona bakarken gözlerini kanatan

Seni bulur
Göğsünün ortasından sokar o yoldan çıkmış arı
Günlerin renk renk mantarlarından zehir toplayan

Bir sabun köpüğü gibi
Pat
Kaybolsan
Seni tanıyan herkesin aklından çıksan
Hiç doğmamış gibi olsun

Var olmanın hiç dinmez ki sancısı

Öğrenmeye açtın oysa
Yoruldu
Bıktın
Yok olmaya varasın gelmiş
Bir sabun köpüğü gerginliğinden
Patlayarak kaçasın

Anlatacağın ne çok şey vardı oysa
Ne kadar yaşanası bir yerdin Dünya
Gidemedin o yere
Yazamadın o romanı
Sevişmen bile yarım kaldı
Dudağından öptüğünle kaldın
En sonunda kemik saklayan bir köpek gibi
İçine gömdün tüm gördüklerini

Son ifaden
Başka bir yüze yansıyacak
Son nefesin bir bebeğin ilk ağıtını başlatacak
Seni infaz eden o kırık kalemle yazılanlar
Ne yarım kalacak
Ne de tamamlanacak

Aklın yolu birdir derler ya

Ahmet Baris Ay

Silinti

Bir şiir siliyorum yazarak
Gözlerini denize mi benzettim
Hemen siliniyor bir dize
Elma düşüyor yanağından

Ellerin bulutlar gibi tutulmaz
Güneşle arama giriyor yüzün
Bir lekesin sen sürekli bir leke
Tutulan hep ben oluyorum

Bir gölge büyüyor bacaklarından
Pas geçiyor alnımdaki ateşi
Bir esinti serinliğin haram
Ter bezlerime dek kuruyorum

Bir şiir siliyorum yazarak
Gölü mi benzettim dilini
Çamur kuruyor çatlak çatlak
Üzerinde balık ölüleri

Ahmet Baris Ay

Sinek

rüzgarın çevirdiği rastgele bir sayfa o
bu yüzden okunmaz
okunsa da anlanamaz
umuttan yalnızlığa atlanmıştır
ilk çarpıntıdan unutuşa

bir anahtar deliğinden görölüyor herşey
yani herşey
karanlıklarla çevrili bir aydınlık içinde

camda seken bir sineğin çaresizliği
hep peşinden koşturup
hep yoksun kalmak

13.09.2009

Ahmet Baris Ay

Siyahçasına

Sevinçlerinin provasını yapardı sevinmeden önce
Ağlayışı hep ayakta karşılardı hüznünü
Ellerinde ilk sevişmesinden kalma bir telaş vardı
Yüzünün teyelleri sökülürdü gülümseyince

Ben serçe parmağına aşkıttım elinin
Alkışlarının suskun parmağına
En masum yeriydi orası
Tenha avuçlarda yüzen o bedenin

Gözlerimiz ağzımızı taşırdı omuzlarında
İki mıknatısın itişen kutuplarıydı gözlerimiz
Bir sohbet filizlense, sadece bir hece
Uyuyan kış ormanları biterdi aramızda

Evrenin en uzun yolculuğu olmalıydı
Erkekliğimden kadınlığına yolculuk
Yüzbinlerce kez ufuk ardında ufuk
Martıları tüten kıyılar bulunamadı

07.04.2010

Ahmet Baris Ay

Siz yenilginizle güzelsiniz

Biliniz ki
Hep kaybedeceksiniz
Karşı kıyıda kaldı kazanmak
Kaygınız yok
Yüzme bilmezsiniz

Boşunadır ümit etmek
Vazgeçin
Hayal kurun en iyisi
Hayallerinizde okyanuslar geçersiniz

Bağıracaklar onlar
Susacaksınız siz
Ancak ağlamanıza yeter zaten
Şarkıların notasına yetmeyen sesiniz

Yanaklarınızda
Yaşlarınızın pası
Boynunuzda
Susamış dal kırıklığı
Şesinizde
Öfkenizin çatalı ile

Siz yenilginizle güzelsiniz

Ahmet Baris Ay

Sohbet

Senden çok hoşlandım

Ben konuştum
Sen konuştun

Konuştuk

Aşka bir sözcük kalana dek

15.12.2006

Ahmet Baris Ay

Sokak

Hangi ismin başına gelse
Aynı çamur sıçratma

Sokak köpeği
Sokak kadını
Sokak çocuğu

Sokak

Her duruluğa yetecek bir pasak
Her elin kirinin silindiği çaput
Her karayı üstünde taşıyan ak

Hangi evlerin sokakları ki bu sokaklar

Evler
Arınmışlar mı sokaklarından bu kadar

Ev köpeği
Ev kadını
Ev çocuğu

Hep bir yıkanmışlık kokusu

Her yıkaniş ki
Durulandığı suyu kirletir

Bir zamanların tenhalarında
Sokak sokak örülmüştür her şehir

Sokaklar
Bir ifadenin ayrıntıları
Kaşı, gözü, alını, yanağı, dudağı

Kenarlarında yirmi dört saat mesai yapar
Adımlarından tutup tutup insanları taşıyan kaldırımları

Ahmet Baris Ay

Sokakta Kalmışlara Ağıt

Kapılar teker teker çarpılmış suratlarına
Sıkıca kapatılmış

Bir kilit iki kilit üç kilit

Kapalı kapılar ardında
Kış rüzgarlarını salmış üzerlerine
şehir semt semt bir labirent
Adımlarda takat
Umut

Elbet oturulacak ıslak banklara
Yatılacak kaldırımlara

Sabah ölüsü bulunan insanların nesi oluruz

Limit insan sonsuza giderken
Tanıdığımın tanıdığının tanıdığı insan

Beynimizin tamamını kullansaydık falan
Yalan çıktı
Asıl
Kalbimizin denmeliymiş

Asıl o zaman görürdük mucizeyi

Ahmet Baris Ay

Solucan

bir limon gibi kestin beni tam ortamdan

iki ucu koşan bir at başı olan solucan
fare gibi deliğinde titreyen can

bütün bıçakların öz kardeşidir giyotin
bir zamanlar Paris 'te
düşleri bedenlerden ayıklayan

z kardeştirler
kaybedilen kızlığın kanı ile
kesik baştan kızıl bataklıklara akan kan

25.06.2009

Ahmet Baris Ay

Sorularım

Bilmiyorum
Sorguya çekilmişim doğduğumdan beri
Ne anlasam
Bir kibrit gibi yanamadan sönüyor
Bu rüzgârlı havada
Ne anlatsam
Müebbet beyhude bir çabalama
Ne aklımın haddine
Ne de dilimin
Anlamak
Anlamadığımı anlatmak
Aradaki boşlukları doldurmak için olmalı
Masalarda uğuldayan eften püften muhabbet

Çok kadim bir şey bu soru denen şey

Mutlu muyum
Mutluluğu buruşturup çöpe atıyorum

Ahmet Baris Ay

Sözcüklere yatırılmış iki dize

Çinayet
Üçüncü sayfa haberleri
Ekmek bıçağı kurşun cinnet

Aşk acı kader
Vesikalık fotoğraf
Geçim derdi gecekond
Varoş

Hız alkol ehliyet
İntihar eroin öğrenci genç
Maaş emekli kalp krizi

Sıradan ömrün suskunluğunda
Fren balatası çılgılığı

Fuhuş
İnternet

Ahmet Baris Ay

Stnbl

Asıl gençliğinde dinleyecektin
Dediğim bir şarkıcı gibi
Yedi oktav korna sesi var şimdi
Yedi tepeli olduğu söylenen şehir

Setresi kısalmış kâtibin
Çamur sıçratan sıçratana
Kumaşının metresi kim bilir kaç
Bara düşmüş türküsü

Hâlâ "şey" ama
Siz anladınız onu
Artık bazı şeyler de eksik
Siz onları da anladınız

Bu kadar çok anlaşılıp da
Hiç anlaşılmayan başka şey yoktur zaten

Ahmet Baris Ay

Su

Ben de gezegeninde bir insanım
Büyüdüm ama
Prensiğim falan da yok
Bir örümcek gibi ağ bırakarak eskitiyorum
Yaşamakta olduğum
Kupkuytu mekanı şipşimdi zamanı
Kabul ediyorum bir garibim
Aradığından saklanarak aramak
Bir garip
Mesela şimdi
Su başındayım
Suyu izliyorum suyu dinliyorum suyu susuyorum
Yaklaşan gecenin mürekkebi dağılıyor suda
Zeytin tepelerinin üzerinden
Başka bir gezegen yükseliyor karşımda
Venüs mü desem
Bilmem
Su piyanosunu çalıyor
Kayalıkların tuşlarında parmaklarını gezdirerek
Debussy geliyor aklıma
Işık
Süzgeçte kalan siyah çay gibi
Demini atmış çoktan
Bir UFO gibi uçuyor keder karanlık semâlarımda
Kederleniyorum kederleniyorum kederleniyorum
Derdimi bir türlü tanımlayamıyorum
Ne diyecektim ben
Balık lokantalarından insan sesleri geliyor
Bir türlü öğrenemedim şu insancıyı
Anlaşa anlaşa mı öğrenilir bu dil
Seve seve mi
Hiç tanımadığım bir sürü insan
Kurt avında bir koyun sürüsü
Ben miyim o nefsi tükenmiş kurt
Belki bu yüzden hep saklanıyorum
Saklambaç oyunu
Tek başına da oynanmıyor ki
Kim arayacak da bulacak beni
Yalnız ben değilim ama
Hissediyorum
Su şarkılarını sadece benim için bestelemiş olamaz
O yıldız gibi parlayıp yükselen şey de
Sade benim için yükselmiyor ya
Ah o kadar sivrisin ki Dünya
Her gününü içime batırıyorsun
Ben
Tek başına saklambaç oynayan
Yalnız değilim
Bir ben var orada benden dışarı
Başka bir yerde başka bir ben daha
Yalnız kalarak çoğalıyoruz biz
Havadan sudan aşklarla bağlıyız birbirimize

Öyle bir biziz ki biz
Birimiz ikimiz üçümüz diye sayılamazsak da
Birden sonsuzluğa varırız
Hiç vazo olmadan
Tuzla buz olur
Suya karışırız

Ahmet Baris Ay

Sudaki Kırışıklar

Gerilmiş bir ip gibi dümdüzdü dosdoğruydu
Bardaktan bardağa boşalırdı her akşam

İki korkuyu unutamamıştı yalnız

Biri yalnızlığın eleği kalabalıklar
Ayuçların beyaz gökleri diğeri

Aç denizler gibi her şeyi içine batırırdı
Bir çocuk gülümsemesi dahi yüzemezdi
Polenlerle tozlanmış çalkantılı yüzünde
Omuzlarında saçlarının kurak ağlayışı
Hüzünleri anılarına takılmış iki küpe

Odasını kilitleyip öpünce yastığını
Bir çiçeğin taç yaprağında saklanırdı
Boş bir sinemanın karanlık perdesiydi
Çıplaklığını örttüğü ıslak göz kapakları

Tenha bir park arardı bütün adımlarında
Saatlerce susacak dost bir bank bir dayanak
Şehrin sineklerini kovardı düşlerinden
Yüreğinde akça yüreğini arayarak

04.04.2010

Ahmet Baris Ay

Sulu Boya

Sen ayaklarını sokunca
Kuğulandı göl

Böğürtlen toplayınca
Perilendi orman

Boynun ıslanınca
Bir tepeden bir tepeye kuşak bağladı
Toprağı mühürleyen yağmur

Gözünü gözünden kaçırınca
Bir daldan bir dala sıçradı sincap

Peşinden koştun bir uçum kelebeğin

Ayağın bir taşa takılınca
Kırıldı bir çocuk dolusu oyuncak

Ahmet Baris Ay

Sulu Boya - 2

Sulu boya ile boyanmıştır sabahlar
İslanmış kağıt gibi hafif buruşuktur
Gökyüzü ve toprak

Şulanmış sardunyalara gibi uyanır uykusundan
İçimdeki yaşama sevinci ve merak

Ahmet Baris Ay

Sus

Sus
Ve sessizliği konuş
En kadim şiirini zamanın

Dinle
Cümlelerin cümlesini
Anla
Anlamın anlamını

Ahmet Baris Ay

Susanlar

Bir orman ördüler dal dal
Kuş çağırdılar kanat kanat
Renklendiler

Gök olup biriktiler şehrin üzerine
Kuşak oldular yağmura güneşe
Büküldüler

Aklımızı devşirdiğimiz sessizlikte
Ağdılar göklerden vahiy gibi
Duyuldular

Soydular günahla sevabın kabuklarını
Etmeli mi etmemeli mi
Gösterdiler

Su yetmezken susuzluğa
Katık oldular suya
Damladılar

İki kelime arasındaki boşluklar gibi
Okundular okundular
Saklandılar

Ahmet Baris Ay

Suskun

Sessizim bir süredir
Karlı Bolu Ormanları gibi
Ağızımdan çıkan birkaç söz
Bana seslenişlerin yankıları sanki
İçimdeki kavgada
Beyaz bir el kapatmış ağzımı
Susturmuş

İçine konduğum yolu sevdim bende
Ağaçların gölgelediği beyaz yolu
Ağaçların sustuğu
Ruzgarın durduğu
Yürümediğim
Sessiz yolu

04.01.2004

Ahmet Baris Ay

Suskun - 2

Tikel sevgilileri seve seve
Ulaşılır mı
Kuş sütü eksik arzulara
Havam ya da suyum değil
Sevdiğim
Yaşamak için
İhtiyacım varsa
Geçersiz birer çektir tüm sözlerim

Sevmek ne demek
Mümkün mü tutkuyu kelimeye çevirmek
Sanki gerçek sevmek
Tek söz etmeden
Kuytusunda yüreğinin
Kendi kendine sevmek

Ahmet Baris Ay

Süpürge

Sürekli olarak
Bir yere süpürülüyorum
Bir sonraki günüm hep
Bir önceki günümün çöplüğü

Ben
Geri dönüşüm olmayacak bir çöpüm

Ahmet Baris Ay

Sürek Avı

Her dakikası ömrümün
Kaçırmamam gereken bir tren
Her dakikası ömrümün
Binbir çatallı bir yol ayrımı
Her bir yolu
Başka bir öğleden sonrasına doğru giden

İçimde
Sabah gezisi için
Sokak kapısı önünde geceleleyen
Bir köpeğin telaşı var

Bu ömür nerelere varır
Bu günler nerelere çıkar

Sabahlarından kokluyorum günlerimi

Bahar ışığının
Karanlık kış akşamlarında
Bir köpek gibi izini sürebilmek için

Ahmet Baris Ay

Sürgün

Şiirin sürgününü yaşıyorum usta

Değer mi bunca yaraya

Kalabalığın cümlesiz bir noktası

Bir kara başı olmaya

Ahmet Baris Ay

Şafak

Ufuk açıksa
Tepemde bulutlar olsun
Daha da güzel
En karanlık bulutu bile kazanına batırıp boyar
Doğarken ve batarken güneş
Işıl ışıl olur ortalık
Kuşlanmış bir sessizlik içinde
Toprağın dilinin ucuna gelir yaşama sevinci
Anlarım bir kez daha
Doğmak ve ölmek ikiz kardeştir

Ahmet Baris Ay

Şaşkın

Hala var mı
Tuzla buz olmuşta
Vazo kalma umudu

Zaman da mı yönünü şaşırır
Öylesine ölesiye isteyince insan

Ahmet Baris Ay

Şeffaf

başım dönüyor
aşırı dozda güzellik gördüm

bünyem kaldırmadı mı yoksa

taze yeşil çimenler arasında
renkli alevler gibiydi baharın çiçekleri
beyazı pembesi sarısı kırmızısıyla

doyamadım karıştırdım
toprağın yeşilini, köpüren suyun turkuazıyla

acaba hiç bakmamalı mıydım
mavi göğün altında
orasını burasını göstererek serilmiş
ve rüyasında sevişen bakire bir kız gibi dalgalanan denize
Olimpos kıyısında

23.03.2005

Olimpos

Ahmet Baris Ay

Œekerli Sakız

Bazı insanlar vardır

Bir iki cümlesini okursanız sizi sarar

Bir iki paragraf sonra

Œekerli sakız gibi tadı kaçar

Bir iki sayfa okuyup kitabı bırakırsınız

Ahmet Baris Ay

Şekilden Şekle

Şekilsiz bir heykelin altında
Düzensiz bir yüzeye düşen gölgesi gibi
Akıl ve fikir
Şekilden şekle

Beynimiz gibi düşlerimiz
Karmakarışık

Düşünmek
Bir kabustan yeni uyanmış gibi
Sımsıkı tutuğunu elinden düşürmek

Yerler karanlık
Ayağımızı yerden kesecek kadar karanlık

Hayat hep boyumuzu geçiyor

Bir çocuk umut ise
Bütün madeni paraları kumbarasında saklayacak kadar büyük
Alınacak mı o oyuncak

Aşk
Sırtımızdan itenimiz olmayan bir salıncak

Dal gibi yaşlanmış umudumuz
Bekleyerek uzuyor inceliyor zaman
Koptu kopacak

Eski bir saatin bitmeyen duası bu duyduğun
Kalbin görülmesin diye
Loş odalara perde diye asılacak

Sonbahara direnen sapsarı bir yaprak gibi
Hasta yüzlerin yanakları gibi
Hiç öpülmemiş dudaklar gibi
Dalından toprağına düşürdüğü
Hiç tanımadığı adımların altında çatırdayacak

Nefesin diyorum
Gözyaşın
Ya da ellerin
Hangi günahın
Hangi direnişin
Hangi terk edilmişliğin
Sıvı katı ya da gaz halleri

Ahmet Baris Ay

Şekilsiz

Birçok şey
Bir şeye benzemeye çalışırken
Başka bir şeye benzer
Mavilikte akan bulutlar gibi

Acaba "en çok bir şeye benzemek" yarışmasını
Hangi bulut kazanmıştır?

6 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Şiir

Bir körün dokunduğudur parmak uçlarıyla
Yazılmaz
Kumsaldaki en güzel taşı seçen
Gönül yordamıyla bulunur

Göz yaşı kan ve ter
Dilimizde damağımızda iken
Buruk kekre tatlarla
Yutkundüğumuzdur
Boğazdaki düğümdür
Düşemeyen yaştır

Mor gecelerin
Kızıl şafakların ötesinde
Gökkuşağının sakladığı renktir
Karanın soğurduğu
Beyazın kardığı ışıktır

Toprak için solucan
Solucan için topraktır
Çiçekten geçmiş de solmuş

Şiir
Bunak bir ihtiyarın gözlerindeki matlık
Anlamli anlamsızlıktır

Ahmet Baris Ay

Ŗiir Hali

Ŗiir = Ŗair - insan
Değildir
Ŗiir vardır bir başına
İnsan vardır bir başına
Ŗair diye bir Ŗey yoktur
Ne kadar yaşarlarsa da Ŗair denen insanlar
Bir başlarına

İnsanın Ŗiir hali vardır
Ve insanlara bir haller olur
Bazı bazı

Her Ŗiir
En nihayetinde başarısız bir tercümenin
Az da olsa başardığıdır

Ahmet Baris Ay

Şiir Şehir

Ne kadar kalabalık olsa da şehir
Hâlâ daha çok olan boşluklar
Zaten kalabalık bir çeşit eklem bacaklı
Sokaklarda meydanlarda tek başına dolaşan
Bu dünyadaki en korkunç yalnız

Koca bir şiirin içinde yürüdüm tek başına
Gölgemi duman gibi içine çekti
Aşındırdı ellerimi
Bir duvar yazısından seslendi bana

Sen benim en uzağımsın

Ahmet Baris Ay

Şimdi

Şimdi

Geçmişle geleceğin
Birbirlerine dokundukları an

Şimdi

Kum saatinin deliği gibi bir nokta
Aşğıda geçmiş var
Gelecekse yukarda

Şimdi

Gelecekte geçmiş üreten bir makina

08.07.2005

Ahmet Baris Ay

Şimdiki Zaman

Otursak biryerde konuşsak diyorum
Böylece iki eylemi bir hayalde birleştiriyorum
Şandalyeler hemen gönüllü oluyor
Önce onlar oturuyor
Öğleden sonrasının uzayan gölgesine
Geriye ağızımız ve kulaklarımız kalıyor
Onları da bir yüze karalıyorum çalakalem

Sessizliğim
Benim en sivri asiliğim
Hemen dikleniyor
Bir sıkıntının patlayışına batıyor
Bir cümle daha yutkunuyorum
Gözlerim yalnız kalıyor sokaklarda
Bir baskısı daha çıkıyor boş sayfaların

Akşam hızlı bir tren gibi geçiyor
Acele ediyorum durduk yerde
Bilmem bu felçli telaşında hangi damarım hızla atıyor
Hafızam bir ölünün eli gibi ölü
Avucuna her konan kuş
Sinek olup uçuyor

Sözü gözlerine getirmek istiyorum
Söz göze geliyor
Zaten anlatacak ne var ki diyorum
Hayır, diyemiyorum
Bir çöl susuyor dudaklarımda
Duyuyorsun

Bir yılan
Dolanıyor dolanıyor dolanıyor
Boyu kadar uzak bir yere varıyor
Orada diyorum işte tam orada
Parmağımla işaret ediyorum
Yılanın başı kanıyor
Belki acıyorsun
Bakmıyorsun

9 Haziran 2019

Fenerbahçe

Ahmet Baris Ay

Şizofreni

Bugün ukala tarafımdan kalktım
Bütün kahkahalarım
Tek ayağı eksik bir koltuk
Ayakta duruşu
Ufuklarından bulutlanmış göklere benziyor

Sırtımı bıçaklara hedef tahtası yaptım
İhanetleri çağırıyorum ayinlerle
Yanıbaşımda elleriyle ritim veriyor
Şizofren arkadaşım
Beraber Mona Lisa'ya bıyık yapmayı konuşuyoruz
Müzesinde, sessizce
Hiç tükenmeyecek bir kalemle
Eylem planlarımız hazır

Kendime gölgelerden çevre yapmışım
Hangi kuytuya sorsanız beni tanır
Yumurtasından çıktığında ilk gördüğümüşüm gibi
Bütün siyahlar beni annesi sanır

Ellerimi bir akıma bırakırım her akşam
Siz görerseniz O'nu fahişelerin kaybolmuş iffeti zannedersiniz
Ben işte bu yüzden bütün yağmurların şemsiyesiyimdir
Her sabah avuçlarımda iki güreşçi yağlanır
Bilmezsiniz

Zaten siz ne bilirsiniz ki
Bütün solucanları deliklerine terkeden siz
Ellerinde parmaklarını gizleyen siz
Bakışlarınızda çocuğunu pazarada unutmuş anne hüznü
Tırnak aralarınızda birikmiş kiriniz

Kaldırım köşelerinde oturursunuz da bütün gün
Hangi adresi sorsam bilmezsiniz

Ahmet Baris Ay

Şu An

Bir albüme bakar gibi yaşıyorum artık
Gözlerim kameram
Bir sayfaya diziliyor tekmil resimleri günün
Bir koltuğa çökünce
Her akşam

Einstein'dan kalma bir çınlama
Halkalanmış bir küpe gibi
Kulağımda

Hani uzak galaksilerde doğan
Mavi bir yıldız
Hani mesafeleri uzatan ışık yılları
Hani sevmenin ve anlamının göreceliği
Hani akşın dibine çökmüş kara delik
Hepsi var olmamın belirsizliği

Matematik şiir midir bilemem
Ama anladım
Denklemleri hiç çözmeden
Uzayın sınırı
Parmağımın ucuyla gösterdiğim
Burası
Her iki ucu da zamanın
Geçmişte ve gelecekte
Kalbimin kasılıp açılmasıyla yaşadığım
Şu an

Ahmet Baris Ay

Tarif

Nisan, az pişmiş Mayıs
dibi tutmuş bahardır, Haziran
Kömürdür kömür
ter konan Temmuz ve Ağustos
harlı bir fırında unutulmuş

25.04.2008

Ahmet Baris Ay

Tartışma

Sanat toplum için midir
Yukarıya tükürüyorum
Sakalım uzuyor aşağıda
Elma armut için midir
İçin için için midir

İçin'de değil sanat
Adaletin terazisinin
İşçiliği de var estetiği de
Sanatın parantezleri kapalı
Sanat sanat içindir'in içinde

Ahmet Baris Ay

Taş

Bir eþele bakalım ağarmaz gecelerini
Neler çıkacak karanlığından
Işık değdirme uykularına bir süre daha
Bekle bulutlar silinin düşlerinden
Dinsin sanal sancılarını
Bırak büyüsün içinde ahşap korkularını

Ağ bağlayacak kuytuların kalmıştır hala
Paslanacak umutların
Bir pil gibi akmış beynin kaleminden
Beklemekten küflenmiş öfken
Islanmış saman kağıdı gibi zayıflamışsın
Elinden tutanın elinde yırtılırsın

Yavaşça ilerliyor duvarda gölgen
Al eline bir tebeşir
Çiz ölmeden cesetinin beyaz silüetini
Bir çivi çak alınının tam ortasına
Tarih seni bir peygamber bilsin

Bir eþele bakalım göğsünde eskimiş zamanı
Tozu bulaşsın parmaklarına
Okyanus dibine düşen bir taş olsanda
Gözüm kulağım sendedir bilesin

09.11.2010

Ahmet Baris Ay

Taşıntı

Birbirimizden mi taşınıyoruz?

Di'li geçmiş zamanların göreceliği
Tam bize göre

Kurumuş
Durmuş saatimizin saniyeleri
Süpürülemez tozların altında kalmışız

Hangi eşyayı yerinden oynatsak
Altında bizim izimiz...

Ahmet Baris Ay

Tatlı Su

Tatlı su kısıtlı olmuş
Oysa, önce tat tükenmişti zaten
Yaşamın mevsimi geçmiş
Turfanda çıktı
ağacından kopardığım yemiş
Bir uzatmayı mı yaşıyoruz?
Dere hala akar ama
doruklarda kar bitmiş

03.07.2007

Ahmet Baris Ay

Tatlı Su Balığı

Sen
Göle çalınmış bir kaşık baldın
Ben bir tatlı su balığı gibi yalnız yaşadım

Ahmet Baris Ay

Tavan Arası

Bir çizgiden doğmuşum ben
Birbiriyle zitlaşan iki rengin ayrılığında
İki yuvarlak dans etmişler üşüyen sonsuzlukta
Siz hangi ışıklara sabah demişsiniz
Ben gece, hangi kuytulara

Ovallıklarında çakılların emeği vardır dalgaların
Sade bunu anlamışım gibi hayatta
Göklere ayna olmuş gözlerim
Maviyse mavi, karaysa kara
Düşlerim, düşüncelerim

Kesilmiş bir domatesin kokusundan doğmuş bahar
Bu yüzden kardeşlerimdir
Çiçekleri yurt edinmiş tüm renkler
Çocukluk arkadaşımıdır
Omuzlarıma ceketler çağıran serin rüzgar

Annesinin elini tutan bir çocukmuşum ben
Bütün aşklar peşinden koştuğum kedi yavruları
Ağlayışlarım kaybolmamdandır bilmediğim sokaklarda
Küçük patilerden derin çizikler var
Sarılan kollarımda, arayan ayaklarımda

Bir çizgiden doğmuşum ben
Hangi şarkıyı dinlersem
O renge bürünüyor göğsümün tam ortası

Kafam bedenimin tozlanmış tavan arası

Ahmet Baris Ay

Tedavülden Kalkmış

Şişen bir balonun üzerine çizilmiş gibi
Değişe değişe unutulacak yüzüm
Beni tanıyanlar da bir bir ölünce
Bir bozuk paranın arkasında
Tura olacağım
Hiç gelmeyen

Ahmet Baris Ay

Tekerlek Gıcirtısı

Matlaştım
Yaşamaktan çizik çizik oldu başım
Artık yansımıyor aklımda hayat
Kulaklarımda saniye gıcirtıları
Gözlerimde bütün düşlerim bayat

Dışarda gök ışıyor hala
Sokaktan overlokçu sesi geliyor
Can sıkıntısına bire bir
Değil
Dikiş tutturamadığımı nereden duymuş

Ömrün bittiği yerde
Mezar taşlarıyla örülmüş duvar
Dibinde bitmiş yabancı otlar
Üzerinde bal arayan bir arı
Vızır vızır
Çiçeksiz kalmış naçar
Perdede soluk soluğa kalmış rüzgar

Yolculuk günü abdala malum olmuş
İlmek ilmek çözülmüş yürekteki doku
Kitap arasında kuruyan gül gibi solmuş
O kıpraşan renkler o tek nefeslik koku

13.10.2010

Ahmet Baris Ay

Tekerleme

Hüzün yüzüne yakışiyorsa
Güzel olan yüzün mü
Hüzün mü

Hüzünde mi güzel yüzün
Yüzünde mi güzel hüzün

Ahmet Baris Ay

Temmuz Öncesi

- I -

Mart'ta Temmuz doğacak

Gözler ışığa
Bir çift cephe daha açacak

Bir çift cephe daha açacak
Eller emeğe
Ayaklar yollara

Aşka bir cephe daha açacak yürek

Karanlığa karşı bir cephe daha açacak
Kuytusunda kıvrım kıvrım kıvrılmış akıl

Sen ilk kez gözlerini açınca hayata

İlk zamanlar
O loş ve sıcak kuytundaki rahatı
Çok arayacaksın
Ve her bebek gibi
Zırlayacaksın
Haklısın
İçeriye benzemez
Dışarıda
Mavi köpekler gibi havlayan günler

Açık bir kitap dünya
Hadi aç ışıkları
Okumaya başla
Önsözünü yazmış baban
Sakın
Sakın ola atlama

Senin ki gıcır gıcır bir kalp
Heyecanın ceryanından
Kanın fır döner damarlarında
Canın canım
Damar damar ağını örmüş
Seninle dolmaya başlayan boşluğa

Hadi
Hadi başla

- II -

Bir kesme şeker olsun dilinde dünya
Doya doya bak tadına
Günahlara cehennem varmış
Sevaplara cennet
Aldırma

Yalnız şunu bil ki
En tatlı elmadan da tatlıdır
Bir elma vererek tadılan elma

Paylaş aşını açlarla
Bir açlığın daha doyacaktır
Paylaş evini kış geceleri
Isınan bir çift ayağın daha olacaktır
Dene bak anlayacaksın
Her yaşattığında yaşarsın bir kez daha
'Yarın yanağından gayrı' demiş
Kulak ver Nazım'a

Bilmem
Doğru mu olur yüzün hep gülsün desem
Ağlamak da güzeldir gülmek kadar
Bazen öfke bile lazım olur hatta
Bitemedi ki zalimlerin zulmü
Ama az olsun barutu öfkenin

Benimkisi şunu yap bunu yapma gevezeliği
En son sözü sen söyle yine

Dillensin
Henüz söylenmemiş söz
Senin ağzında

21.02.2010

Ahmet Baris Ay

Tenha

çinde seni arayıp durduğum
tenha bir şehir oldu dünya

18.03.2009

Ahmet Baris Ay

Ter akıtmak lazım

meyve soymuşum gibi elim kokuyor
parmaklarımda dudaklarının yapışkanlığı
nesefinin buharından
gözlerim buğulandı

titremesiyle çarpıntısıyla başladı aşk
hemen bir ter akıtmak lazım
akmasın diye en sonunda gözyaşı
akmasın diye gözbebeğimin telaşı

kurulmuş tıklar tıklar yayımız
artık
duvarların sessizliğine dek
boşalacağız

Ahmet Baris Ay

Terkediş

Bir gemi yaptı
en güzel şiirini yazdığı kağıttan
bir şafak vakti
susuyorken deniz
bindi gemisine
gitti bu diyarlardan

19.02.2006

Ahmet Baris Ay

Teşbihte Hata

Bir tarafta coğrafyası varlığının
Diğer tarafta benzetilenler gezegeni
Sen ki her güzel ayrıntının benzeyeni
Usandı, edatlığından istifa etti "gibi"

Neler yansıdı camından odamın tavanına
Şaşkınca baktım ışık oyunlarına
Sevmeye gönlümü her açtığımda
Teşbihte hata yaptım bir kez daha

Ahmet Baris Ay

The End

Yaşarken
Bir boşluğun içindeymiş gibi her şey

Her öykünün son noktası konulacak
Ve kahramanlar kalabalıklara dağılacak

Mum söndürsem
Tütse tel tel dumanı
Uçsa açık pencereden
Gitsem ardından sokaklara
Köpeklerin uluduğu mezarlıklara
Düşünsem
Düşünsem
Düşünsem
Kaybolana dek

Bilirim ki
Neyi sınırsız tutsam
Ellerim elbet yorulacak

Gözlerim kapalı göklerde
Yıldızları araya araya kapanacak

Nem var o bulutlarda

Ölünce
Yaşam mı saracak dört bir yanı

Canım
Erimeye yüz tutmuş bir parça buz
Karakıştan korka korka koparılmış

Bu aşın elzem malzemesi
Biraz tuz
Biraz da keder

Son nefesimin buğusu
Bambaşka bir yazı yeniden başlatmaya yeter

Ama
Karışamıyor işte o baharatlar
Sanki başka bir tadı yoğurmaya kısırlar
Su gibi yağ gibi
Sürekli birbirlerini öteleyen mıknaşlar

Son yaprağını da düşüren bir dal fısıldıyor kulağıma
Her şeyin ama her şeyin başı
Aşk değil
Ayrılık

Var oluşundan beri
Varoluşun

Ya gözümde bebekler büyüten karanlık
Ya bebek katili o arsız ışık

Ahmet Baris Ay

Tıkınan Kişizade

Parmakları açılmış tel ataçlar gibi
Erik darlığında elmacık kemikleri
Küçük bir o harfi titrer dudaklarında
Yaylar gibi yaylandıkca alt çeneleri

Dikene takılmış yün gibi sakal sakal
Dalgalanır ellerinde bıçakla catal
Beyaz etin lezzetini fezaya saçıp
Yıldızlarda arar, bakınıp aval aval

bir kuzunun sirvi yüzü örmüş yüzünü
meleyişi kesiyor bir şiirin sözünü
bavula tıkar gibi katlayıp lokmaları
yutuyor bir bakışın davetkar gözünü

peçete, tabak, bardak, koltuk, ses, manzara
kibar, makyaj, tırnak, ruj, dudak, söz, palavra
tahta, metal, porselen, seda, cam, çınlayış
hesap, cüzdân, bozukluk, bahşiş, kart, fatura

15.10.2009

Ahmet Baris Ay

Tıkyara

Karanlıkta kalmış da porselen dükkanında
Çarpa çarpa arıyor gibi elektrik düğmesini
Serçe parmağını oynatsa bir kırık daha
Ayakları çıplak, yere saçılmış kırıkları

Sorsan, pişkin pişkin ışığı arıyorum der
O kadar alışmış ki çığlıkları duymaya
Kırık sesleri kulaklarında nağme
Sanki dans ediyor katledden

Ahmet Baris Ay

Topaç

Ŗu gneŖ bir snerse
BoŖa döner durur dünya

03.07.2007

Ahmet Baris Ay

Toprak

Bütün koltuklarına oturulmuş hayatın
Yaslanacak bir duvar bile kalmamış
Ayakta kalmışım
Sırtımdaki küfede kendi ağırlığımı
Gözlerini kaçırıyor yüzüne baktıklarımı
Yabancıyıym sanki bu dünyanın

Bir toprak yer açmış bana
Uzanıp yorgunluğumu atayım diye

Ahmet Baris Ay

Tortu

Küflenmişti suskunluğunda

Gözleri hüznüne çökmüştü

Konuşurdu duyulmazdı

Ağzından kulaklara varılmazdı

Aydınlık meydanlarda yaşayan bir gölgeydi

Bir kahramanın gizlediği korkaklığıydı

Acizdi

Güzele bakan çirkinler gibi

O kadar yoktu ki

Bir deniz daha yalnızdı

O yürürken kıyısında

Sıfırın yuvarlağında saklanmış bir sayıydı

Taşlar ürperiridi yere oturunca

Her yere yayılırdı soğukluğu

Tanrının tek yaratmadığıydı

O tanrı tanımazdı

Tanrı da onu

Ahmet Baris Ay

Toz

Küçüktüm
Gözlerim ellerime geçse
Taş diye suya atardım
Körü körüne meraklıydım

O
Güzel başını iki yana çevirdikçe
İki kulakta iki küpe durmadan sallanırdı

Sadece bir rastlantıydı her şey
O bakacak da
Ben bakacağım da
Sonsuzluk görünecek karşı karşıya iki aynada
Olacak şey değildi

Hatırlarım
Dizlerimde yara kabukları
Sol bacağımda bir köpek ısırığı
Öylece kaldım doyamadım bakmaya
Bulutlar arasından bir ayça gibi parlamıştı
Gözleri gözlerime kaçtı
Ovuşturdum durdum bir hayali kovarcasına

Uykusuz bir uyanıklık hali mi hayatım
Gecesi fazla içilmiş bir günün ertesi
Ne yana dönsem bir baş ağrısı
Meçhul denen o şey
Hatırlayamadığım bir rüya
Tarif edilemez bir sızı

Koca bir ömür aynı yürekle yaşanır mı
Bir pencere her sabah aynı bahçeye açılır mı
O gün ayağıma giydiğim çorap
Parmağımı kanatarak kestiğim tırnağım
Çoktan dünyanın tozuna karışmıştır

Topumuz keşiz aslında
Rüzgarların savurduğunu
Eşyaların üzerinde biriken
Çekip çekip duruyoruz

Ya of diyerek
Ya şükrederek

Böyle böyle hiç uyanamıyoruz
Uykumuza aşığız

Ahmet Baris Ay

Transatlantik

Bir transatlantikteki
Balo salonu gibi dünya
Sürekli makyaj tazeliyor bir kalabalık
Okyanusa açılıyor bütün kapılar
Yüzgecini görüyorum insanların yüzlerinde
Gerisi köpekbalığının
Aşağıda
Karanlık sularda

Parti size de mi sıkıcı geldi

Ahmet Baris Ay

Tribünler

Yalnızlığımın tribünleri vardır
Bazen bomboş
Bazen fanatik taraftarlarla dolu
Çılgık çılgına

Yabancı madde atılır
Oynadığım sahaya
Tanıdık çıkar
Atan da ben tutan da

Ahmet Baris Ay

Tuhaf

İçine hiç girmedüğimin o binanın dış duvarlarına
Çok gün oldu gölgemi düşürdüm
Adımlarım duyuldu ya da duyulmadı
İçeriden çalındı kapılar
Zaten dışarıda da yoktum
Makasla kesilmişti
Elişi kağıtları gibi renk renk yollar
Eksikti bana gösterilen dünya
Bayattı hep tuttuğum eller
Bilmediğim bir sırrı vardı sanki şehrin
Kediler kuyruklarını eğip bükerek
Bana bir şey mi anlatmaya çalışıyorlardı
Martıları mı azalmıştı limanların
Geceleri daha az mı ışık veriyordu pencereler
Sonsuz bir perde sürekli örtülüyor
Kapıdaki anahtar kilitlemeye doymadan dönüyordu
Arandıkça kurulan
Bir müzik kutusu gibiydi
Cevap verilmeyen telefonlar
Söylemek istediklerimi
Boş bir evde ısrarla çalan
Antika bir telefon
Benden çok daha iyi anlatabilirdi

Ahmet Baris Ay

Tutunamamak

Önce bir şeye değdi
Değer miydi
Daha tanımıyordu bile ellerini
Saatleri azletmiş bir sarkaç gibi
Sallanıyordu iki yanında

Şonra dokunmayı öğrendi
Ölçmek için
Yumuşaksa ne kadar cömert
Sertse ne kadar inat
Soğuksa üşütür mü
Sıcaksa eritir mi
Batar mı kokusunun dikenleri

Tutmak başladı sonra
Arzuları
Neyi sevse
Avuçları kaşındı
Cemreler düştü
Mevsimler kirpiklerine
Ağaç üzerinden geçen bulutlar gibi

Yıllar sonra başladı sancısı
Suyundan gitti
Bulamayınca bulandı bulandırdı
Bilendi yatağında aka aka
Av oldu kaçtı cellatından
Su aradı kursağına
Bir kuş olup uçunca sevinci
Aynalarda gözlerini yüzüne gösterdi

Dinmedi gönendi günler
Yaprak olup kurudular adımlarına
Ses ettiler çıtır çıtır
Yol gösterdi o
İnsin diye sis dağlardan gözlerine
Ant içmişti sanki gökler
Gürlemeler işitildi dört bir aşktan
Ağın olmadı

Ayak eyledi ellerini
Ağlayıp doğduğunu sevdi
Emekledi yeni baştan ömrünü
Hatmetti yetimliği gençliği
Kundak oldu ihtiyar çizgileri
Sallanan tek dişi de düşünce
Sıçradı öldüğü yerden
El kaldırdı bir isyan
Taş oldu
Gölge verdi toprağa
Yetmedi ağırlığı

Düşemedi

Ahmet Baris Ay

Tuval

Kurşuna dizilenlerin ardından bakan
Duvardaki delikler gibi
Gözünü dört açmış ölüm
Mühürlemek için ömürleri

Ama ne kadar çok çukur kazdırsa da
Son mum sönene kadar
Karanlık
Işığın tuvali olmaya devam edecek

Ahmet Baris Ay

Tuvalet ve Smokin

Fakirliği anlatan filmdeki oyuncuyu
Ödül töreninde görünce anladım
Samimiyetin de bir sınırı varmış
Demek bu yüzden tuvalet ve smokin
İnsana çok yakışmış

Ahmet Baris Ay

Tümden Geliş

Bir tekne çözmek istiyorum
Açıklarınızda bana da bir yer var mı

Açılmak
Heyecan veriyor

İki sözcük anlatıyor bana
Sözcükler birer kaya parçalarıymış
Bir daha birleşmemecesine kopmuşlar
İçlerinde fosiller gibi saklı
Hisler düşünceler
Ve bambaşka sözcüklerin fısıltıları

Açıklardan dev bir kaya gibi duruyor kara
Ve ben onun kopup gitmiş bir parçası
İçimde anlatılmaz hisler düşünceler
Saçlarımda rüzgarın fısıltıları

Ahmet Baris Ay

Türk Futbolu

Ülke

Yüz milyon kapasiteli dev bir stadyum

Kumsalda kaybolmuş yeşil bir bezeyle tanesi gibi kalıyor çim saha

Böyle olunca da oyun görünmüyor yukarılardan

Kimsenin de umrunda değil zaten sahada olanlar

Skor tabelasına bakıp ona göre bağıyor taraftarlar

Deplasman tribününde sloganlar atıp müebbet yatan

Ve sesleri hiç duyulmayan bir avuç azınlık var

Ahmet Baris Ay

Türkçem

Kanatmadan soyamazsınız kabuğumu

Çevrilemez başka hiçbir bir dile

İçine içimi döktüğüm Türkçem

Ahmet Baris Ay

Ucube

Bir parmağın ucu peşimize takılmış

Dürtüyor
İşaret ediyor
Oramızı buramızı karıştırıyor
Sinir oluyoruz

O da sinir sistemimize kast etmiş zaten
Parotoner gibi üzerine çekiyor
Rahat bırakmıyor
Asabiyiz bu yüzden

Nereye kaçsak peşimizde
Yorulup bir yerde otursak
Yanımızda
Bir yudum su içsek
Boğazımızda
Burnumuzdan getirmek için

Sanal alemde bile "poke" ediyor herşeyi
Ne yapsak ne etsek de kurtulsak
Ah o gözü kör olasıca parmak!

6 Ağustos 2012

Ahmet Baris Ay

Uçak Sesi

Ne tuhaf şey

Hangi halet-i ruhiyatımda olursam olayım

Aklımda her ne olursa olsun o an

İçimde hep o garip his belirir

Ne olduğunu anlatamadığım

Yükseklerden geçen bir uçak sesi duyduğumda

Geceleyin odamda

Hatırlarım

Çok küçükken duyduğum korkularımı

Korkarım

Çok küçükmüşüm gibi

12.04.2001

Ahmet Baris Ay

Uçucu Madde

Bir kalıba dökülmüş neşem
Kuruyor
Alnımda gözlerimde dudaklarımda kabaracak
Ağıtım, sızım, öfkem

Bir ifademde donacağım

Başka gözlere
Gölgesi dibine dökülmüş bir büst olacağım

Her adımım
Bir mayına basmaya gebe
Tellerle çevrilmiş bahçem
İçimde yalnız bir köpek havlıyor

Elimde plastiğe dönüşüyor toprak
Bütün böceklerinden arınmış
Ölmüş
Toprağa kalmamış başka bir kara toprak

Bahar dediğim
Karanlıkta sevişmesidir güneşin, dünyayla
Bahar
Bir sabah erkenden dışarı çıkıp da üşümemektir ilk defa

Sıcaklık
Ilıklık olur sokulur koynumuza
Otuzyedireccemizden çıkarır veririz
Açık denizleri ısıtacak rüzgara

Bildiğim mutluluk
Nasıl anlatılır bilmem
O ne bir sevgiliden
Ne de şişkin cüzdanımdan gelir

O şey bırakılır gibi değil

23 Şubat 2012

Ahmet Baris Ay

Uçucu Mutluluk

bugünün bitmeyen işini bırakarak yarına
çıkmaq, mesai arkadaşlarıyla vedalaşarak
kapıları teker teker bırakarak arkamızda
akşam vakti gülümseyen sokaklarla kucaklaşmak

15.06.2009

Ahmet Baris Ay

Uçurtma

Uçar gidersin sonunda
Her büyük şehrin
Bir havaalanı vardır
Pencereden bakar tıkanırsın
Kılcal damarlara benzeyen sokaklara
O sokaklarda kalp atışların
Uzaklaşan adımların gibi diner
Vazgeçtiğin yerden kopar dünya
Unutmak istediğini unutamazsın
Görmek istediğin ise
Çoktan düşmüş albümlerden
Üfuk çizgisini çizen gemi
Boğazındaki babaya halatını düğümlemiş
Yanına aldığı tek şey
Gitmek
Bir fikirken yaşayan
Eylem olunca ölen
Gökyüzünden altayıp
İntihar etmiş uçurtman

Ahmet Baris Ay

Uçurumlar

uçurumlarda boşluklar bekler
bir çığılı kılıç gibi batırmak için
en tepelerden en diplere
gökyüzüne akbabalar saçarak

uçurumlarda boşluklar bekler
sırtlarını kayalara dayayarak
ve rüzgarların ıslığını
kulaksız gri bir devin
avuçlarında yıkayarak

uçurumlarda boşluklar bekler
adsız düşüşleri
dikenli madalyonlar gibi
ince boyunlarına asarak

uçurumlarda boşluklar
boşluklarda
mavi elleri mavi yangınlarda görünmeyen
ölümler bekler

ölümleri kara toprak

25.06.2009

Ahmet Baris Ay

Ufo

Neyim ben
Okyanusta yüzen yalnız bir köpekbalığı mı
Avlamaktan ve avlanmaktan korkan
Yeni keşfettiğim uzuvlarım gibi
Gözlerim kulaklarım aklım
Duyuyorum bakıyorum görüyorum
Nedir bu gürültü bu kalabalık
Yorum yapamıyorum
Dün ne olmuştu
Ne yemiştin öğlen
İştahsızım
Ne yaptığım herhangi bir iyilik
Ne de bir günahım var aklımda
Kolumdaki yara izini fark edip
Çocukluğumu hatırlıyorum
İki galaksi arasındaki boşluk gibi
Arada geçen zaman
Ellerim çok eskimiş tutmaya çalışmaktan
Unutulmuş günlerin her birinde ayrı bir ben
Her sabah kabuğunu içten kırarak
Gözlerini dünyaya açan
Ömrümün semalarında uçan
Görülen duyulan
Tanımlanamayan

Ahmet Baris Ay

Uğultu

Boşa çıktı gün
Tembel bir köpek gibi yatıyor öğle sıcağında

Bütün çiçekleri toplanmış
Arıları ölmüş sanki baharın
Lekeli bir çarşaf gibi serilmiş ömrüme
Yüzüm ekşimiş
İzmarit dolu çimenliklere uzanamıyorum

Hiçbir şey cam ardında görüldüğü gibi değil
Pencereler
Hep dünyanın yalancısı
Açıyor açmıyor açıyor açmıyor açıyor aç...
Güçsüz düşmüş nefis
İşsiz kalmış arzular

Çiğliği bütünü yutuyorum
Öturduğum banka çivilenirken
Tutkularımın illegal afişleri
Asıldığı gibi sökülüyor
Göğsümün tam ortasından

Zaman
Şehrin içinden geçen her nehir gibi
Nehirliğin yüz karası
Ne kaldı ki değişecek
Boş bir vazonun içindeki uğultulardan ibaret
Çiçeksiz kalmış bu hayat

Parmak izlerim var gençliğimde
Taksirle zaman öldürmekten sabıkalıyım

Ahmet Baris Ay

Umudun açıklarında

umudun açıklarında ışık
yalnız yalnızlığı aydınlatır

oysa

bıkmışlığın kayalıklarında
nesli tükenmez kalabalık bir ırk
öfkeleri sevinçlerine sürtüne sürtüne yaşar

küfür
ezilmiş bir böceğin akmış sıvısıdır
ya da bir acıdan sıçrayan yarasa

tırmanmak için meyvesiz ağaca
el yordamıyla tutunulmuş
rastgele gırtlaklara

aşk
bir çiftleşme bahanesi

gülmek
hızlı yenmiş bir neşenin geçirtisi

birileri
taş dolduruyorlar ceplerine
önlerine başka birileri çıkarsa diye

her cehennem alışılınca yaşamaya
bir şehir olur

12.09.2009

Ahmet Baris Ay

Umutsuz

Ölmüş bir toprağa düşüyor hep
Ağacımın yemişleri

Ahmet Baris Ay

Utandığın

Kafesten mi uğun kafese mi uğun
Yolunu şaşırmış renk körü bir kuştun
Göğü m arıyordun maviyi mi

Aynada yüz ęevirdin kendi yüzüne
Krktun bakmaya içine içine
Bir kuyu gibi boğan gzbebeklerinin

Ahmet Baris Ay

Uyanık

köpük köpük bulutlarda ışık

köpük köpük gökler

göklerde renk
bir aşkın ilanı gibi taze
tebessüm gibi berrak

dinginliği bu vakitte denizin
mutlu rüyalara kulak vermesinden

zaten
tan vakti yazın
bir insanları uyur şehrin
geri kalan herkes uyanık

31.08.2009

Ahmet Baris Ay

Uyanış

Çocukluğum bitip de
İlk maaşım gibi hesabıma yatınca
Ömrümün geri kalanı
Harca harca bitmez sanmıştım zamanı

Rüyanın da
Dünyanın da en güzel yerinde uyanmıştım

Ahmet Baris Ay

Uyku Hali

Çatlaktan ışık sızdı
Uyumak mı uyanmak mı istediğim

Gözlerim körlüğüm müdür
Açsam mı kapatsam mı

Aklıma kurt mu düştü
Kıvrım kıvrım kıvrılmış bir kurt mu akıl

Kafatasımızın karanlığından uzayda da var
Düşündüklerim ulaşılmaz yıldızlar mı

27 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Uykudan Önce

Beğenmemişler ki aramadılar
Olmadı
Uygun değilmiş

Ekmeek nerede demişlerdi
İş bu aslanım
İş

Aşk mı bulunurmuş
Üç artı bir labirentlerde
Anlaşılamayan o şey
Tuvalet eksi yatak odası belirsizliği miymiş
Koridorlar çok mu uzunmuş
Duvarda saatler mi durmuş

Dünyevi sancılardan sonra doğum bekleme
Ağrır ağrır dinmez
Kendi ağlamayı duyarsın en sonunda
Bir ilaç dilenerek
Şırınga Şırınga

Tutkun yine mağlup muymuş
Tutkun her zaman mağlupmuş ki zaten
Hiç hırsın yokmuş senin
Hırsızlar mı çalmış

Yürü ya kulum denmiş birilerine
Yürümüşler

Sen duymamış mısın
Duruyor musun bırakıldığın yerde
Kalkamıyor musun yerinden

Üzgünüm
Kabus değil ki bu uyanasın
Kalkasın çöktüğün yerden
Acil kaçış yerini belirtmemişler mi
Elinde çekiç de yokmuş zaten
Ne ile neyi kıracaksın
Çıldırarak mısın

Umut deme bana sakın
Ben de sana bakıyorum
Ne yapacaksın

11 Eylül 2012

Ahmet Baris Ay

Uykuya dalıyorum birden

zeminini kaybetmiş bir düşünüş içindeyim
dağılmış gövdem
el, kol, baş ve bacak
ayrı ayrı düşüyorlar
ne bir damla kanım akıyor
ne de bir çimdik acısı duyuyorum
sanki bir hazzı daha çok tatsın diye
yüzeyini artırıyor tenim

bütün diğer vakitleri erimiş günün
bir sabahtan ibaret
meğer bir başınaymışım ben
zamanın başlangıcından beri kainatta
şimdi anlıyorum
ağaç ben
kuşlar ben
deniz, gökyüzü ben
gece, yıldızlar kraterler hep ben
sevgili ben, aşk ben
korku, umut ben
tanrı ben

uykuya dalıyorum birden

zeminini buluyor düşünüşüm
sevinç içinde parçalarım birleşip
tekrar bir sincap oluşturuyor

08.04.2009

Ahmet Baris Ay

Uzaklara Bakmak

uzaklara bakmak terketmiş uzaklara
çökmüş sislerin ardındaki dağlara
okyanus kıyısından gemisiz ufuklara
gökyüzünde tüy gibi yükselmiş bulutlara

uzaklara bakmak sessiz uzaklara
buradan çığlıkları duyulmaz uzaklara
küçülmüş avcuna sığmış uzaklara
dörtnala koşarken durağan uzaklara

uzaklara bakmak en uzak uzaklara
geceleri yukardan göz kırpan yıldızlara
küçükken taş atıp kaçırdığın kuşlara
öpüşünün yaşlığı kurumaz sevdalara

03.05.2009

Ahmet Baris Ay

Üç Oluş

Kondum ve oldum
Eksiktim uçarken

Ağladım ve oldum
Eksiktim gülerken

Öldüm ve oldum
Eksiktim yaşarken

Ahmet Baris Ay

Üç Vakit

Bir sandalyede otururken
Başka ahşap odalarda tekmelenirken başka sandalyeler
Zaman ıslak bir çarşaf gibi asılmışken
Yağmurun gözü kara bir dublörü gibi damlarken
Her yeni şarkıda makam değiştiren yaşam
Bir yangın gibi tutuşmuşken
Hüzünlenmek düşüncenin yongası mıdır

Yuvarlak bir masa dünya
Üzerinden düşen her şey
Anlamsız
Tanımlanamayan bir cisim olur
Yuvarlanır uzayda

Ömrüm
Kapısı sade sana açık
Çalışma odam
İstedğin zaman içeri girebilirsin
Rahatsız olmam
Zaten ben her zaman
Sana ulaşmaya çalışıyorum

Ahmet Baris Ay

Ülkemin Kadınlarına

Hayat size güzel diyemem
Ama
Şiir size kolay

Bilemem ki
Tendeki morlukları çıkarır mı
Kanlı çamaşırların suyu
Başınızın tüm delikleri
Vurulduğunuzun sesleri yankılanan
Birer dipsiz kuyu

Ölünce
Ağzınızdan kırmızı bir kelebek çıkar
Yazılmamış en güzel dize
Kanat çırpır özgürlüğe
Son nefes diye

Ahmet Baris Ay

Üzgünüm

Ne güzel üzölüyorsun
Yapabileceğin hiçbir şey yokken
Yüzünü göstermeden
Gözlerinin penceresinden
Tül perdeler arasından seyrederken
Kötü bir rüya görüyormuş gibi
Bir uyku rahatlığında
Ne elin ne ayağın giderken
Sen
Bu hayatın bir gurub dolusu hüznünü
Üzüm gözlerinle şarap gibi yudumlarken
Ne de güzel üzölüyorsun

Ahmet Baris Ay

Var mı Yok mu Meselesi

Varsa
İnanmayışım yok etmez
Yoksa
İnanmam var etmez

Ahmet Baris Ay

Vatanın Sevgilisi

Ona sorsan
Ne kadar seversin vatanını
Vatanım için ölürem derdi

Oysa
Ne topraktaki solucanı
Ne deredeki yosunu
Ne ağaçtaki kabuğu sevdi

En üstünü derdi bizim millet

Oysa
Ne köylünün yüzündeki çatlağa
Ne işçinin elindeki nasırlara dair
Ömründe bir söz etti

Bir yumruk gibi göğsünde sıkışmıştı boşluğu
Kutu içinden hep boş kutular çıktı

Bir tek dostu yoktu milletinin
Uğruna can vereceği bayrağını
Düşmanlardan nefret ede ede sevdi

Bir taşı yemiş zannetmiş de toprağa ekmişti

Ahmet Baris Ay

Viran

Ağıt yakma gidenin ardından
Dinle kulaklarını dört açarak
Kuşları, rüzgarı ve böcekleri önüne almış
Sağır sessizliği
Onlarca asır geçmiş
Bu koca şehirde
Son gülüşün
Son ağlayışın
Son haykırışın
Yankıları dineli

14.11.2004

Efes

Ahmet Baris Ay

Virüs

Bir tepenin ardında başka bir tepe
Biraz daha silik uzaklar

Camların hiç kırılmadan yaşadıkları en mutlu ülke

Zaman durmamış, unutulmuş
Daha da doğrusu yok olmuş, sanki hiç var olmamış

Bir sıkıntı kalmış sadece eski günlerden
Var mı yok mu belli değil
Ama hiç yokmuş gibi de değil
Bütün gülümsemelerin uçlarına siyah bir nokta gibi konmuş
Sonra
Solmuş solmuş solmuş

Şazelik nedir bilirsiniz
Öfke nedir onu da bilirsiniz
Darlık nedir
Suç nedir
Giz, yalan, korku, bütün yeşeren hislerimiz

Bilinmezliğe yolculuk yapsak
Anlamamaya
Görmemeye
Aklın hiç var olmadığı o eski günlere

Arınmaya tüm hatıralardan

Ardından üç kuduz köpeğin kovaladığı
Gül kokan
Ya da kokmayan
Virüslerin de yaşama hakkı olan yerlere

Hala var mıdır oralarda Tanrı?

24.01.2012

Ahmet Baris Ay

Ya Severse

Ya severse diyerek
Kaç defa bilet çekmiştim
Tokalaştığım o incecik ellerden
Hey gidi
Saçlarımı bir türlü
Saçlarının yanına yatıramadığım gençliğim

Ahmet Baris Ay

Yabancı

Yeni bir ben doğar
Günlerin eskittiği benden
An gelir
Bir polen zerresi konar da başıma
Sesini duyarım
Bir ılık rüzgar seçerim
Kış rüzgarları arasından
Baharı koklarım
Uzun bir sonattan kaçan
Bir nota gelir kulağıma
Bir şiirden çalınan söz
Ağızıma
Pazarda, kalabalıkta annesini kaybeden
Küçük bir çocuğun ağlamasından
Bir damla yağ karışır
Göz yaşına
Ağızım bir karış açık
Şaşarak bakarım
Bir yabancı gibi
Kendi hayatıma

14.02.2005

Ahmet Baris Ay

Yabancı Diller

Aşk
Erkekçede
Baştan aşağı yanlış anlamaktır kadını

Tek söz tutmaz
Tek bakış tutmaz
Tek seviş

Erkekçede dinlemek kadının inleyişini
Bir badana fırçasının
Mona Lisa'yı anlama çabasıdır

Kesmek batmak kanatmak kundakçadır
Haykırışlar ormanca

Ahmet Baris Ay

Yabancı Madde

Oynanan oyunda
Kadro dışı bırakılmışsan
Tribünden bile izleme şansın yoksa
Hatta stadyum çevresinde dolaşınca
Köpekler sana havlıyorsa
Maç sonu yerdeki kağıtları plastik şişeleri toplayacaksan
Günün bittiği yerden yarınını yakacaksan
Boğulacaksa avucundan uçurduğun kuşların
Hiç dağılmayacaksa duman
Mesai sonlarının arabesk şarkıları çalacaksa durmadan
Dünyanın yoğunluğu suyundan fazlaysa
Ve doldurduğu boşluk kadar
Sabrını taşıyıp batacaksa
Niye ki doğdun Barış
Niye ki doğdun Barış
Niye ki doğdun Barış
Bitti yıllar sana

Ahmet Baris Ay

Yağmurun En Mutlu Şemsiyesi

Sormadınız ama anlatayım
İşte bir O vardı
Düşünürdüm
Birçok şey de vardır sevdiği şu hayatta
Ama mutlaka daha çok olmalıydı sevmedikleri
Sevmediği zamanlar sevmediği sokaklar
Sevmediği yemekler sevmediği kokular
Sevmediği korkaklar
Kim bilir ne kadar çok detay vardı bu dünyada
Hiç sevmediği
Kendimi sevilmeyen bir ayrıntı olarak gördüm hep
İçine hiç bakamadığım gözlerinden
Öylece sustum
İşte böyle başladım bu şiir illetine
Ama yine de şunu söylemezsem haksızlık etmiş olurum kendime
Bulutlar ne kadar toplansalar da tepemde
Yağmurun en umutlu şemsiyesi bendim

Ahmet Baris Ay

Yakın

Dünya güzel, çok güzel, hala
Uçmadan da varabilirsin
Gözlerini mıhlayacak bir noktaya
Bakmaya doyamayacağın
Belki de bir baş döndürmesi uzaklıkta

Ahmet Baris Ay

Yalan

Hala
Aynı yalana kanarım
Her sabah gün doğuşunda
Halbuki
Gün geceye doğar
Çaresizliğe, ümitsizliğe değil

Marifet
Yalanda mı, yalancıda mı
Yoksa
Benim aptallığımdan mı
Bu saf inanış
Ya da bir gerçek mi saklı
Çok umutlarda biryerlerde

12.10.2008

Ahmet Baris Ay

Yalnız Dünya

Dünya
Dağlarının doruklarından
Ben kocaman bir yuvarlağım diye bağıyor
Rüzgâr şiveli bir gök dilinde

Dünya
Mavi gözlerine bakıp bakıp hayallere dalan
Hüzünlenen
İçlerinde cızırdayarak eski bir plak dönen
Yalnız insanlarla göz göze

Dünya
Uzayın kapalı gözlerinin karanlığında
Kökleri toprağa yaprakları güneşe dönmüş canlarıyla
Bir semazen gibi dönüyor
Masmavi bir yalnızlık içinde

Ahmet Baris Ay

Yalnızlığım

Bir ceviz kabuğunu geçmezken boyu
En paralel evrenleri yutacak kadar büyük
Uzayın en kara deliğinden kara
En parlak yıldızından aydınlık
Ne üçgene benzer ne daireye
Geometri dilinden de pek anlamaz
Şekli abuk subuk

ocukluğumun ocukluk arkadaŐı
Ben yaş aldıkça yaş almayan
Nem tutmayan paslanmayan
YeŐermeyen solmayan
Ağlayamamaktan
Gözleri donuk

Bir cümleye yetecek sözü yok
Noktaları virgülleri silinmiş bir roman gibi
Okunmaz, anlaşılmaz
Karmakarışık...

Ahmet Baris Ay

Yalnızlığım - 2

Yalnızlığım

Sadece senin defterine damlıyor mürekkeğim
Sen yoksan arılar ölüyor kırlarda
Bir bahar dolusu çiçek kısır kalıyor
Ağrıyan bir diş gibi çekiliyor güneş
Karanlık bir oyuk bırakarak gökte
Sen yoksan
Bütün desenleriyle varlık
Çarşaf üzerindeki çok renkli kakafoni olarak kalıyor

Yalnızlığım

Sen benim dışımsın ben senin için
Biz seninle
İki ayrı orman gibi susarken iki ayrı kıtada
Çığlık çığlığa ortalık sessizliği toplasalar
Bulutlar gönderirken, göçmen kuşlar
Allah'a inanan kullar gibiyiz
Bi-haber birbirimizden

Ahmet Baris Ay

Yalnızlık Etüdüleri

Benzetilen: Eğitimin son günü öğrenciler dağıldıktan sonra bir okulun bahçesi

Benzeyen: Ayrılık sonrası yaşanan şehir

Fotoğraf

Yaz tatili öncesi okulun son gününde karneler verilmiş, öğrenciler velileri ile birlikte evlerine dağılmış, boşalan bahçeyi binanın gölgesi kaplamış, akşam yaklaşırken. Camlardan yansıyan güneş, asfalt zemine ışıktan desenler çizmiş. Sabahki çocuk cıvıltısı yerini caddeden gelen trafik sesine ve bahçedeki ağaçların dallarında esen rüzgarın uğultusuna bırakmış. Bir hademe son temizlikleri bitirmiş yerdeki kağıtları süpürüyor, birazda o da ayrılacak ve kuyruğunu eğerek ağır ağır yürüyen siyah kedi yalnız başına kalacak.

Bir renk olsa: Gölgede kalmış kaldırım taşı grisi

Bir ses olsa: Uzak caddedeki belediye otobüsünden gelen balata çılgılığı

Ahmet Baris Ay

Yan Masadan (herakleitos)

Akordum bir kereliğine yapılmış
Çaldıkça ustalaşsam da
Gevşiyor yavaş yavaş
Beşğimden mezarıma gerilmiş teller

Aynı şarkıyı iki defa söyleyemeyeceğim

18.10.2010

Ahmet Baris Ay

Yangın

Dünya yanıyor
İnsanlar alev

Ahmet Baris Ay

Yanık

Onca sözcüğün ardında
Dilleniıyor iki kişlik susuş

Ansızın duyulan bir yanık kokusu gibi
Her şeyi unutturuyor

Baktırıyor
Bir yanık var mı diye

Ahmet Baris Ay

Yankı

Çocuğum ben bir otistik çocuğum
Geceleri gökyüzüne bakar bakmaz geceleri
Sayarım kaç yıldız kaymaktadır sayarım
Gelmez aklıma tek bir dileğim gelmez
Olmaz hiçbir arzuladığım olmaz
Yürürüm daha تنها sokaklara doğru yürürüm
Kendimle baş başa kalana dek kendimle
Dururum ilk dizemin aklıma düştüğü yerde dururum
Dinler yalnız bir ardıc gibi dinler
Gövdem dallarıma esen şarkıları gövdem
Duyarım karşı tepede gezen sürünün çingiraklarını duyarım
Bir yol kıvrılır yokuş aşağı bir yol
Sıkılır ardındaki köyde bir kurşun sıkılır
Kavgası ya toprak ya kibir kavgası
Vardığı ya da aşkın kabre vardığı
Sıkılacağına gündüzleri canım bir kurşun gibi sıkılacağına
Sıkılsın böyle tembelce böyle cahil sıkılsın
Baka baka yorgun gölgesine yorgun gözlerle baka baka
Siz misiniz ben misiniz kimsiniz siz
Ağustos böcekleri sıcaklığında bir Ağustos
Kulağımda o bitmez çınlaması kulağımda
Sss sss sss sss sss sss sss

Ahmet Baris Ay

Yanlış Mehmet

şu ağaç ki
Kaç bahara çiçek açtı yaprak döktü

Kuş sevdi kaç defa
Uçtular
Ömürleri ömrüne yetmedi
Bakakaldı ardından
Sümüklü çocuklar gibi kehribarlandı

Uçurtma tuttu bazen
Ağlattı çocukları
Küstürmedi ama

Güzelliğe Alerjik Parti
Manzaralı Daire Partisi
El ele verip belediyeyi saldılar üzerine
Dallarını çok gördüler
Budadılar
Elektrik direğine döndü
Pencerelerde dindi kuş sloganları

Çıbanın başıydı ağaç
Zararlı cemiyettendi
Kökü kim bilir nerelerde sürtüyordu
Bölünerek çoğalıyordu kesildikçe
Bölücüydü belli ki

Hiç akıllanmadı
Yine yeşillendi yine yeşillendi

Ama dişliydi işte düşmanı
Metrekaresi bilmem kaç dolar olan şehri
Bir ağaç parçasına yar etmezlerdi
Hızarları, dozerleri vardı
Kızdılar mı kökünden söker
Ezer geçer
Üstüne de asfalt dikerlerdi

Zekiydi insan
ÖYS'de 52 matematik neti vardı
Ağaç ise test kağıdının kendisiydi
Çözemedi o soruyu çok çalışkan insan
Bir yanlışı
52 doğrusunu götürdü

Ahmet Baris Ay

Yap Boz

Dönmek çıktı artık seçenek olmaktan
Gitmenin çizgisiz ufkunda kayboldum
Dört boyutun dört bir yanına saçıldı
Yaptıklarım bozduklarım

Mona Lisa'nın üzerinde yürüyen bir böcek gibiyim
Bazen gözlerin
Bazen dudakların
Hep solmuş çatlamış sıfatların
Ardındaki o puslu doğada
Yalnızlığın
Ormanı, gölleri, nehirleri
Adres aramayan yolların köprüsü
En yukarıda
Derinlere dalmış
Oksijeni tükenmiş bir gökyüzü

Biçimsiz şekillerde hep anılarım
Ne kadar hatırlasam da
Daha çok unuttuklarım
Bir ömüre birleştiremiyorum
Dağınık bırakıyorum bütün parçaları
Saçları gibi esmer bir ağıtın

Ahmet Baris Ay

Yapış Yapış

GülüŖü
Mutluluk dersi ustasından
Görüyor o güzel gözleri
Mucizeyi

Yıldızları izler gibiyim gamzelerinden
Nedir, nedendir, nasıldır
Beni almış bir Ŗaşkınlık

Tatlı sözcüğü
Kilidini açan anahtar gibi
GülüŖüne, gözlerine tatlı derken
O kadar tatlı ki deyip
Bal taşıyorum ekmeğimden
Dudağı yanağı ellere bulaşıyor
Yapış yapış oluyor dünya

Ahmet Baris Ay

Yapma

Yapma der dñnyanın bñtñn okulları

Ağzını bile açmaz

Toprak deniz gökyüzü

Yaparsın

Ahmet Baris Ay

Yara

Öldürmek bambaşka bir ölmek
Çok genç bir ağacı ormanında testereyle kesmek
Kapisız penceresiz bir oda tasarlayarak
Tuğla üstüne tuğla kendi karanlığını örmek
Ölmek bambaşka bir öldürmek

Durup da bakakalamamak
Bir dakikaya sığmamak
Hızla giden bir trenden
Duvardaki yazıları okuyamamak

Kaç kalbi iskalamış
Tek bir kalbe saplanan o serseri çılgılık
Bir sıkı yumruk içinde saklı kalmış
Recmetmeyi recmetmek için birikmiş öfke

Ne hak ne hukuk
Kelle koltuklarda karpuz gibi kesik
Kıpkırmızı kâbuslar
Perdesi kalın uykularda
Takılı kalmış sanki şafak ufukta

Düşmek ve yer çekimi
Parmak parmağa
Kırılıyor hep ayaklanan heykeller
Ah o yok olası yaratılış
Tanrının bir sakarlığı mıydı kader

Tetik tetiğe korku ve isyan
Katiller uzakta olmamalı
Barut kokuyor hâlâ ortalık
Kaynayan süt gibi kesiliyor
Bu bozuk bu bombok havada
Bir kadının başından çisil çisil akan kan
Sıcacık

Ahmet Baris Ay

Yarasaca

Bana bakmadan sana baktığımı görebiliyorsun
Gözlerini yumunca açılan bir gözün daha var
Bu saklı gözün şekilden şekle girebiliyor
Bazen saçların oluyor
Her bir teli ayrı görüyor
Yüz bin kere bakıyorsun bana bir bakışta
Bazen bedeninin tamamı oluyor
Bütün dallarınla bakıyorsun
Bir sıgırcık sürüsü olup konuyorum sana
Gökyüzünde şekilden şekle girdikten sonra
Bazen de dışarıdaki herhangi bir nesne oluyor gözlerin
Penceremin camı mesela
Perdelerimi açıyorum hemen
Işıkla doluyorum

Bana bakmadan sana baktığımı görebiliyorsun
Gözlerini yumunca açılan bir gözün daha var
Biliyorum
Bildiğimi biliyorsun
Ama ispatlayamıyoruz ya
Her şey daha da güzel oluyor sanki
Susuyorum
Şustuğumu susuyorsun
İki nehir gibi akıyor susuşlarımız bu derin sessizliğe
Tek söz etsek sonsuza dek yankılanacak
Senin içinde ayrı benim içimde ayrı bir mağara
Yarasaların kanat çırpmalarıyla haberleşiyoruz
Yarasaca

Ahmet Baris Ay

Yaratığım

Ben tek bir anın içine saklanabilirim
Orman yangınından kaçan bir sincap gibi
İçimdeki bu kabuğundan çıkmış heyecan
Sıcak ve daracık bir kabinde mayomu giyerken
Deniz bütün çingiraklarını sallayarak
Beni çağırıyormuş gibi
Dün ve yarın
Hatırlamak ve unutmak arasında boğulmuş ve kumsala vurmuş
Esmer bir mültecindim senin
Yüreğim hala yaş hala pastel tenli bir cenin
Ben tanrıyı da aştım seni yaratırken
Ahmet Baris Ay

Yaratılış

Rüzgar can vermiş güle
Gül can vermiş sarıya
Kan akıtmış diken
Rüzgar da gül de sarı da can vermiş

Ahmet Baris Ay

Yardım

Hey sen

Ordaki

Evet sen

Karanlık içindeki karaltı
Sessizlik içindeki susuş
Sevişmeler içindeki dokunuş

Çık ortaya hadi

Yak ışığını

Hadi artık lütfen konuş

Bak yalnız değilsin işte

Gel
Birleştirir gibi bir dalı gövdesine
Beraber dökelim suyumuzu
İki ucundan çöllerin kemirdiği dereye

Damla damla eğirelim ki
İnce bir iplik olup kavuşsun denizine
Son ıslaklığına dek çözülmeden dere

14.03.2010

Ahmet Baris Ay

Yargıç

Bitmiyor ki cümle anlayayım
Sonuna bir tohum gibi düşüyor nokta
Filizlenip bir virgül oluyor
Düşünmenin humuslu topraklarında
Hemen ardından yepyeni bir düşünce
Sonra başka bir düşünme daha
Hüküm vermem imkansız
Belli ki muhakeme ede ede
Sonsuza dek susacak içimdeki yargıç

Ahmet Baris Ay

Yasa

Yasalar
Yaşanmış, yaşanan ve yaşanacak
Her ana yazılmış bir söz var mı içinizde

Bir doğrunuz var mı
Evrenin sonsuzluğunda hiç bükülmeyecek

16.11.2008

Ahmet Baris Ay

Yaş Kardeşliği

Aşk
Yalnızlığı unutmaktır
Her ayrılık tekrar hatırlatır

Giden
Muğları söndürür de gider
Bir veda mektubu bırakmadan

Susuzluğu küllerinden yaratan
Tuttuğum bu boş bardak
Odamdaki dakikalar
Şehri adımlayan sokaklar
Sözlerin noktasıdır

Küçülmez
Mesafelerle küçülen
Kendi çığığımından kalma bir çınlama
Kulak verdiğim zaman
Daima oradadır

Bilirim bir ben değilim
Zamana karşı yürek çeken
Aynı mavinin derin sularına
İki taş gibi düşer gözlerin
Kaybolur

Yalnızlık yalnızlığa gökyüzünden bağlıdır

Ahmet Baris Ay

Yaş oduna saplanıp kaldı baltam

yaş oduna saplanıp kaldı baltam
şimdi ellerim
balta sapında yürüyen karıncalar sadece
bir atışlık öfkeymiş benimkisi
bir parladım ki bitti

meydanlarda soğuk heykeller çağırıyorlar şimdi beni
susuşlarına katılmam için
geceleri dolanan kedileri köpekleri seyretmem için
avare yalnızlıklarına çağırıyorlar beni
karanlık sokalar

yukarıda kapkara bir gece
yıldızlarını yitirmiş
aşağıda
yuvarlak bir taş dünya
zincirli ayaklarıma
tutsak kalmışım koca evrende bir başıma

artık zamanın bitmesini bekleyeceğim
sönünce güneş
kaybolacak gecelerim gündüzlerim
belki zaman da biter de
ben hala beklerim

09.04.2009

Ahmet Baris Ay

Yazıyorum

Yazıyorum
Nakişâ ışımış güneş
Sarısı bin sarıya bölünüyor parmaklarımda

Yıldızlar gibi uzak mavilerden

Kuytularda gölgeler renkleniyor
Bir martının karaltısı
Ansızın sayfamın çizgilerinden geçiyor

Sesler içinden bir ses
Sabahın aydınlığına karışamıyor

Avcumda mum damlaları
Gözlerimde
Akşamdan kalmış sofrâ dağınıklığı

Bu sohbet ki çok olmuş başlayalı
Nefesimi kaburgalarımda tutuyorum
Sözcüklerimi dilimin ucunda
Pamaklarım ve adımlarım bu halaydan dışlanmış

Suyu okşar gibi ellerim ıslanmadan
Koklar gibi hiç nefes almadan
Yazıyorum

Ahmet Baris Ay

Yel Kovan

Her Şey ateş pahası
Küçüçük mutluluklar bile
Kendimi iyi mi hissettim biraz
Bir günün bir saatinin birkaç saniyesinde
Akrebi hemen sokuyor
Kovuluyor yel başımdaki kavaklardan

Ahmet Baris Ay

Yemiş

Ömrümüzün etli sulu yeri çocukluğumuz
Türlü türlü tatlarda
Leziz mi leziz
Gerisi acı bir kabuk
Körelmiş meyve bıçağımızla
Soyup da atamadığımız

Ahmet Baris Ay

Yeni Doğan

Niye mi ağlıyormuş
Vahşı doğadan gelmiş
Kayasız dağlardan
Ağaçsız ormanlardan
Dalgasız okyanustan

Ne kadar güzel olsa da
Bulduğu aradığı değil gibi
Diner mi kolay kolay bu sancı
Diner mi hiç sıla hasreti

Göğünden koparılmış bir atmaca gibi
Alışamıyor kafesine
Dağlarda çağlayan çığlıkları
Bardak gibi çarpıyor duvarlara
Yürümesi de var bu dünyanın
Yerde cam kırıkları

Ahmet Baris Ay

Yılın En Güzel Zamanı

Düğmeleriyle oynarım gözlerimin
Dört mevsim boyunca
Ağustos kırıldı mı ortasından
Eylül baş verdi mi
En berrak görüntüyü alırım
Limonata gibi yudumlarım nefesimi
Yaklaşan sonbahar
Omuzlarıma dokunur soğuk parmaklarıyla
Başka hiçbir sabah
Bu kadar güzel üşütemez
Mevsimle sevişirim
Kuşlar öter
Gözlerim kapanır
Bir dere gibi akar zaman
Hayat çizgimin vadisinden
Akıllanmam
Yine şiir yazarım

Ahmet Baris Ay

Yıllık İzin

Üçyüzaltmışbeş günden
Çıkar haftasonlarını
Bir de bayramları
Gerisi mesaidir ömrümün
Bir de
Yaşamak için izin alırım
Bir kaç hafta için
İzin veririler bana
Yaşamam için
Birkaç hafta içini
Birkaç kafta için

21.03.2007

Ahmet Baris Ay

Yine bir Nisan Methiyesi

Her sabahı
aşık olacağın bir günün başlangıcı
yetmişinde bile olsan
hayatının baharı

25.04.2008

Ahmet Baris Ay

Yol

Bir ara uyandım
Gece şafağa ilerlediği vakit
Aydınlık bir gece vardı dışarda
Alçak tepelerdeki ağaç silüetleri
Ağaç olduklarını anlayana kadar
Şekilden şekle giriyorlardı
Uyku tatlılığında bir uyanıklık duydum
Konya Ovası'nın dümdüz yolunda
Toroslara doğru gidiyordum
Sanki
Yaşanmış yaşanmamış tüm hikayelerin
Asil kahramanları saklıydı dışardaki gecede
Düşsem otobusten
Aralarına alacaklardı beni de

17.02.2006

Ahmet Baris Ay

Yolculuk

Anam
En yüklü en ağır
En kapanmayan bavulum

Uzun bir dizeyi susuyorum
Bir köpek havlıyor gece vakti sokakta
Hayat derin ok daha derin
Unutup hatırladıkça

Kulaklarımda duyuyorum yılların basıncını
Yutkunuyorum
Düşmüyor boğazındaki elma

Rüzgâr
Hep uurmasına esiyor elimdeki mendili
Krebesi oluyorum beraber oynadığımız oyunun
Nemli kuşadıyla bağlıyor gözlerimi

Bu delik deşik örtüde
Neyi sevssem yitiyor
atlağına akan su misali

Ahmet Baris Ay

Yorgan

Zaman
Bu buz gibi boşlukta
Hiç örtünemediğim yorgan

Annaneme sarılmak istesem
Küçük kollarımla
Kısa pantolonumla dolaşıp
Sümüklü burnumu her boka sokmak istesem
Aynalarda o meraklı yüzümü buluyorum ama
O zaman da sen yoksun oğlum

Bu dünyayı bir anahtar deliğinden seyrederken
Gözlerimin kadrajına sığmıyor mutluluğum

Ahmet Baris Ay

Yosun Tutmuş

Bugün yüzerken babamın ellerini hatırladım,
Kolları bir kayığın iskelesi ve sancağı idi
Pruvasıydı iki elinin bir tersi

Ben de öyle yüzmeye başladım
Babam gibi

Deniz bir aynaydı sanki
Babam diye beni yansıtmış suya
Daldım gittim diplerdeki kayalıklara
Birden farkettim
Bir hızlanmışım ki
Anıların akıntısına kapılarak
Ve her kulaçta denizi bir dost gibi kucaklayarak

Yüzü geldi gözüme
Alnında poyrazın sağanakları
Yosun tutmuş gözleri
Esmer bir denize benzerdi
Açıklarında köpekbalıkları
Kiyılarında yunuslar yüzerdi

Ahmet Baris Ay

Yutku

Isırdı yüreğinden zamanın kara tüylü kurdu
En güçlü atışına saplayarak dişlerini
Dağ yollarında ansızın karanlık bastırdı
Gözlerini yaşlarının kara bulutları sardı

Kaybettiğın göklerin boşluğuna karıştı
Güneşin münzevi parlaklığına
Akşamları kuytulara çöken karanlığına
Burnun sızlayarak dinlediğın şarkılara

Gözün yollarda beklediğın
Bakışlarını noktalara mihlayan o an
Bir filmin en hüzünlü sahnesinde
Ağlamadan önceki son yutkunman

Ahmet Baris Ay

Yüce

Her ayrılığı haritasına sığdırmış olsa da dünya
Şarap rengi akşamlarında burulmuştur tadı
Yolların tozuna harman olacaktır
Kulunun yarasından canı yanmayan tanrı

14 Ağustos 2011

Ahmet Baris Ay

Zahmetsiz Mutluluk

ceketimi almadan evden çıktım
ılık bir suya bırakır gibi kendimi

sanki
sırtına ceket atmış dünya
ten sıcaklığında bugün hava
batmıyor artık rüzgar
çoktan buhar olmuş
damlardaki sivri sarkaçlar

kıpır kıpır gündüz vakti her yer
kuş ve insan sesleri düşüyor göğe
çiçek çiçek açmış toprak yapraklarını

sanki
çok güzel bir şey olacakmış gibi
bir duruşu var hayatın
bir duygu var içimde ki bilirim
ben bu duyguyu her bahar hissederim

sanki
mutluluk sade bahar ısısında patlayan
kimyasal bir tepkime içimde

hiç zahmetsizsiz
durduk yerde
mutluyum

31.03.2009

Ahmet Baris Ay

Zalim

Sabahın köründe çalar saatim
Bütün gece başucumda bekleyip
Oysa
Ne kadar masum
Ne kadar zararsız
Ne kadar güzel görünürüm uyurken
Eminim siz de öylesinizdir
Ama işte acımaz bana
Ne alarma doğru ilerleyen zaman
Ne o anı sinsi sinsi bekleyen
Çalar saatim

22.04.2006

Ahmet Baris Ay

Zaman Yolu

Son kişi de söndü
Ama hala aydınlık ortalık
İçimdeki zaman yolunun yıldızlarından

Ahmet Baris Ay

Zıvana

Dibi görünen derin sular gibi zaman
Kaç kulaç derinde çocukluğum
Nefesim yeter mi dalmaya
Bıraktığım gibi durur mu eşyalar
Sehpa örtüsü altında bir anahtar
Merdivenlerden gelen sesler
Kapıdan sızan ışık
Bir insana bir tuğla mesafede yalnızlık
Ben büyürken eskiyen annem
Bir kitabın sayfaları arasında kuruttuğum pembe yüzü
Soldukça daha da pembeleşen
Pembeliğin o ilahi katlarına erişen
Omzumdaki el kalkınca duyduğum örtünmez çıplaklı hissi
Göz kapaklarımı yitirdiğim gece
Ay ki gözüme gözüme
Sokakların lambaları
Kuduz köpeklerin dişleri havlamaları
Etime etime
Masadan düşen bir bardak gibi
Ayrılışım camdan şeklimden
Tuz ve buz olma özgürlüğüne doğru
Daha keskinim artık
Kanatmaya doğru akıyor zaman
Bir ritmi var acıların
Gölgesini duvarlara saçarak ozan
İki elinde iki bıçak
Deşiyor karnını
Kendi mezarını kazarak
Kaçar gibi bütün bu zıvanadan

Ahmet Baris Ay

Ziyafet

Son lokmamı da yedim
İttire kaktıra
Tok olmanın utancını duydum
Açların dünyasında

28.10.2004

Ahmet Baris Ay

Ziyan

Koca bir Nisan ayını
tek şiir bile yazmadan
yani yürek çarpmadan
hiç geçirir mi insan

Şair felan olmasan
eline kalem almasan
geçilir mi ayık ayık
çiçeklenmiş dallarından

25.04.2008

Ahmet Baris Ay

Ziyaretçi

Ölülerle konuşmuş
Sadece ölüm çıkarırmış
Çocukluktan çıktktan sonra
Yüzümüze yapışan maskeleri
Tüm mezarlıklar
Bitmiş oyunun kulisiymiş
Hani insanlık öldü mü derler ya
Meğer insanlık ölüymüş
Kupkuru kafatasları da yuvasıymış
Tanrı ölülerini yaratmak için
Yaşatmış
Yani anlayacağınız
Ömrümüz sadece bir süzgeçmiş
Akan akmış
Geriye toprağımız kalmış

Ahmet Baris Ay

Zührevi Kalabalık

- Son tekire dek tirole devam -

Sloganları bu

Bine bölünüp ürüyor bir talan

Bak!

Kanser kol geziyor
Pörsümüş vücutlarda

Cam şişesinde bekliyor ilaç
Yutsak da yutmasak da yutulacak hap

Duydun işte bir kasap daha kapanmış

Şişman orospular gibi bitiveriyor alışveriş merkezleri
Şehrin orasından burasından

O şehir değil mi zaten
Her öğlen üzerine üzerine
Egzosunu dumanını tozunu kusan

Sen değil misin her Allah'ın günü
Duş kabiniinde saçlarını şampuanlayan

Durulmuş sabahlara kanma sakın
Günlerin bebek yüzlü maskeleridir onlar

Aynı günlerin gecelerinde
Beş yıldızlı otellerde
Elletirler kendilerini
Otuz bir kokanlara
Beş yıldızlı eskort kızlar

Ahmet Baris Ay